

แนวทางและขั้นตอนการส่งออกสุกรขุนมีชีวิต
จากราชอาณาจักรไทยไปยังสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
ตามเงื่อนไขและกฎระเบียบการนำเข้าของกรมสุขภาพสัตว์
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

โดย

รวิชนีภา พิพัฒน์ภานุกุล

นรี เกตุสิงห์

กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ

กรมปศุสัตว์

คำนำ

ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านปศุสัตว์ในแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากมีโครงสร้างการผลิตสุกร และผลิตภัณฑ์สุกรที่เป็นมาตรฐานได้รับการยอมรับในระดับสากล ตั้งแต่กระบวนการผลิต การฆ่า-ชำแหละ การแปรรูป และการจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ ประเทศไทยมีการส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรไปยังประเทศ คู่ค้าหลายประเทศ ได้แก่ 1) การส่งออกเนื้อสุกรแปรรูปไปยังเขตบริหารพิเศษฮ่องกง ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และเมียนมาร์ 2) การส่งออกเนื้อสุกรสดไปยังเขตบริหารพิเศษฮ่องกง ลาว กัมพูชา เมียนมาร์ และประเทศอื่นๆ และ 3) การส่งออก สุกรมมีชีวิตไปยังกัมพูชา ประเทศเวียดนาม เมียนมาร์ และลาว

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร (African Swine Fever: ASF) ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนสุกร รวมถึงประเทศเวียดนามที่จัดเป็นประเทศผู้ผลิตเนื้อสุกรอันดับ 6 ของโลก และ ประชากรมีการบริโภคเนื้อสุกรมากกว่าประเทศไทยมากกว่าเท่าตัว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 ประเทศเวียดนามเกิดปัญหา ขาดแคลนสุกรเพื่อการบริโภคภายในประเทศอย่างหนัก จึงมีความประสงค์นำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทย จำนวนมาก ดังนั้นจึงได้มีการเจรจาเปิดตลาดการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ภายใต้มาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Measures: SPS) เพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดกับทั้งสองประเทศ โดยกรมปศุสัตว์ ประเทศไทย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนเปิดตลาดการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิต ของกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม ซึ่งประกอบด้วย การตอบคำถามเพื่อประเมินความเสี่ยงการนำเข้าสินค้า การต่อรองเงื่อนไขการนำเข้า และการจัดทำใบรับรองสุขภาพสัตว์ (Health Certificate) จนแล้วเสร็จ มีผลให้ตั้งแต่ มิถุนายน ปี พ.ศ. 2563 ประเทศไทยสามารถส่งออกสุกรขุนมีชีวิตไปยังประเทศเวียดนามได้ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ประเทศ เพื่อนบ้านมีการยกระดับจากการนำเข้าสุกรรูปแบบการค้าขายแดนมาเป็นการนำเข้าสุกร ภายใต้มาตรการด้าน สุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ที่ผ่านมาตรการปศุสัตว์พยายามจัดทำแนวทางการส่งออกสุกรขุนไปยังประเทศเวียดนามให้มีความชัดเจน แต่ยังไม่มีความชัดเจนของกรมปศุสัตว์รวบรวมและเรียบเรียงแนวทางการส่งออกดังกล่าวให้ชัดเจน กอปรกับมีหน่วยงานของกรมปศุสัตว์หลายหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่อำนวยความสะดวกและควบคุมกำกับให้แก่ ผู้ประกอบการ จึงทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้ประกอบการ ดังนั้นเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก ให้แก่ผู้ประกอบการส่งออกในการศึกษาแนวทางการส่งออกสุกรขุนไปยังประเทศเวียดนามจากแหล่งเดียวที่มีความถูกต้องครบถ้วน

ผู้จัดทำจึงได้จัดทำแนวทางการส่งออกสุกรขุนฉบับนี้ขึ้นมา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า “แนวทางและขั้นตอนการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากราชอาณาจักรไทยไปยังสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ตามเงื่อนไขและกฎระเบียบการนำเข้าของกรมสุขภาพสัตว์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์และผู้ประกอบการไทย สามารถใช้เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมก่อนการส่งออกและปฏิบัติตามกฎระเบียบการส่งออกสุกรขุนของทั้งประเทศไทยและประเทศเวียดนามได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นแนวทางต้นแบบสำหรับการส่งออกสุกรขุนจากประเทศไทยไปยังประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ ต่อไป

รวิชนีภา พิพัฒน์ภานุกุล

นรี เกตุสิงห์

กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ กรมปศุสัตว์

ปี พ.ศ. 2564

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

สารบัญตาราง

สารบัญรูปภาพ

บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของการจัดทำ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการจัดทำ.....	1
1.3 ขอบเขตของการจัดทำ	2
1.4 การนำไปใช้ประโยชน์หรือคาดว่าจะนำไปใช้ประโยชน์	2
บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของประเทศเวียดนาม	3
2.1 ข้อมูลทั่วไป	3
2.2 ภูมิศาสตร์.....	3
2.3 ประชากร	4
2.4 ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและประเทศเวียดนาม	4
บทที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสุกรในประเทศเวียดนาม	6
3.1 ปริมาณการผลิตสุกรของประเทศเวียดนาม	6
3.2 ปริมาณการผลิตเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศเวียดนาม	8
3.3 ปริมาณการบริโภคเนื้อสุกรของประเทศเวียดนาม	9
3.4 ปริมาณการนำเข้าและส่งออกสุกรมี่ชีวิตของประเทศเวียดนาม	10
3.5 ปริมาณการนำเข้าและส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศเวียดนาม.....	12

บทที่ 4	โครงสร้างการผลิตสุกรและอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทย	15
4.1	โครงสร้างการผลิตสุกรของประเทศไทย	15
4.2	โครงสร้างอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทย	22
4.3	ด้านมาตรฐานการผลิตสุกรของประเทศไทย	24
4.4	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเพื่อนบ้าน	26
4.5	ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเวียดนาม	29
4.6	วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของอุตสาหกรรมสุกรในประเทศไทย.....	32
บทที่ 5	หน่วยงานกรมปศุสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับภาระกิจการส่งออกสุกรขุนมีชีวิต จากประเทศไทยไปยังประเทศ เวียดนาม.....	33
5.1	สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ (สพส.).....	33
5.2	สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ (สคบ.)	34
5.3	สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ (สสช.)	35
5.4	กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ (กรป.)	37
5.5	กองสารวัตรและกักกัน (กสก.).....	38
บทที่ 6	ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทย ไปยังประเทศเวียดนาม	40
6.1	ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงในการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม	40
6.2	ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนการส่งออก ของผู้ประกอบการฟาร์ม (Farms) และ ผู้ประกอบการขนส่ง (Traders) สุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม	45
6.3	ขั้นตอนการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม	52
6.4	เงื่อนไขการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตของประเทศเวียดนาม (Requirement for Importation of Live Fattening Pigs into Vietnam)	57
บทที่ 7	ข้อมูลการรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร และรับรองสถานกักกันสัตว์เอกชน.....	59
7.1	ข้อมูลการรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร	59
7.2	ข้อมูลการรับรองสถานกักกันสัตว์เอกชน	62

บทที่ 8 บทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะในการลดปัญหาอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจาก ประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม.....	63
8.1 วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออก	63
8.2 ข้อเสนอแนะในการลดปัญหาอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออก	64
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก.....	68
ภาคผนวก 1 ใบรับรองสุขภาพสัตว์ (Health Certificate) สำหรับส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทย ไปประเทศเวียดนาม	68
ภาคผนวก 2 แบบฟอร์มคำรับรองของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม สำหรับส่งออกสุกรมีชีวิต	71
ภาคผนวก 3 ใบรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร (Good Agricultural Practices for Pig Farm: GAP) (ฉบับภาษาไทยและฉบับแปลเป็นภาษาอังกฤษ).....	73
ภาคผนวก 4 แบบฟอร์มรายชื่อฟาร์มที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยัง ประเทศเวียดนาม	74
ภาคผนวก 5 ตัวอย่างหนังสือขอขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งสุกร (trader) ที่ประสงค์ส่งออก สุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม	75
ภาคผนวก 6 ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์ (แบบ ร.10).....	76
ภาคผนวก 7 แบบฟอร์มตารางข้อมูลผู้ประกอบการขนส่งสุกร (trader) และข้อมูลฟาร์ม	77
ภาคผนวก 8 ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งออกสุกร ไปยังประเทศที่มีการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาสุกร ปี พ.ศ. 2562	78
ภาคผนวก 9 เงื่อนไขการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม (Requirement for Importation of Live Fattening Pigs into Vietnam)	80
ภาคผนวก 10 สารต้องห้ามและยาที่ห้ามใช้ของประเทศเวียดนาม	81
ภาคผนวก 11 สารต้องห้ามและยาที่ห้ามใช้ของประเทศไทย	83
ภาคผนวก 12 มาตรฐานสินค้าเกษตร มกษ. 6403-2558 การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี สำหรับฟาร์มสุกร (Good Agricultural Practices for Pig Farm).....	89

ภาคผนวก 13 แนวปฏิบัติในการใช้มาตรฐานสินค้าเกษตร มกษ. 6403 (G)-2558 การปฏิบัติ ทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร (Good Agricultural Practices for Pig Farm).....	100
ภาคผนวก 14 รายละเอียดแบบฟอร์มการขอรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ สำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์.....	125
ภาคผนวก 15 รายละเอียดหลักเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร ...	128
ภาคผนวก 16 แบบคำขอรับการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ (แบบ ต.ร. 1)	134
ภาคผนวก 17 แบบให้คะแนนตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ เพื่อกำหนดออกนอกราชอาณาจักร (แบบ ต.ร. 2/1)	137
ภาคผนวก 18 หนังสือรับรองสถานกักกันสัตว์ (แบบ ต.ร. 4)	138

สารบัญตาราง

ตาราง 1 เส้นทางการขนส่งสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม.....	52
---	----

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพที่ 1 แผนที่ประเทศเวียดนาม.....	3
รูปภาพที่ 2 ปริมาณการผลิตสุกรมีชีวิตในประเทศเวียดนามและประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2553-2562	7
รูปภาพที่ 3 ปริมาณการผลิตเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรในประเทศเวียดนามและประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2553-2562	8
รูปภาพที่ 4 การบริโภคเนื้อสุกรของประเทศเวียดนามและประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2552-2556	9
รูปภาพที่ 5 ปริมาณการนำเข้าและส่งออกสุกรมีชีวิตของประเทศเวียดนาม ในปี พ.ศ. 2553-2562.....	11
รูปภาพที่ 6 ปริมาณการนำเข้าเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกร ในปี พ.ศ. 2557-2562 และปริมาณการส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศเวียดนาม ในปี พ.ศ. 2553-2562.....	13
รูปภาพที่ 7 แผนผังโครงสร้างการผลิต และตลาดสินค้าสุกรและผลิตภัณฑ์สุกร ปี พ.ศ. 2562	16
รูปภาพที่ 8 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร ปี พ.ศ. 2562	18
รูปภาพที่ 9 ปริมาณการผลิตสุกร ปี พ.ศ. 2562.....	19
รูปภาพที่ 10 มูลค่าการผลิตสุกร ณ หน้าฟาร์ม ปี พ.ศ. 2562	20
รูปภาพที่ 11 ภาพรวมการผลิต การค้า และการบริโภคเนื้อสุกรของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2561 และ 2562	21
รูปภาพที่ 12 โครงสร้างอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2560	23
รูปภาพที่ 13 มูลค่ารวมของอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2560	24
รูปภาพที่ 14 ปริมาณการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเพื่อนบ้าน ปี พ.ศ. 2561-2564.....	27
รูปภาพที่ 15 มูลค่าการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเพื่อนบ้าน ปี พ.ศ. 2561-2564.....	28
รูปภาพที่ 16 ปริมาณการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเวียดนาม ผ่านด่านกักกันสัตว์ ทำออก ปี พ.ศ. 2561-2564.....	30
รูปภาพที่ 17 มูลค่าการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเวียดนาม ผ่านด่านกักกันสัตว์ ทำออก ปี พ.ศ. 2561-2564.....	31
รูปภาพที่ 18 โครงสร้างการบริการงานของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์	34
รูปภาพที่ 19 โครงสร้างการบริการงานของสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์	35
รูปภาพที่ 20 โครงสร้างการบริการงานของสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ	36

รูปภาพที่ 21	โครงสร้างการบริการงานของกองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ	38
รูปภาพที่ 22	โครงสร้างการบริการงานของกองสารวัตรและกักกัน	39
รูปภาพที่ 23	ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงในการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม	44
รูปภาพที่ 24	ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนการส่งออก ของผู้ประกอบการฟาร์ม (Farms) และผู้ประกอบการ ขนส่ง (Traders) สุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม	50
รูปภาพที่ 25	เอกสารประกอบการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนฟาร์มและผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่ประสงค์ส่งออก และ ขอรับการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์เอกชน	51
รูปภาพที่ 26	หน้าจอระบบการเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับผู้ประกอบการ (e-Movement)	53
รูปภาพที่ 27	หน้าจอยื่นขออนุญาตนำสัตว์/ซากสัตว์ ออกราชอาณาจักรไทย (แบบฟอร์ม ร. 1/1)	54
รูปภาพที่ 28	ขั้นตอนการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ณ ด่านกักกันสัตว์ ทำออก...	56
รูปภาพที่ 29	ขั้นตอนการตรวจประเมินและการออกใบรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์	61

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของการจัดทำ

“สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” ในที่นี้จะเรียกว่า “ประเทศเวียดนาม” จัดเป็นประเทศผู้ผลิตเนื้อสุกรอันดับ 6 ของโลก เมื่อพบการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร (African Swine Fever: ASF) ในปี พ.ศ. 2562 ทำให้ในปัจจุบันประเทศเวียดนามเกิดปัญหาขาดแคลนสุกรเพื่อการบริโภคภายในประเทศอย่างหนัก ส่งผลให้ราคาจำหน่ายเนื้อสุกรพุ่งสูงสุดในรอบ 20 ปี ประเทศเวียดนามจึงมีความต้องการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยเพื่อบรรเทาปัญหาดังกล่าว เนื่องจากประเทศไทยยังคงสถานะปลอดโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร มานานกว่า 2 ปี กอปรกับประเทศไทยมีมาตรฐานการเลี้ยงสุกรในระดับประเทศที่เป็นที่ยอมรับจากประเทศคู่ค้า ฟาร์มสุกรที่ประกอบการเลี้ยงสุกรเพื่อการส่งออกในประเทศไทยทุกแห่งผ่านการรับรอง GAP (Good Agricultural Practices (GAP): การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี) ว่าปลอดโรคระบาดสัตว์ที่สำคัญ มีความปลอดภัยทางอาหาร รวมถึงปลอดจากสารเคมีปนเปื้อน เช่น สารเร่งเนื้อแดง ด้วยเหตุนี้กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม (Department of Animal Health: DAH) จึงได้มีการประสานงานมายังกรมปศุสัตว์ ประเทศไทย เพื่อเจรจาเปิดตลาดการส่งออกสุกรขุนจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ภายใต้มาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Measures: SPS) เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับทั้งสองประเทศ โดยกรมปศุสัตว์ ประเทศไทย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนเปิดตลาดการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตของกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม ซึ่งประกอบด้วยการตอบคำถามเพื่อประเมินความเสี่ยงการนำเข้าสินค้า การต่อรองเงื่อนไขการนำเข้า และการจัดทำใบรับรองสุขภาพสัตว์ (Health Certificate) จนแล้วเสร็จ มีผลให้ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ปี พ.ศ. 2563 เป็นต้นมา ประเทศไทยสามารถส่งออกสุกรขุนไปยังประเทศเวียดนามได้

ดังนั้นผู้จัดทำจึงเห็นควรจัดทำเอกสารแนวทางและขั้นตอนการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากราชอาณาจักรไทยไปยังสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ตามเงื่อนไขและกฎระเบียบการนำเข้าของกรมสุขภาพสัตว์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามขึ้น เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบการส่งออกสุกรขุนของทั้งประเทศไทยและประเทศเวียดนามได้อย่างถูกต้อง และใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการปฏิบัติงานด้านการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปประเทศเวียดนามของเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์

1.2 วัตถุประสงค์ในการจัดทำ

1. เพื่อให้ผู้ประกอบการส่งออกสามารถศึกษาและปฏิบัติตามกฎระเบียบการส่งออกสุกรขุนของทั้งประเทศไทยและประเทศเวียดนามได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อเป็นแนวทางและขั้นตอนในการปฏิบัติงานด้านการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปประเทศเวียดนามของเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์

3. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการส่งออกและเสนอแนะแนวทางในการลดปัญหาอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออก สุธกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

1.3 ขอบเขตของการจัดทำ

1. ศึกษาเงื่อนไขและกฎระเบียบการนำเข้าสุทธกรขุนของประเทศเวียดนาม
2. ศึกษา GAP ของประเทศไทย เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับเงื่อนไขและกฎระเบียบการนำเข้าสุทธกรขุน ของประเทศเวียดนาม
3. ศึกษาขั้นตอนและกฎระเบียบการส่งออกสุทธกรขุนจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

ทั้งนี้ผู้จัดทำได้รวบรวมข้อมูลการดำเนินการตั้งแต่ช่วงต้นปี พ.ศ. 2563 ถึงปัจจุบัน (เดือนมิถุนายน ปี พ.ศ. 2564) ซึ่งการดำเนินการตามขั้นตอนการส่งออกสุทธกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปประเทศเวียดนามนี้อาจมี การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจากทั้งฝ่ายประเทศเวียดนามและประเทศไทย ตามสถานการณ์การค้าระหว่างประเทศ กฎระเบียบหรือมาตรการนำเข้า-ส่งออกที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเพื่อแก้ปัญหาและอำนวยความสะดวกด้านการค้า ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.4 การนำไปใช้ประโยชน์หรือคาดว่าจะนำไปใช้ประโยชน์

1. ผู้ประกอบการสามารถใช้เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมก่อนการส่งออกและปฏิบัติตาม กฎระเบียบการส่งออกสุทธกรขุนของทั้งประเทศไทยและประเทศเวียดนามได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการ สามารถศึกษาข้อมูลได้จากแหล่งเดียวที่มีความถูกต้อง ครบถ้วน และน่าเชื่อถือ

บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของประเทศเวียดนาม

2.1 ข้อมูลทั่วไป

ประเทศเวียดนาม มีชื่อทางการคือ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกสุดของคาบสมุทรอินโดจีน มีเมืองหลวงชื่อฮานอย ตั้งแต่ประเทศเวียดนามเหนือและใต้ รวมกันในปี พ.ศ. 2519 เมืองที่ใหญ่ที่สุดในประเทศคือนครโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนามรวมประเทศและอยู่ภายใต้รัฐบาลคอมมิวนิสต์ แต่ยังคงมีความยากจนและโดดเดี่ยวทางการเมือง เมื่อปี พ.ศ. 2529 พรรคคอมมิวนิสต์ประเทศเวียดนามเริ่มต้นบูรณะเศรษฐกิจและการเมืองทำให้ประเทศเวียดนามเริ่มเข้าร่วมกับเศรษฐกิจโลก ในปี พ.ศ. 2543 ได้มีการสร้างความสัมพันธ์ทางการทูตกับทุกประเทศ และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศเวียดนามนั้นถือว่าเป็นประเทศที่มีอัตราการเติบโตสูงสุดในโลก การบูรณะเศรษฐกิจประสบความสำเร็จ และได้เข้าร่วมกับองค์การการค้าโลกในปี พ.ศ. 2550

2.2 ภูมิศาสตร์

ประเทศเวียดนามเป็นประเทศที่มีพื้นที่แคบแต่ยาวมาก ทำให้ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยทางภาคเหนือมีอุณหภูมิเฉลี่ย 10-35 องศาเซลเซียส ช่วงเดือนธันวาคม-มกราคมอาจมีหิมะตก หรืออุณหภูมิระดับ 0 องศาเซลเซียส ภาคกลางและภาคใต้มีอุณหภูมิเฉลี่ย 15-40 องศาเซลเซียส มีชายแดนทั้งหมด 4,638 กิโลเมตร โดยติดกับประเทศกัมพูชา 1,228 กิโลเมตร ประเทศจีน 1,281 กิโลเมตร และประเทศลาว 2,130 กิโลเมตร แผนที่ประเทศเวียดนาม แสดงดังรูปภาพที่ 1

รูปภาพที่ 1 แผนที่ประเทศเวียดนาม

ที่มา: <https://www.swinethailand.com>

2.3 ประชากร

ประเทศเวียดนามมีประชากร 97.3 ล้านคน มากเป็นอันดับ 3 ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ และมากเป็นอันดับ 15 ของโลก สัดส่วนประชากรจำแนกตามอายุ ดังนี้ วัยเด็ก (0-14 ปี) 22.61% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 70.47% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 6.91% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 76 ปี อัตราการเพิ่มประชากรประมาณ 1% ประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจน 8%

2.4 ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและประเทศเวียดนาม

การค้า

ประเทศไทยเป็นคู่ค้าอันดับที่ 9 ของประเทศเวียดนาม ในปี พ.ศ. 2552 วิฤตเศรษฐกิจโลกส่งผลให้มูลค่าการค้าประเทศไทย-ประเทศเวียดนาม ลดลงเล็กน้อยอยู่ที่ 5,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยประเทศไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้าประมาณ 3,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปี พ.ศ. 2551 มูลค่าการค้ารวม 6,463.98 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ประเทศไทยได้เปรียบดุลการค้า 3,310.15 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ประเทศเวียดนามเป็นคู่ค้าอันดับที่ 13 ของประเทศไทย โดยเป็นคู่ค้าอันดับที่ 4 ในอาเซียน รองจากสิงคโปร์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย

สินค้าหลักที่ประเทศไทยส่งออกไปประเทศเวียดนาม ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป เม็ดพลาสติก เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบ กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์พลาสติก และปูนซีเมนต์

สินค้าหลักที่ประเทศไทยนำเข้าจากประเทศเวียดนาม ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำมันดิบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ ด้ายและเส้นใย เครื่องมือเครื่องใช้ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ อาหารทะเลแช่เย็น แช่แข็ง เคมีภัณฑ์ กาแฟ ชา และเครื่องเทศ

การลงทุน

ในปี พ.ศ. 2552 ประเทศไทยลงทุนในประเทศเวียดนามสูงเป็นอันดับที่ 10 จากนักลงทุนต่างชาติทั้งหมด มีโครงการต่าง ๆ รวม 216 โครงการ คิดเป็นมูลค่าการลงทุนรวม 5,749.52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แหล่งใหญ่ที่สุดในประเทศเวียดนามที่เอกชนไทยไปลงทุน คือ นครโฮจิมินห์และจังหวัดข้างเคียง เช่น จังหวัดดองไน (Dong Nai) จังหวัดบิ่นห์เซือง (Binh Duong) ในสาขาสำคัญ ได้แก่ การท่องเที่ยว โรงแรม การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนา นิคมอุตสาหกรรม เคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมกระดาษ อาหารสัตว์ อุตสาหกรรมพลาสติก ชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ โดยร้อยละ 67 ของการลงทุนของประเทศไทยในประเทศเวียดนาม มีคนไทยเป็นผู้ถือหุ้นร้อยละ 67 และมีบริษัทไทย

ที่สำคัญ ได้แก่ เครือเจริญโภคภัณฑ์ลงทุนด้านอาหารสัตว์ เครือซีเมนต์ไทยลงทุนในอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจก และวัสดุก่อสร้าง และกลุ่มอมตะลงทุนพัฒนาเขตอุตสาหกรรม เป็นต้น

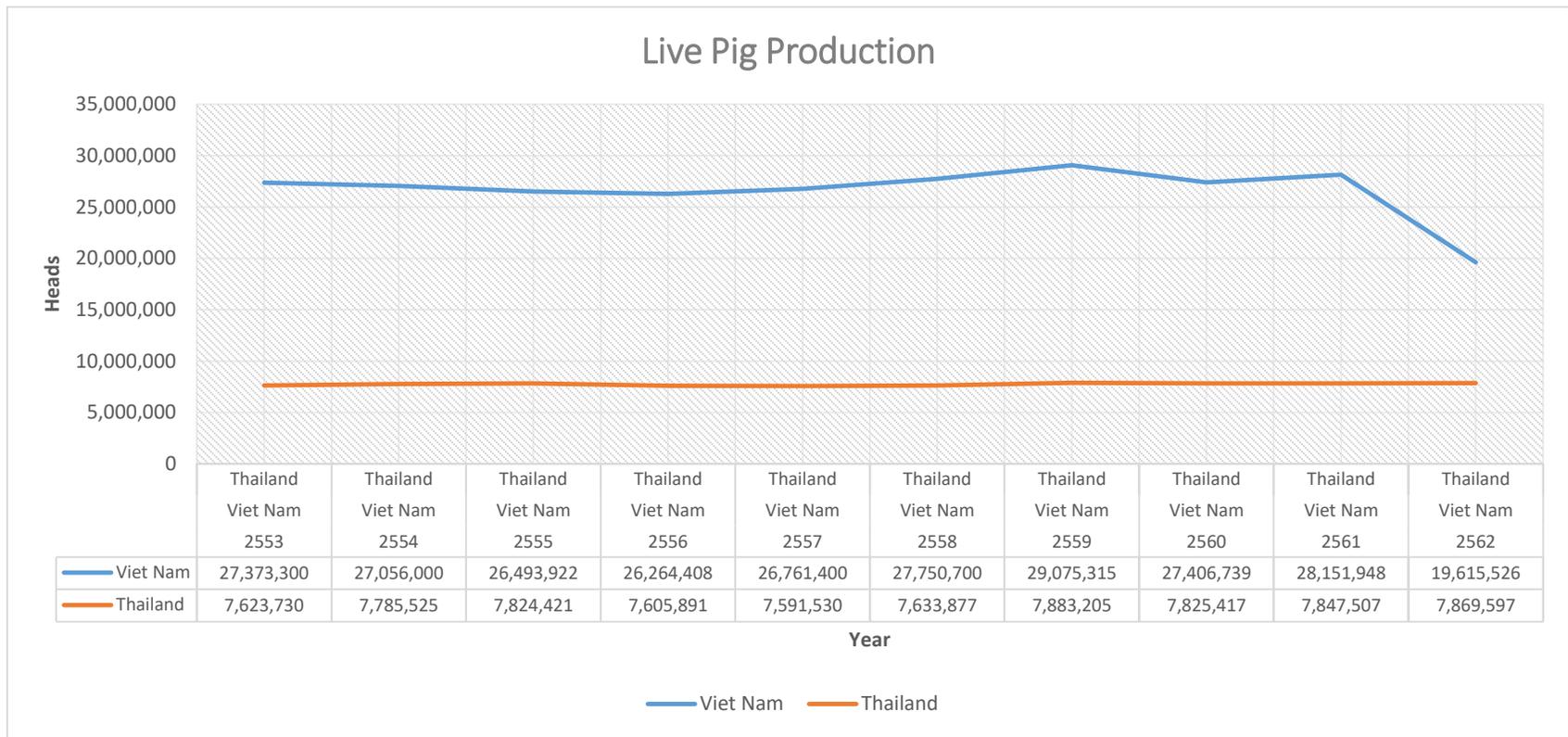
การท่องเที่ยว

ทั้งสองประเทศมีความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2537 และมีความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางธรรมดา ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2543 โดยสถิติเมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2551 นักท่องเที่ยวสัญชาติเวียดนามเดินทางเข้าประเทศไทย 3.3 แสนคน ขณะที่นักท่องเที่ยวประเทศไทยเดินทางไปประเทศเวียดนามมีจำนวน 1.8 แสนคน ทั้งนี้ ประมาณร้อยละ 50 ของจำนวนนี้ ทั้งสองฝ่ายเดินทางทางบกผ่านเส้นทางหมายเลข 9

บทที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสุกรในประเทศเวียดนาม

3.1 ปริมาณการผลิตสุกรของประเทศเวียดนาม

อุตสาหกรรมสุกรในประเทศเวียดนามเป็นที่จับตาอย่างมาก เนื่องจากปริมาณการผลิตติดอันดับ 1 ใน 10 ของโลก จำนวนสุกรของประเทศเวียดนามมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 มีจำนวนสุกร 27.37 ล้านตัว และมีการผลิตสูงสุดในช่วงปี พ.ศ. 2559 ซึ่งการผลิตสุกรจะมีมากทางตอนเหนือของประเทศ เนื่องจากสามารถส่งสุกรขุนมีชีวิตไปจำหน่ายยังประเทศจีนตอนใต้ได้ โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2558-2559 สามารถจำหน่ายได้สูงสุด เพราะเป็นช่วงที่ผลผลิตสุกรในประเทศจีนไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภค แต่ในปี พ.ศ. 2562 ประเทศเวียดนามมีการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร ทำให้ปริมาณสุกรทั้งประเทศลดลงไปกว่า 25% ส่งผลให้เนื้อสุกรไม่เพียงพอต่อการบริโภคของชาวเวียดนาม ที่มีการบริโภคเนื้อสุกรคิดเป็นสัดส่วนกว่า 3 ใน 4 ของการบริโภคเนื้อสัตว์ทั้งหมด ส่งผลให้ราคาสุกรหน้าฟาร์มของประเทศเวียดนามปรับเพิ่มขึ้นถึง 115-120 บาทต่อกิโลกรัม เป็นระดับราคาสูงสุดในรอบ 20 ปี และประเทศเวียดนามได้นำเข้าเนื้อสุกรเพิ่มขึ้นถึง 300% ในปี พ.ศ. 2563 โดยประเทศเวียดนามอนุญาตบริษัทมากกว่า 800 บริษัท จาก 19 ประเทศ ให้สามารถส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสุกรไปยังประเทศเวียดนามได้ เนื่องจากตลาดสุกรประเทศเวียดนามไม่มีผู้ประกอบการรายใหญ่ที่ครองตลาดเช่นเดียวกับประเทศไทย จึงมีกลุ่มธุรกิจสุกรจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนเป็นจำนวนมาก โดยมีบริษัทเจริญโภคภัณฑ์ของประเทศไทยเป็นกลุ่มธุรกิจสุกรข้ามชาติรายใหญ่ที่สุด ซึ่งมีปริมาณการผลิตสุกรสู่ตลาดเวียดนามสูงเป็นอันดับหนึ่ง อย่างไรก็ตามจำนวนฟาร์มมาตรฐานสุกรในประเทศเวียดนามมีน้อยกว่าประเทศไทย จึงทำให้คุณภาพเนื้อสุกรโดยรวมไม่สามารถเทียบเท่าประเทศไทย ในขณะที่วัตถุดิบอาหารสัตว์ต้องพึ่งพาการนำเข้าในปริมาณสูง จึงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงกว่าประเทศไทยประมาณ 8-10% โดยสัดส่วนการเลี้ยงเชิงพาณิชย์มีสัดส่วนน้อยกว่าการเลี้ยงแบบหลังบ้าน ซึ่งเป็นสัดส่วน 30:70 และคาดว่าสัดส่วนเชิงพาณิชย์จะเพิ่มขึ้นตามลำดับ ส่วนประเทศไทยมีการผลิตสุกรมีชีวิตน้อยกว่าประเทศเวียดนาม โดยในปี พ.ศ. 2553-2562 มีปริมาณการผลิตอยู่ระหว่าง 7.60-7.88 ล้านตัว รายละเอียดปริมาณการผลิตสุกรมีชีวิตในประเทศเวียดนามและประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2553-2562 แสดงดังรูปภาพที่ 2

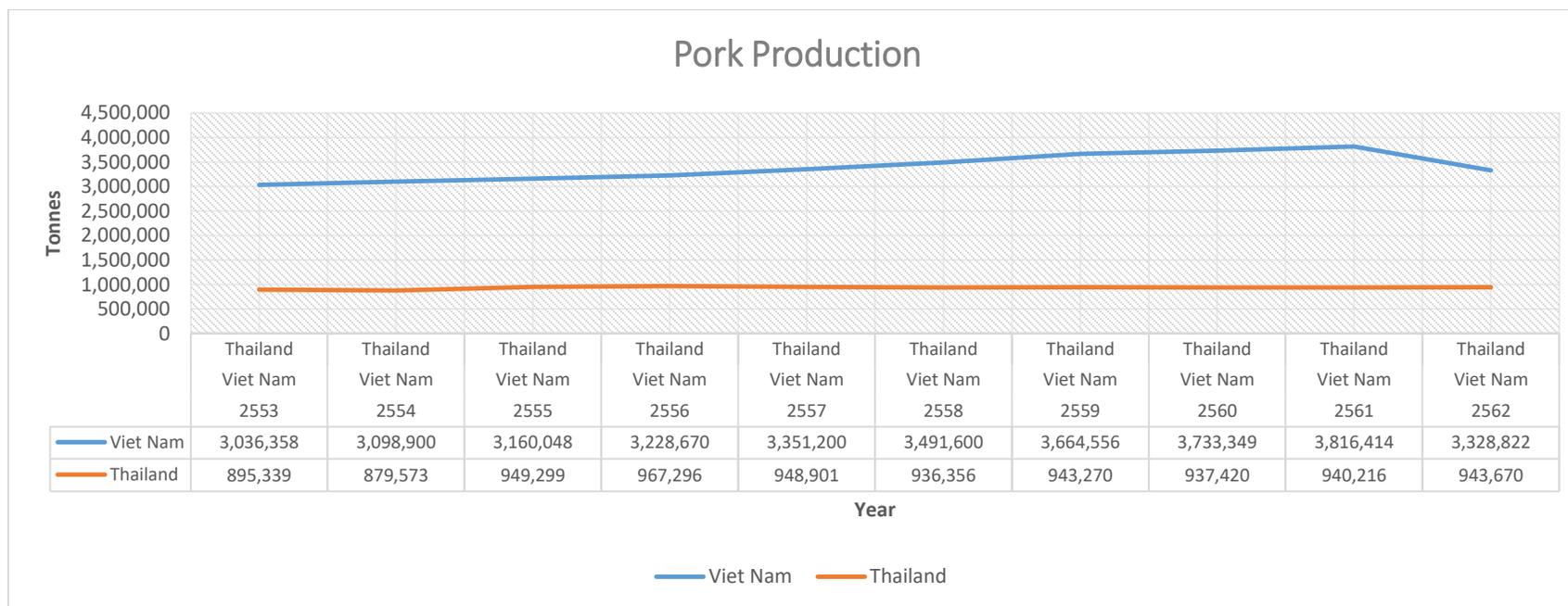

รูปภาพที่ 2 ปริมาณการผลิตสุกรมีชีวิตในประเทศเวียดนามและประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2553-2562

ที่มา: <http://www.fao.org/faostat/en/#data/QA>

3.2 ปริมาณการผลิตเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศเวียดนาม

ประเทศเวียดนามมีปริมาณการผลิตเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรมากกว่าประเทศไทยประมาณ 3 เท่า โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553-2561 ประเทศเวียดนามมีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นทุกปี อยู่ระหว่าง 3.03-3.81 ล้านตัน จนกระทั่งปี พ.ศ. 2562 ประเทศเวียดนามมีปริมาณการผลิตลดลงเหลือประมาณ 3.32 ล้านตัน เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร ในขณะที่ปี พ.ศ. 2553-2562 ประเทศไทยมีปริมาณการผลิตเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรอยู่ระหว่าง 8.79-9.67 แสนตัน รายละเอียดปริมาณการผลิตเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรในประเทศเวียดนามและประเทศไทยในปี พ.ศ. 2553-2562 แสดงดังรูปภาพที่ 3

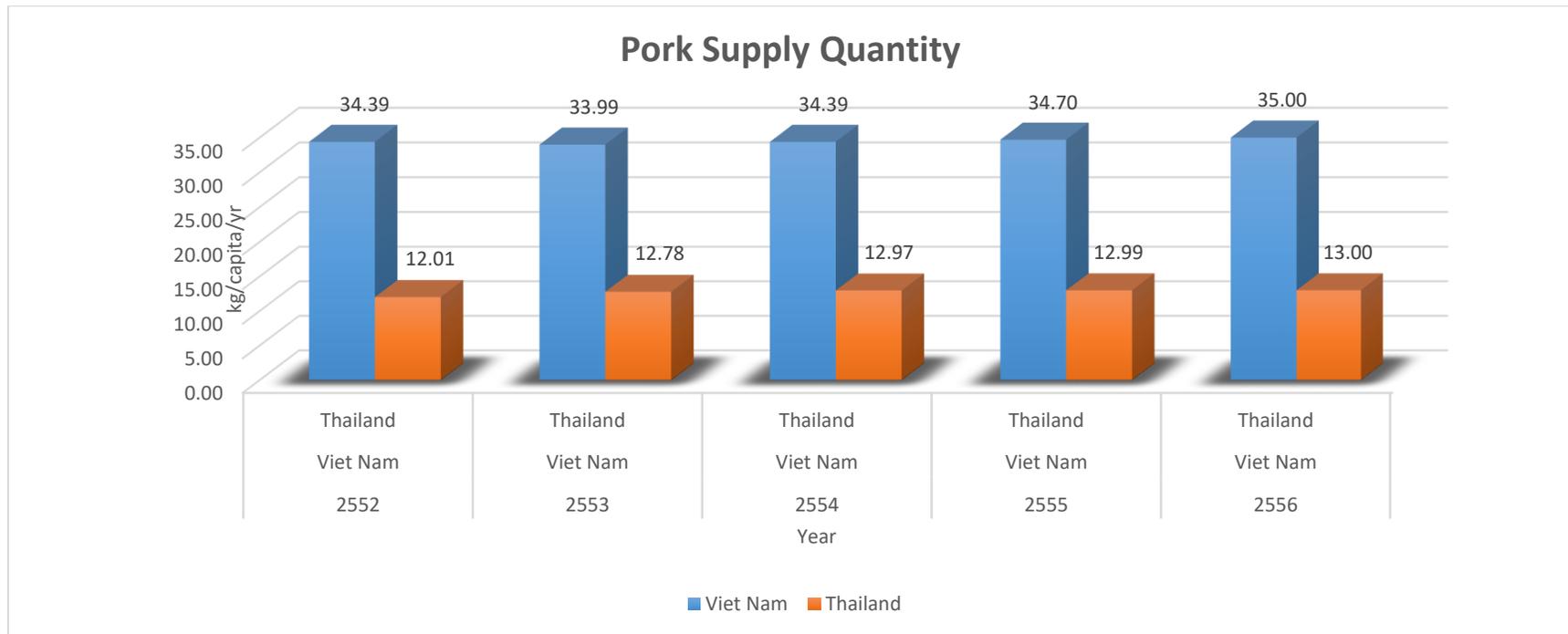

รูปภาพที่ 3 ปริมาณการผลิตเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรในประเทศเวียดนามและประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2553-2562

ที่มา: <http://www.fao.org/faostat/en/#data/QL>

3.3 ปริมาณการบริโภคเนื้อสุกรของประเทศเวียดนาม

การบริโภคเนื้อสุกรของประเทศเวียดนามมีระดับมากกว่าประเทศไทย โดยในช่วงปี พ.ศ. 2552-2556 ประเทศเวียดนามมีการบริโภคเนื้อสุกรอยู่ระหว่าง 33.99-35.00 กิโลกรัม/คน/ปี ขณะที่ประเทศไทยมีการบริโภคอยู่ระหว่าง 12.01-13.00 กิโลกรัม/คน/ปี โดยเมนูยอดนิยมของชาวเวียดนามคือบาร์บีคิวซี่โครงหมู ซึ่งใช้สุกรขนาดน้ำหนักประมาณ 65 กิโลกรัม มาจากสุกรกลุ่ม 70% ที่เลี้ยงตามบ้าน เพราะเนื้อจะมีความนุ่มมากกว่าสุกรขนาดน้ำหนัก 100 กิโลกรัม รายละเอียดการบริโภคเนื้อสุกรของประเทศเวียดนามและประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2552-2556 แสดงดังรูปภาพที่ 4

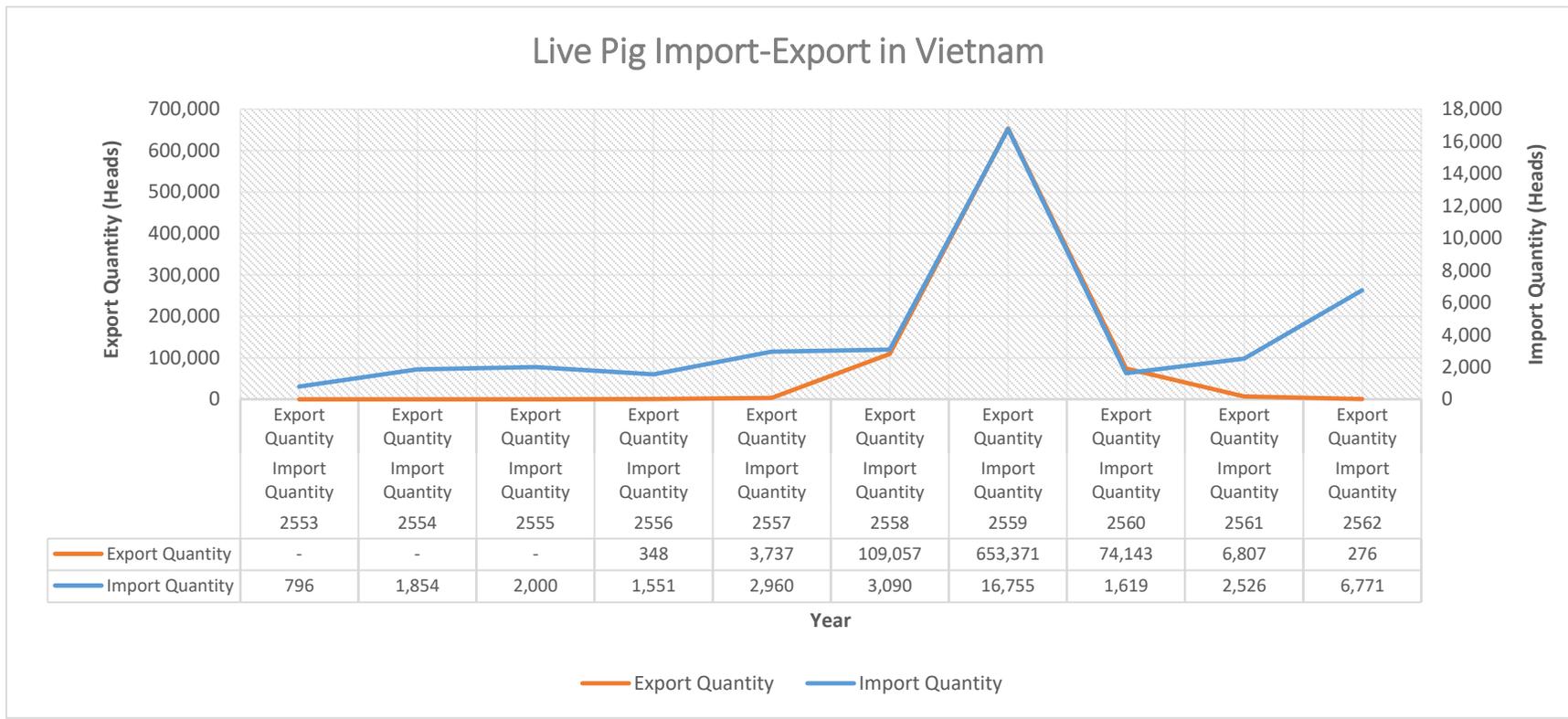

รูปภาพที่ 4 การบริโภคเนื้อสุกรของประเทศเวียดนามและประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2552-2556

ที่มา: <http://www.fao.org/faostat/en/#data/CL>

3.4 ปริมาณการนำเข้าและส่งออกสุกรมี่ชีวิตของประเทศเวียดนาม

ประเทศเวียดนามมีปริมาณการนำเข้าสุกรมี่ชีวิตในปี พ.ศ. 2553-2562 อยู่ระหว่าง 796 - 16,000 ตัว และต่อมาเนื่องจากการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร ทำให้ปริมาณสุกรทั้งประเทศลดลงไปกว่า 25% ส่งผลให้มีเนื้อสุกรไม่เพียงพอต่อการบริโภคของชาวเวียดนาม ราคาสุกรหน้าฟาร์มของประเทศเวียดนาม ปรับเพิ่มขึ้นถึง 115-120 บาทต่อกิโลกรัม เป็นระดับราคาสูงสุดในรอบ 20 ปี และตั้งแต่วันที่ 12 มิถุนายน 2563 ประเทศเวียดนามอนุญาตให้มีการนำเข้าสุกรมี่ชีวิตจากประเทศไทยเพื่อฆ่าและแปรรูปเป็นอาหาร โดยข้อมูล ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2563 พบว่ามีสถานประกอบการของประเทศเวียดนามประมาณ 36 แห่งที่จดทะเบียนสำหรับการกักกันสุกรมี่ชีวิตกว่า 4.7 ล้านตัว ที่นำเข้าจากประเทศไทย รายละเอียดการนำเข้าและส่งออกสุกรมี่ชีวิตของประเทศเวียดนาม ในปี พ.ศ. 2553-2562 แสดงดังรูปภาพที่ 5

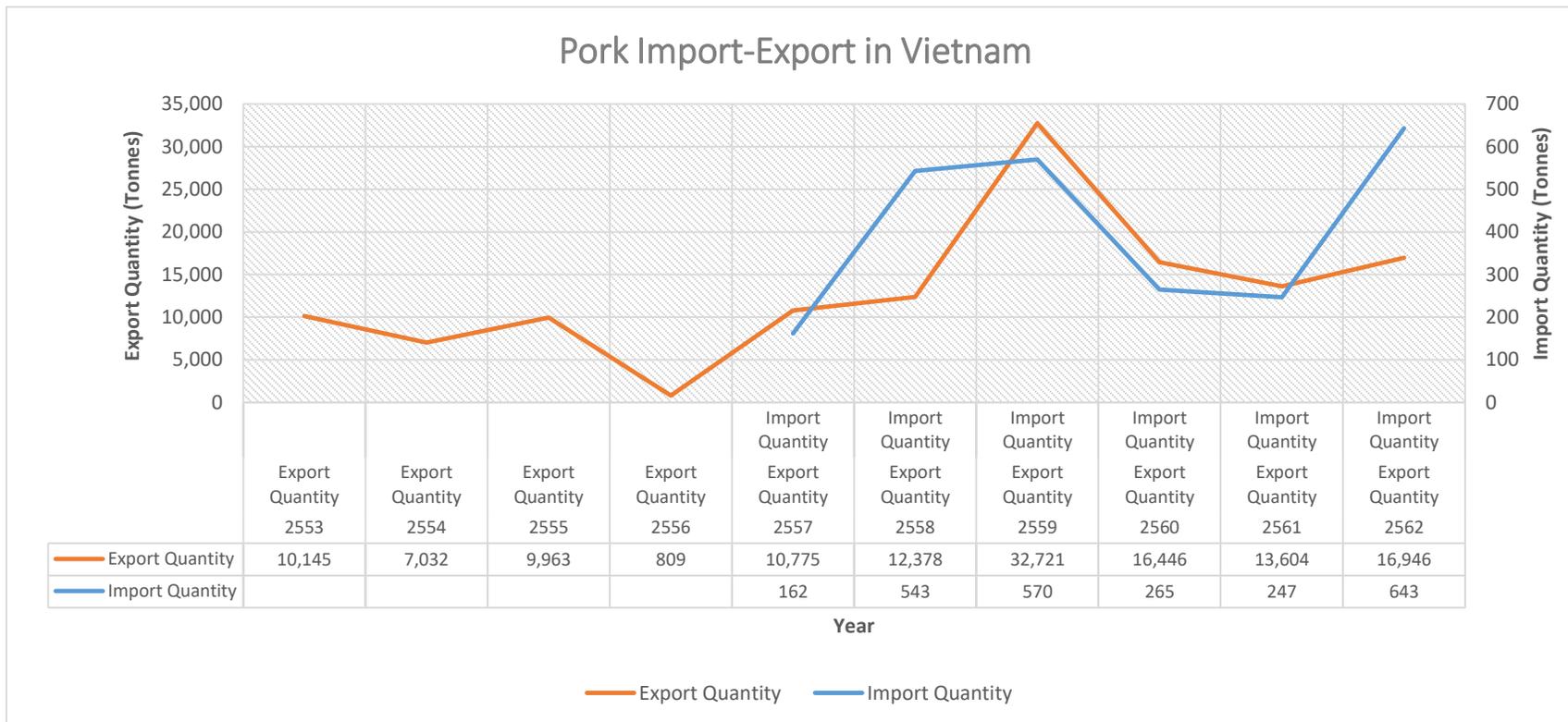

รูปภาพที่ 5 ปริมาณการนำเข้าและส่งออกสุกรมีชีวิตของประเทศเวียดนาม ในปี พ.ศ. 2553-2562

ที่มา: <http://www.fao.org/faostat/en/#data/TA>

3.5 ปริมาณการนำเข้าและส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศเวียดนาม

ประเทศเวียดนามมีการส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกร ในปี พ.ศ. 2553-2562 อยู่ระหว่าง 809 ตัน-3.27 หมื่นตัน โดยในปี พ.ศ. 2559 มีการส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรสูงสุดที่ 3.27 หมื่นตัน จากนั้นการส่งออกปรับตัวลดลง ในขณะที่ปริมาณการนำเข้าเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกร ในช่วงปี พ.ศ. 2557-2562 มีปริมาณการนำเข้าเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรเพียงเล็กน้อย อยู่ระหว่าง 162-643 ตัน แต่หลังจากนั้น ในปี พ.ศ. 2563 ช่วง 7 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2563 ประเทศเวียดนามนำเข้าเนื้อสุกรมากกว่า 9.32 หมื่นตัน ซึ่งส่วนใหญ่มาจากประเทศแคนาดา เยอรมนี โปแลนด์ บราซิล สหรัฐอเมริกา สเปน และรัสเซีย รายละเอียดปริมาณการนำเข้าเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกร ในปี พ.ศ. 2557-2562 และปริมาณการส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศเวียดนาม ในปี พ.ศ. 2553-2562 แสดงดังรูปภาพที่ 6

รูปภาพที่ 6 ปริมาณการนำเข้าเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกร ในปี พ.ศ. 2557-2562 และปริมาณการส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศเวียดนาม ในปี พ.ศ. 2553-2562
ที่มา: <http://www.fao.org/faostat/en/#data/TP>

ประเทศเวียดนามมีการผลิตสุกรและผลิตภัณฑ์สุกร ตลอดจนการบริโภคสุกรมากกว่าประเทศไทยกว่าเท่าตัว อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมการผลิตสุกรของประเทศเวียดนามมีจำนวนฟาร์มสุกรที่ได้มาตรฐานน้อยกว่าประเทศไทย จึงทำให้คุณภาพเนื้อสุกร มาตรการด้านความปลอดภัยทางชีวภาพของฟาร์ม รวมถึงการเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมโรคระบาดยังล้าหลังประเทศไทย และขณะนี้ (ปี พ.ศ. 2564) หลายประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รวมถึงประเทศเวียดนาม ประสบปัญหาการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร จึงทำให้เกิดการขาดแคลนสุกรในภูมิภาคอย่างหนัก โดยประเทศไทยยังคงมีมาตรการการเฝ้าระวังและป้องกัน โรคที่เข้มแข็งและยังรักษาสถานะปลอดโรคดังกล่าวไว้ได้ จึงเป็น โอกาสดีของเกษตรกรไทยที่สามารถส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเพื่อนบ้านรวมถึงประเทศเวียดนามได้ อย่างไรก็ตามประเทศเวียดนามกำลังมีแผนพัฒนาและยกระดับฟาร์มสุกรให้เป็นฟาร์มมาตรฐานอย่างชัดเจน โดยมุ่งเน้นไปที่กลุ่มผู้เลี้ยงสุกรเชิงพาณิชย์

บทที่ 4 โครงสร้างการผลิตสุกรและอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทย

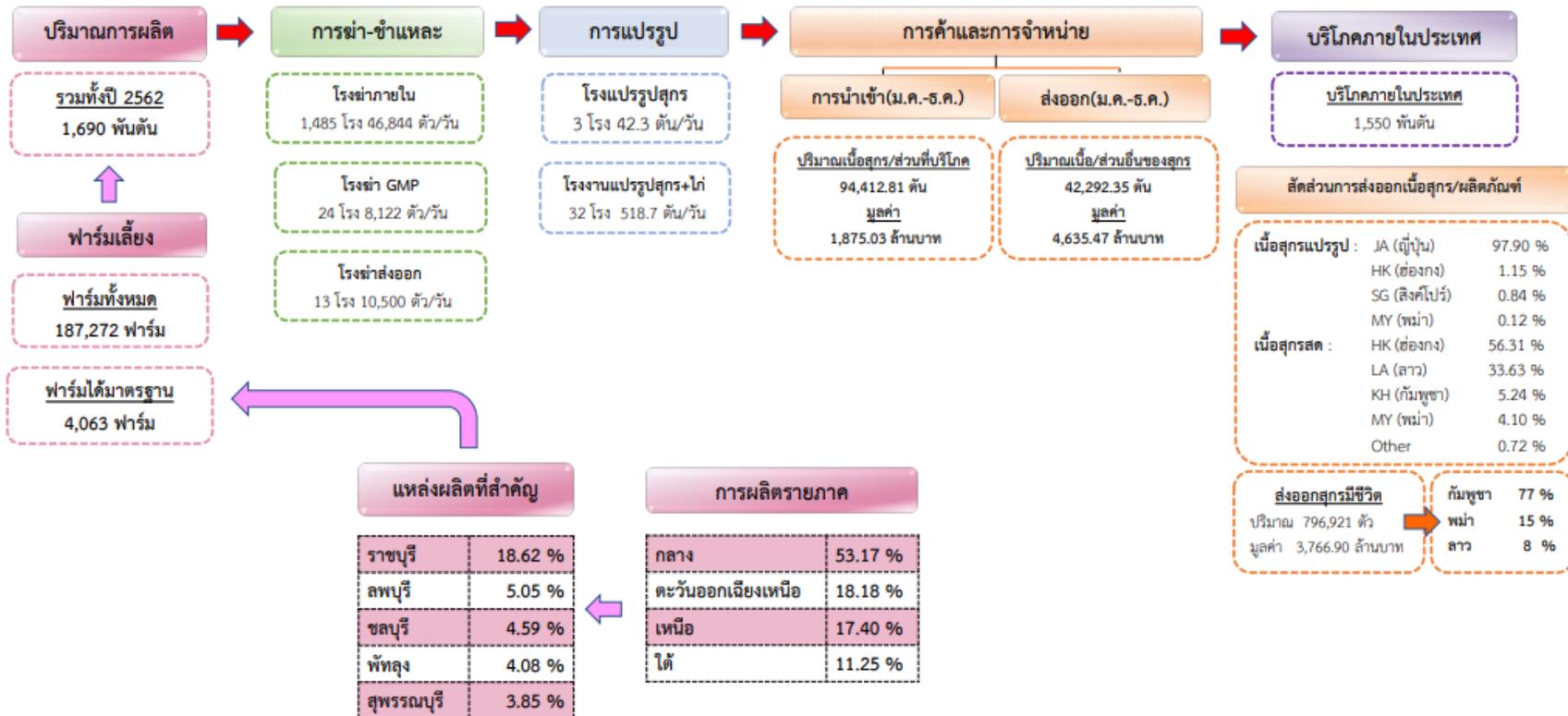
4.1 โครงสร้างการผลิตสุกรของประเทศไทย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีระบบการผลิตสุกรอยู่ในระดับแนวหน้าในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน โดยแหล่งผลิตสุกรที่สำคัญของประเทศไทย ได้แก่ 1) จังหวัดราชบุรี 2) จังหวัดลพบุรี 3) จังหวัดชลบุรี 4) จังหวัดพัทลุง และ 5) จังหวัดสุพรรณบุรี ข้อมูลด้านโครงสร้างการผลิตสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรของประเทศไทยจะเริ่มตั้งแต่กระบวนการผลิต การฆ่า-ชำแหละ การแปรรูป และการจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ปี พ.ศ. 2562 ประเทศไทยมีปริมาณการผลิตสินค้าสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรจำนวน 1,690 พันตัน ซึ่งเป็นสุกรที่มาจากฟาร์มที่ได้รับการรับรอง GAP จำนวน 4,063 ฟาร์ม และฟาร์มที่ไม่ได้รับการรับรอง GAP จำนวน 187,272 ฟาร์ม จากนั้นสุกรจากฟาร์มจะเข้าสู่กระบวนการการฆ่า-ชำแหละ ซึ่งการฆ่า-ชำแหละจะดำเนินการในโรงฆ่า 3 ประเภท ได้แก่ 1) โรงฆ่า เพื่อการบริโภคภายในประเทศ 2) โรงฆ่า ที่ได้รับการรับรองการปฏิบัติที่ดีในการผลิตอาหาร (Good Manufacturing Practice: GMP) และ 3) โรงฆ่า เพื่อการส่งออก จากนั้นจึงจะเข้าสู่กระบวนการแปรรูปและการจำหน่ายต่อไป

ข้อมูลด้านการค้าและการจำหน่ายในปี พ.ศ. 2562 แบ่งเป็นการนำเข้าและส่งออก โดยมีการนำเข้าเนื้อสุกรและชิ้นส่วนที่บริโภคได้ จำนวน 94,412.81 ตัน คิดเป็นมูลค่า 1,875.03 ล้านบาท และมีการส่งออกเนื้อสุกรและชิ้นอื่นของสุกร จำนวน 42,292.35 ตัน คิดเป็นมูลค่า 4,635.47 ล้านบาท ทั้งนี้ ประเทศไทยมีปริมาณการบริโภคภายในประเทศจำนวน 1,550 พันตัน และยังมีมีการส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์สุกรไปยังต่างประเทศ ได้แก่ 1) การส่งออกเนื้อสุกรแปรรูปไปยังเขตบริหารพิเศษฮ่องกง ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และเมียนมาร์ 2) การส่งออกเนื้อสุกรสดไปยังเขตบริหารพิเศษฮ่องกง ลาว กัมพูชา เมียนมาร์ และประเทศอื่นๆ และ 3) การส่งออกสุกรมี่ชีวิตไปยังกัมพูชา เมียนมาร์ และลาว โดยมีปริมาณการส่งออกสุกรมี่ชีวิตทั้งสิ้น 796,921 ตัว คิดเป็นมูลค่า 3,766.90 ล้านบาท และเริ่มมีการส่งออกสุกรมี่ชีวิตไปยังประเทศเวียดนามในปี พ.ศ. 2563 รายละเอียดแผนผังโครงสร้างการผลิต และตลาดสินค้าสุกรและผลิตภัณฑ์สุกร ปี พ.ศ. 2562 แสดงดังรูปภาพที่ 7

แผนผังโครงสร้างการผลิต และตลาดสินค้าสุกรและผลิตภัณฑ์สุกร ปี พ.ศ. 2562

รูปภาพที่ 7 แผนผังโครงสร้างการผลิต และตลาดสินค้าสุกรและผลิตภัณฑ์สุกร ปี พ.ศ. 2562
ที่มา: ดัดแปลงจากข้อมูลของกองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์

ข้อมูลจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร ปริมาณการผลิตสุกร และมูลค่าการผลิตสุกร ณ หน้าฟาร์ม ปี พ.ศ. 2562

ประเทศไทยมีเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร จำนวน 187,272 ราย โดยแบ่งสัดส่วนเป็นดังนี้

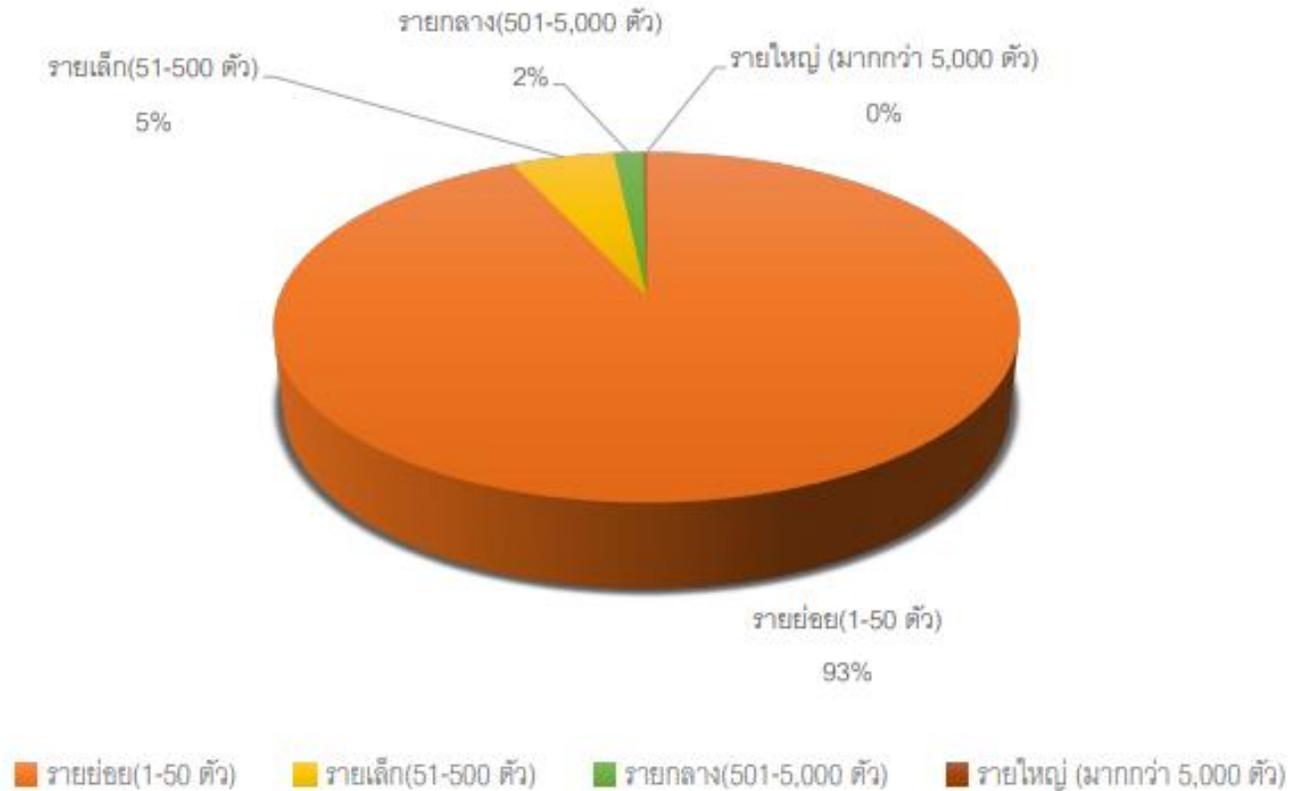
1. เกษตรกรรายย่อย (ขนาดสุกรในฟาร์ม 1-50 ตัว) คิดเป็น 93% ของทั่วประเทศ
2. เกษตรกรรายเล็ก (ขนาดสุกรในฟาร์ม 51-500 ตัว) คิดเป็น 5% ของทั่วประเทศ
3. เกษตรกรรายกลาง (ขนาดสุกรในฟาร์ม 501-5,000 ตัว) คิดเป็น 2% ของทั่วประเทศ
4. เกษตรกรรายใหญ่ (ขนาดสุกรในฟาร์มมากกว่า 5,000 ตัว) คิดเป็นสัดส่วนไม่ถึง 1% ของทั่วประเทศ

มีปริมาณการผลิตสุกร จำนวน 22.58 ล้านตัว คิดเป็นมูลค่าการผลิตสุกร ณ หน้าฟาร์มเท่ากับ 159,200 ล้านบาท โดยแบ่งสัดส่วนปริมาณการผลิตสุกรและมูลค่าการผลิตสุกร ณ หน้าฟาร์มเป็นดังนี้

1. เกษตรกรรายใหญ่ มีสัดส่วนปริมาณการผลิตคิดเป็น 38% ของทั่วประเทศ คิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 60,601 ล้านบาท
2. เกษตรกรรายกลาง มีสัดส่วนปริมาณการผลิตคิดเป็น 33% ของทั่วประเทศ คิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 51,683 ล้านบาท
3. เกษตรกรรายย่อย มีสัดส่วนปริมาณการผลิตคิดเป็น 17% ของทั่วประเทศ คิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 27,602 ล้านบาท
4. เกษตรกรรายเล็ก มีสัดส่วนปริมาณการผลิตคิดเป็น 12% ของทั่วประเทศ คิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 19,314 ล้านบาท

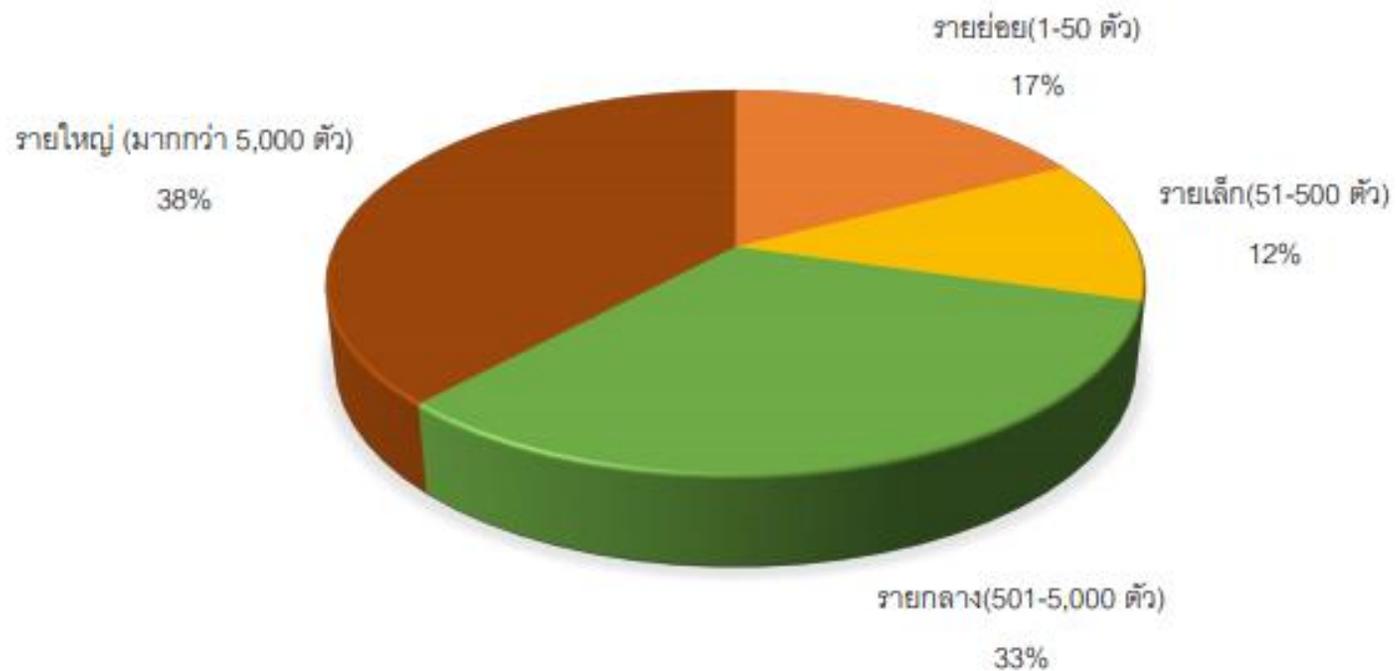
จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าปริมาณการผลิตสุกรและมูลค่าการผลิตสุกร ณ หน้าฟาร์มมากกว่า 70% มาจากกลุ่มเกษตรกรรายใหญ่และรายกลาง ซึ่งมีสัดส่วนน้อยกว่า 3% ของจำนวนเกษตรกรทั่วประเทศ รายละเอียดจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร ปี พ.ศ. 2562 ปริมาณการผลิตสุกร ปี พ.ศ. 2562 และมูลค่าการผลิตสุกร ณ หน้าฟาร์ม ปี พ.ศ. 2562 แสดงดังรูปภาพที่ 8 รูปภาพที่ 9 และรูปภาพที่ 10

จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร ปี 2562 เป็น 187,272 ราย

รูปภาพที่ 8 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร ปี พ.ศ. 2562
ที่มา: คัดแปลงจากข้อมูลของกองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์

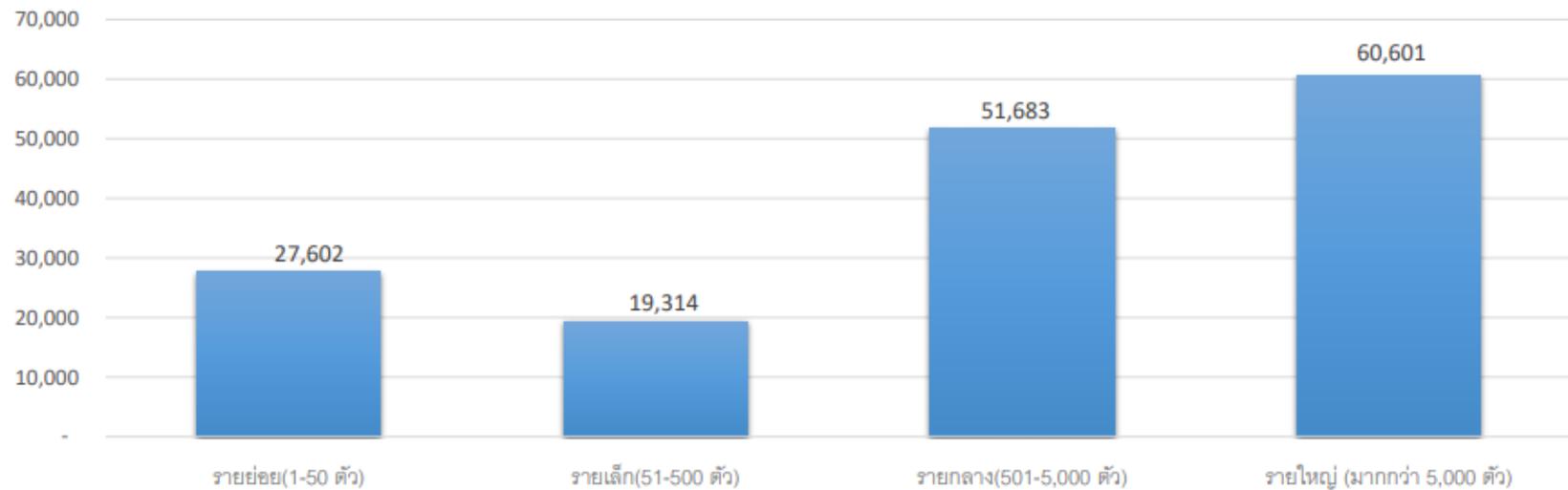
ปริมาณการผลิตสุกร ปี 2562 เป็น 22.58 ล้านตัว

รูปภาพที่ 9 ปริมาณการผลิตสุกร ปี พ.ศ. 2562

ที่มา: คัดแปลงจากข้อมูลของกองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์

มูลค่าการผลิตสุกร ณ หน้าฟาร์ม 159,200 ล้านบาท ปี 2562

รูปภาพที่ 10 มูลค่าการผลิตสุกร ณ หน้าฟาร์ม ปี พ.ศ. 2562

ที่มา: คัดแปลงจากข้อมูลของกองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์

ข้อมูลภาพรวมการผลิต การค้า และการบริโภคเนื้อสุกรของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2561 และ 2562 พบว่ามีปริมาณการผลิตใกล้เคียงกับการบริโภคภายในประเทศ ซึ่งมีจำนวนประมาณ 1.6 ล้านตัน และมีปริมาณการนำเข้าและส่งออกเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณการผลิตและการบริโภคเนื้อสุกรภายในประเทศ รายละเอียดภาพรวมการผลิต การค้า และการบริโภคเนื้อสุกรของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2561 และ 2562 แสดงดังรูปภาพที่ 11

รูปภาพที่ 11 ภาพรวมการผลิต การค้า และการบริโภคเนื้อสุกรของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2561 และ 2562
ที่มา: คัดแปลงจากข้อมูลของกองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์

4.2 โครงสร้างอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทย

โครงสร้างอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2560 มีจำนวนสุกรที่ผลิตออกสู่ตลาดทั้งสิ้น 20 ล้านตัว โดยแบ่งสัดส่วนปริมาณการผลิตสุกรออกสู่ตลาด ดังนี้

1. เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรรายเล็ก (จำนวนสุกร 1-500 ตัว) มีปริมาณการผลิตสุกรออกสู่ตลาดคิดเป็นสัดส่วน 30% ของจำนวนสุกรทั้งหมด
2. เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรรายกลาง (จำนวนสุกร 501-5,000 ตัว) มีปริมาณการผลิตสุกรออกสู่ตลาดคิดเป็นสัดส่วน 30% ของจำนวนสุกรทั้งหมด
3. เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรรายใหญ่ (จำนวนสุกรมากกว่า 5,000 ตัว) มีปริมาณการผลิตสุกรออกสู่ตลาดคิดเป็นสัดส่วน 40% ของจำนวนสุกรทั้งหมด

จากนั้นสุกรที่ผลิตได้จากฟาร์มจะถูกส่งต่อไปยัง 3 แหล่ง ดังนี้

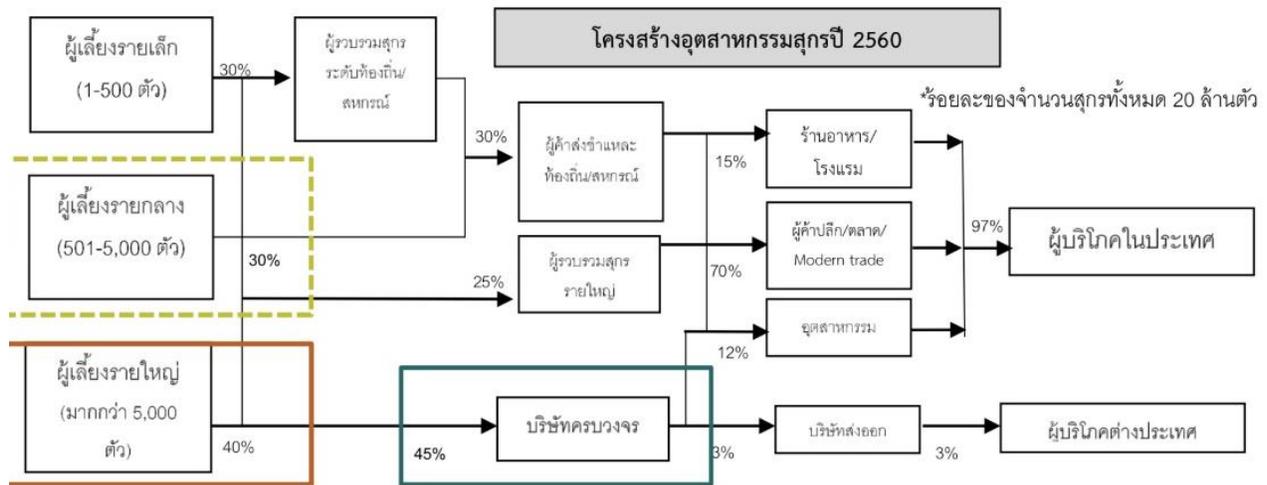
1. ผู้ค้าส่งชำแหละห้องเย็นหรือสหกรณ์ คิดเป็นสัดส่วน 30%
2. ผู้รวบรวมสุกรรายใหญ่ คิดเป็นสัดส่วน 25%
3. บริษัทรวบรวมจรรยา คิดเป็นสัดส่วน 45%

จากนั้นจะถูกส่งต่อไปยัง 4 แหล่ง ดังนี้

1. ร้านอาหารหรือโรงแรม คิดเป็นสัดส่วน 15%
2. ผู้ค้าปลีก หรือตลาด หรือ Modern trade คิดเป็นสัดส่วน 70%
3. อุตสาหกรรม คิดเป็นสัดส่วน 12%
4. บริษัทส่งออก คิดเป็นสัดส่วน 3%

ซึ่งปริมาณสุกรที่ออกสู่ตลาด 97% เป็นการบริโภคภายในประเทศ มีเพียง 3% ที่ส่งออกไปยังต่างประเทศ เพื่อการบริโภค รายละเอียดโครงสร้างอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2560 แสดงดังรูปภาพที่ 12

โครงสร้างอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2560

รูปภาพที่ 12 โครงสร้างอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2560

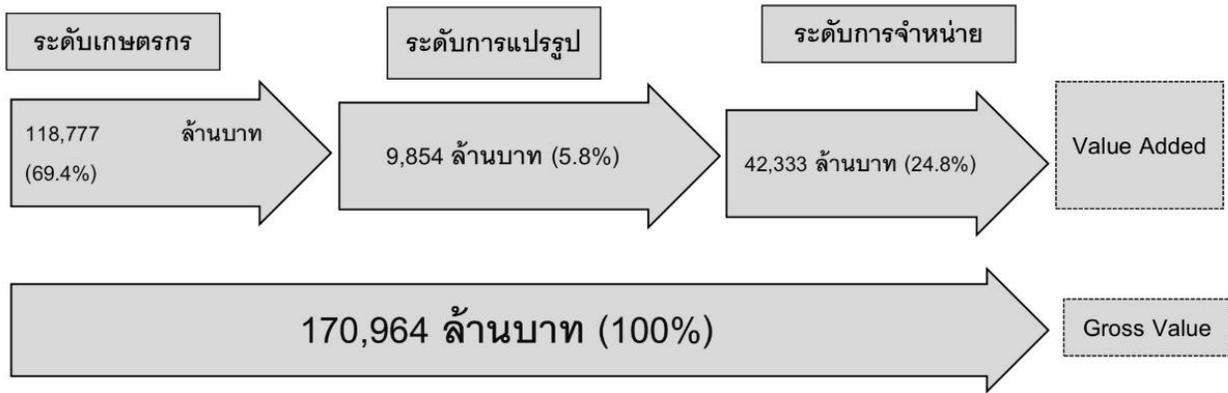
ที่มา: คัดแปลงจากข้อมูลของการศึกษาผลกระทบของนโยบายการให้นำเข้าและการไม่ให้นำเข้าเนื้อสุกรที่ไม่ปลอดสารเร่งเนื้อแดง (เออวดี เปรมย์เชิฐ และคณะ, 2562)

มูลค่ารวมของอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2560 เท่ากับ 170,964 ล้านบาท โดยแบ่งสัดส่วนมูลค่าตามระดับอุตสาหกรรมสุกร ดังนี้

1. มูลค่าระดับเกษตรกร เท่ากับ 118,777 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน 69.4%
2. มูลค่าระดับการแปรรูป เท่ากับ 9,854 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน 5.8%
3. มูลค่าระดับการจำหน่าย เท่ากับ 42,333 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน 24.8%

รายละเอียดมูลค่ารวมของอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2560 แสดงดังรูปภาพที่ 13

มูลค่ารวมของอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2560

รูปภาพที่ 13 มูลค่ารวมของอุตสาหกรรมสุกรของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2560

ที่มา: ดัดแปลงจากข้อมูลของการศึกษาผลกระทบของนโยบายการให้นำเข้าและการไม่ให้นำเข้าเนื้อสุกรที่ไม่ปลอดสารเร่งเนื้อแดง (เออวดี เปรมชัยเชิฐ และคณะ, 2562)

4.3 ด้านมาตรฐานการผลิตสุกรของประเทศไทย

ประเทศไทยถือเป็นผู้นำด้านการผลิตสุกรในแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากกรมปศุสัตว์ประเทศไทย มีการสร้างและพัฒนาระบบมาตรฐานการผลิตสุกรอย่างต่อเนื่อง และต้องการที่จะส่งเสริมให้เกษตรกรที่มีศักยภาพยกระดับมาตรฐานการผลิต เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางการตลาด โดยกรมปศุสัตว์มีเป้าหมายและแผนการปฏิบัติเพื่อให้มีจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP¹ เพิ่มมากขึ้น และยกระดับให้เป็นมาตรฐานบังคับ ตามมติคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2564 เห็นชอบกำหนดให้มาตรฐาน GAP เป็นมาตรฐานบังคับ โดยมีขอบข่ายการบังคับใช้แบ่งเป็น 2 ระยะ ตามขนาดการเลี้ยงสุกร ดังนี้

1. สุกรขุน ตั้งแต่ 1,500 ตัวขึ้นไป หรือ สุกรแม่พันธุ์ ตั้งแต่ 120 ตัวขึ้นไป มีระยะเวลาปรับเปลี่ยน 90 วัน หลังประกาศราชกิจจานุเบกษา
2. สุกรขุน ตั้งแต่ 500 – 1,499 ตัว หรือ สุกรแม่พันธุ์ ตั้งแต่ 95 - 119 ตัว มีระยะเวลาปรับเปลี่ยน 180 วัน หลังประกาศราชกิจจานุเบกษา

1. รายละเอียดการตรวจรับรองมาตรฐาน GAP อธิบายไว้ในบทที่ 7 หน้า 59

ขั้นตอนต่อไปสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) จะมีการรับฟังความคิดเห็น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งเกษตรกรฟาร์มสุกรที่อยู่ในเกณฑ์บังคับดังกล่าวและประชาชนทั่วไป โดยประกาศให้ทราบ โดยทั่วกันระยะเวลาไม่น้อยกว่า 3 วัน และให้แจ้งความคิดเห็นคัดค้านระยะเวลาไม่น้อยกว่า 15 วัน จากนั้นจะนำผลการแสดงความคิดเห็นนั้น เสนอคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรเพื่อประกอบการพิจารณามาตรฐานบังคับต่อไป

กรมปศุสัตว์ได้เตรียมความพร้อมให้แก่เกษตรกรฟาร์มสุกรมาโดยลำดับ ซึ่งขณะนี้กรมปศุสัตว์เป็นหน่วยงานเดียวที่ให้บริการรับรองมาตรฐาน GAP ฟาร์มสุกร โดยไม่มีค่าใช้จ่ายมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 จนล่าสุดฉบับปรับปรุงปี พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นฉบับก่อนมาตรฐานบังคับนี้ โดยมียอดการรับรองมาตรฐาน GAP ทุกขนาดฟาร์ม ณ เมษายน 2564 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 4,768 ฟาร์ม ซึ่งในจำนวนนี้มี 4,531 ฟาร์ม ที่เข้าเกณฑ์มาตรฐานบังคับ คิดเป็น 61.9 % จากจำนวนฟาร์มสุกรทั้งหมดที่จะต้องเข้าสู่มาตรฐานบังคับจำนวนทั้งสิ้น 7,314 ฟาร์ม ในด้านมาตรฐานบังคับ หากฟาร์มสุกรที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP อยู่ก่อนแล้วจะไม่ส่งผลกระทบ แต่อีก 2,783 ฟาร์มที่ยังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP หากมีผลบังคับใช้จะเกิดปัญหาตามมาได้ เนื่องจากมีผลบังคับตามกฎหมาย พ.ร.บ. มาตรฐานสินค้าเกษตร ปี พ.ศ. 2551 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม โดยมีสาระสำคัญที่ฟาร์มสุกรต้องปฏิบัติตาม ดังนี้

ตามมาตราที่ 20 ต้องขอใบอนุญาตเป็นผู้ผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ เมื่อมีการประกาศบังคับใช้มาตรฐานในราชกิจจานุเบกษา และประกาศจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ โดยสามารถยื่นขอใบอนุญาตได้ที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ หรือหน่วยงานรัฐที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติมอบหมาย หรือผ่านทางระบบออนไลน์ที่ <http://tas.acfs.go.th/nsw/> เมื่อบังคับใช้ **หากฝ่าฝืนไม่มีใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท**

ตามมาตราที่ 27 ต้องขอรับการตรวจสอบและได้ใบรับรองมาตรฐาน GAP จากกรมปศุสัตว์ ซึ่งสามารถยื่นขอรับรองมาตรฐาน GAP ได้ฟรีกับกรมปศุสัตว์ทันทีโดยไม่ต้องรอประกาศมาตรฐานฉบับใหม่ เมื่อมีการบังคับใช้ **หากฝ่าฝืนยังไม่ได้การรับรองมาตรฐาน GAP ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท**

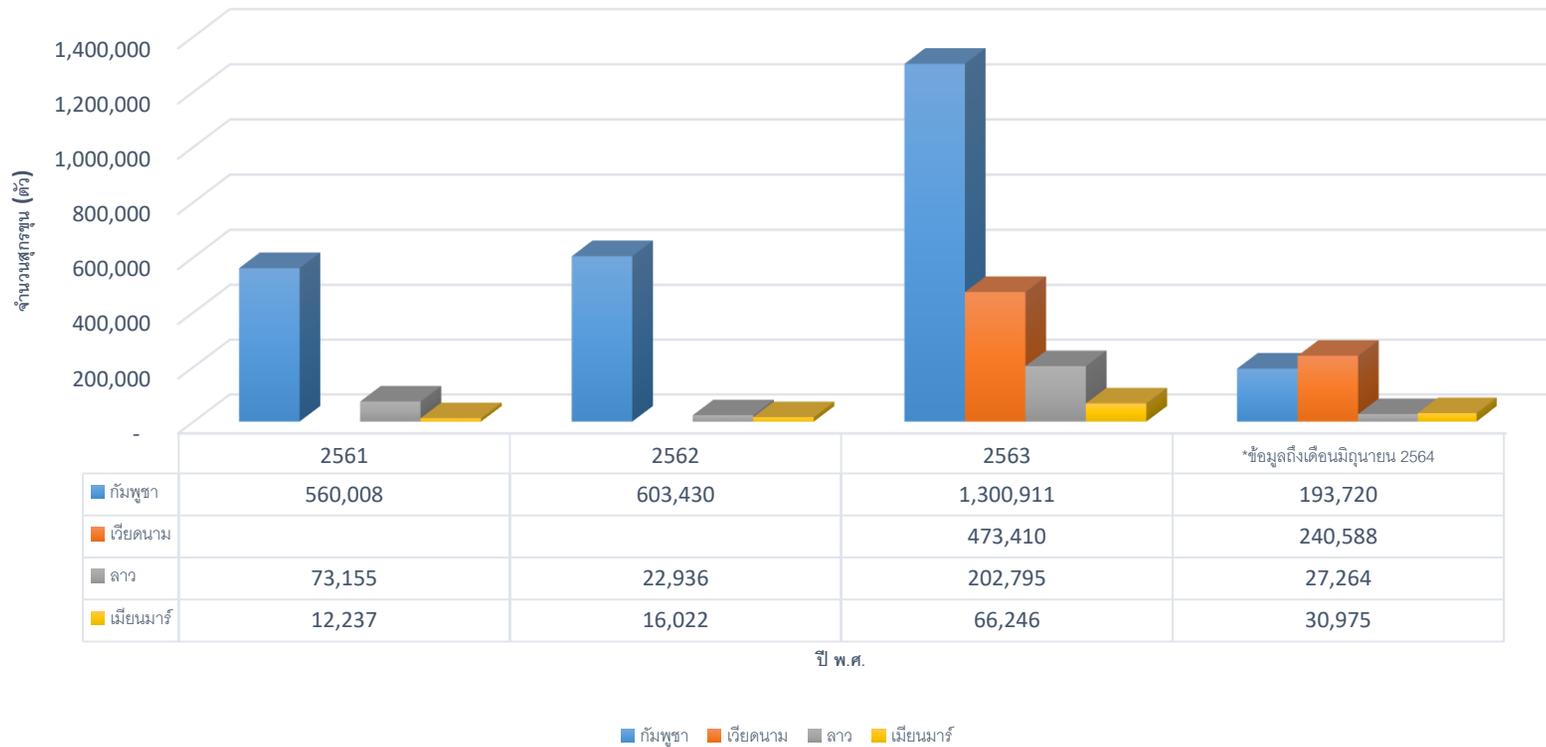
กรมปศุสัตว์ได้เตรียมความพร้อมและให้การสนับสนุนแก่เกษตรกรในการได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ซึ่งเกษตรกรสามารถขอคำแนะนำได้จากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ทั้งระดับอำเภอ จังหวัด หรือเขต โดยกรมปศุสัตว์ให้บริการฟรีตั้งแต่การอบรมให้ความรู้มาตรฐาน GAP แก่เกษตรกร หรือการตรวจรับรองมาตรฐาน GAP ให้แก่ฟาร์มฟรี โดยมีหลักมาตรฐาน GAP 7 ข้อ คือ 1) องค์กรประกอบฟาร์ม 2) การจัดการฟาร์ม 3) บุคลากร 4) สุขภาพสัตว์ 5) สวัสดิภาพสัตว์ 6) สิ่งแวดล้อม และ 7) การบันทึกข้อมูล มาตรฐาน GAP จะช่วยให้มีระบบการป้องกันโรคที่เข้มแข็งขึ้นสามารถรับมือกับภาวะโรคระบาดสำคัญๆ ที่อาจมาจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น โรคอหิวาห์แอฟริกันสุกร ซึ่งส่งผลร้ายแรงต่อฟาร์มหากเกิดปัญหาขึ้น อีกทั้งการได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ยังได้รับสิทธิพิเศษจากกรมปศุสัตว์ในการบริการเฝ้าระวังโรค การเคลื่อนย้ายสุกร การทำฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อย (Foot and Mouth Disease: FMD) การลดค่าใช้จ่ายในการส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ อีกทั้งยังยกระดับทางการตลาดในประเทศ

ได้แก่ โครงการ “ปศุสัตว์ OK” หรือ “เนื้อสุกรอนามัย (Q mark)” และการต่อยอดการส่งออกทั้งสุกรมีชีวิตและผลิตภัณฑ์สุกรไปยังต่างประเทศ การทำมาตรฐาน GAP จึงเป็นผลดีต่อฟาร์มสุกรเป็นอย่างมาก เกษตรกรที่สนใจสามารถขอรับการรับรองมาตรฐาน GAP ได้ฟรีที่สำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือจังหวัด ณ ที่ตั้งของฟาร์ม หรือติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่สำนักงานปศุสัตว์เขตหรือสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ โทร 02-653-4444 ต่อ 3158

4.4 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเพื่อนบ้าน

ปริมาณการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเพื่อนบ้านปี พ.ศ. 2561-2564 จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าปี พ.ศ. 2563 ประเทศไทยมีปริมาณการส่งออกสุกรขุนไปยังประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุดเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2561 และ 2562 โดยในปี พ.ศ. 2563 มีปริมาณการส่งออกสุกรขุนไปประเทศกัมพูชามากที่สุด เท่ากับ 1,300,911 ตัว คิดเป็นมูลค่า 9.41 พันล้านบาท รองลงมาคือประเทศเวียดนาม มีปริมาณการส่งออกสุกรขุน เท่ากับ 473,410 ตัว คิดเป็นมูลค่า 3.82 พันล้านบาท และมีปริมาณการส่งออกสุกรขุนไปยังประเทศลาวและประเทศเมียนมาร์ เท่ากับ 202,795 ตัว คิดเป็นมูลค่า 1.17 พันล้านบาท และ 66,246 ตัว คิดเป็นมูลค่า 6 ร้อยล้านบาท ตามลำดับ และได้รวบรวมข้อมูลปริมาณและมูลค่าการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเพื่อนบ้านในปี พ.ศ. 2564 ตั้งแต่เดือนมกราคม-ปัจจุบัน (เดือนมิถุนายน) โดยรายละเอียดปริมาณและมูลค่าการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเพื่อนบ้าน ปี พ.ศ. 2561-2564 แสดงดังรูปภาพที่ 14 และรูปภาพที่ 15

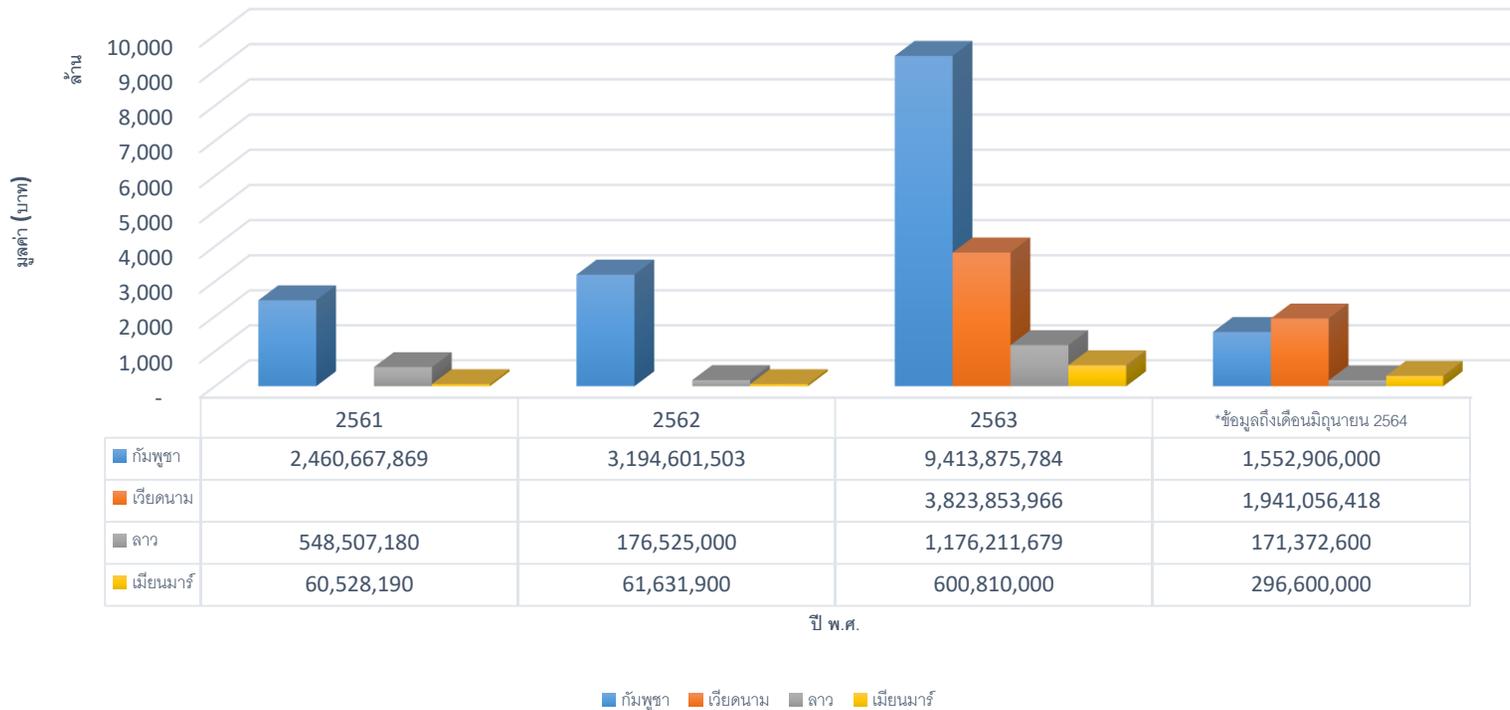
ปริมาณการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเพื่อนบ้าน ปี พ.ศ. 2561-2564

รูปภาพที่ 14 ปริมาณการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเพื่อนบ้าน ปี พ.ศ. 2561-2564

ที่มา: กองสารวัตรและกักกัน กรมปศุสัตว์

มูลค่าการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเพื่อนบ้าน ปี พ.ศ. 2561-2564

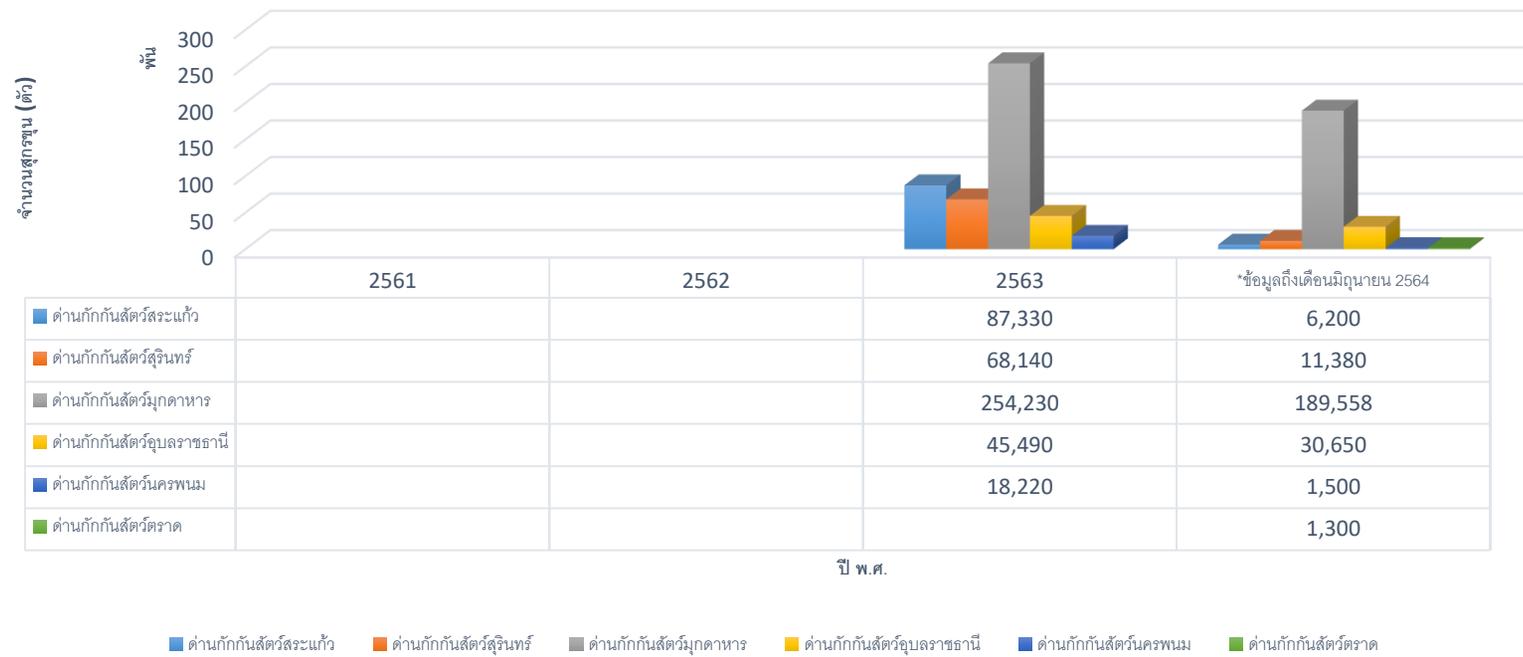
รูปภาพที่ 15 มูลค่าการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเพื่อนบ้าน ปี พ.ศ. 2561-2564

ที่มา: กองสารวัตรและกักกัน กรมปศุสัตว์

4.5 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเวียดนาม

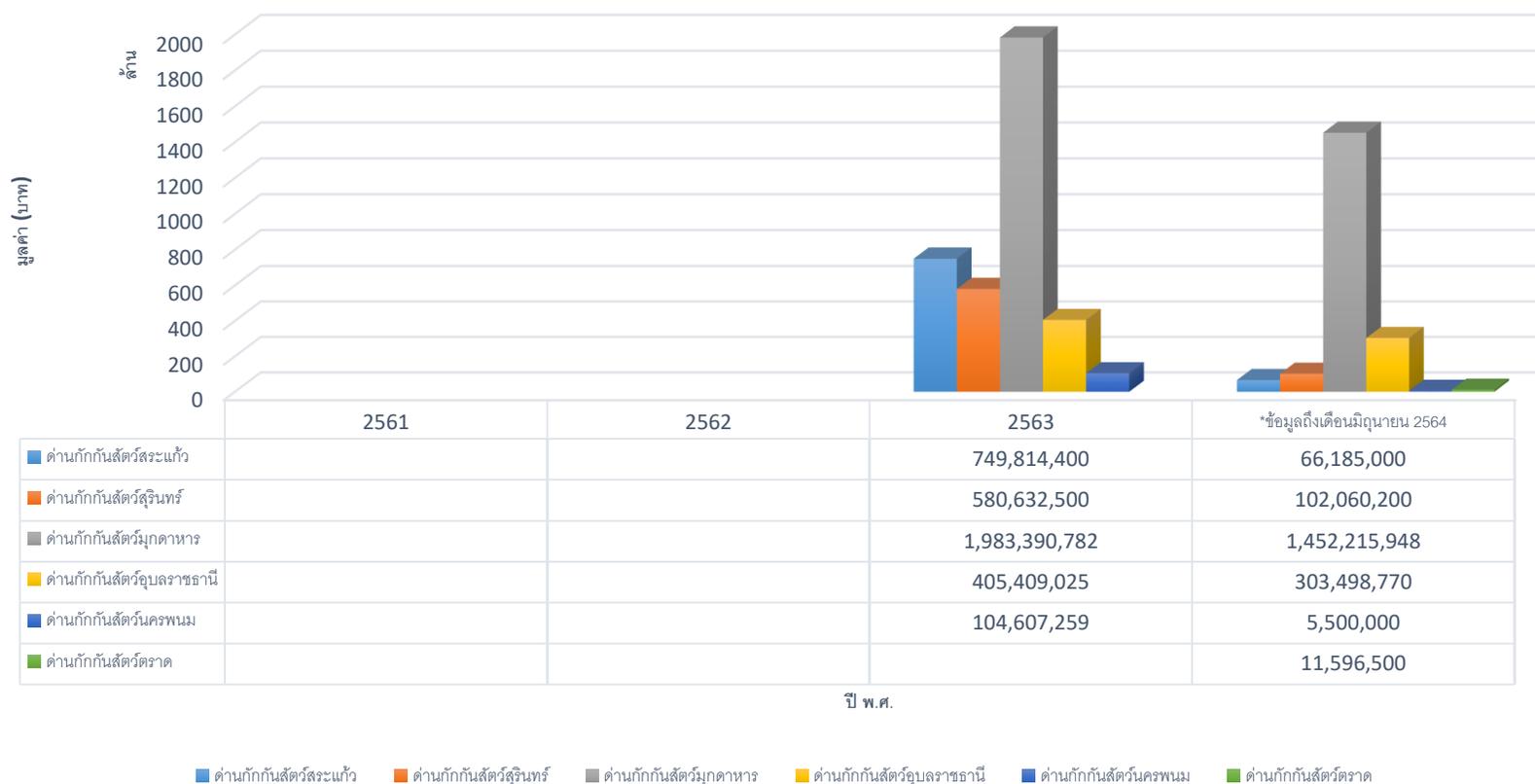
จากข้อมูลปริมาณการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเวียดนาม ผ่านด่านกักกันสัตว์ ทำออก ปี พ.ศ. 2561-2564 จะเห็นได้ว่าเริ่มมีการส่งออกไปประเทศเวียดนามปี พ.ศ. 2563 โดยมีปริมาณการส่งออกผ่านด่านกักกันสัตว์มุกดาหารมากที่สุด เท่ากับ 254,230 ตัว คิดเป็นมูลค่า 1.98 พันล้านบาท รองลงมาคือด่านกักกันสัตว์สระแก้ว และด่านกักกันสัตว์สุรินทร์ มีปริมาณการส่งออกสุกรขุนผ่านด่าน เท่ากับ 87,330 ตัว คิดเป็นมูลค่า 7.49 ร้อยล้านบาท และ 68,140 ตัว คิดเป็นมูลค่า 5.8 ร้อยล้านบาท ตามลำดับ และได้รวบรวมข้อมูลปริมาณและมูลค่าการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเวียดนามในปี พ.ศ. 2564 ตั้งแต่เดือนมกราคม-ปัจจุบัน (เดือนมิถุนายน) โดยรายละเอียดปริมาณและมูลค่าการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเวียดนาม ผ่านด่านกักกันสัตว์ ทำออก ปี พ.ศ. 2561-2564 แสดงดังรูปภาพที่ 16 และรูปภาพที่ 17

ปริมาณการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเวียดนาม ผ่านด่านกักกันสัตว์ ทำออก ปี พ.ศ. 2561-2564

รูปภาพที่ 16 ปริมาณการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเวียดนาม ผ่านด่านกักกันสัตว์ ทำออก ปี พ.ศ. 2561-2564
ที่มา: กองสารวัตรและกักกัน กรมปศุสัตว์

มูลค่าการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเวียดนาม ผ่านด่านกักกันสัตว์ ทำออก ปี พ.ศ. 2561-2564

รูปภาพที่ 17 มูลค่าการส่งออกสุกรขุนไปประเทศเวียดนาม ผ่านด่านกักกันสัตว์ ทำออก ปี พ.ศ. 2561-2564

ที่มา: กองสารวัตรและกักกัน กรมปศุสัตว์

4.6 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของอุตสาหกรรมสุกรในประเทศไทย

จุดแข็ง

1. ระบบการควบคุมโรค และระบบความปลอดภัยทางชีวภาพที่ได้มาตรฐาน ทันสมัย และอยู่ในระดับแนวหน้าเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อื่นๆ
2. การตื่นตัวและความตระหนักรู้ของผู้ประกอบการสุกรในประเทศไทย ในเรื่องการจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ (Animal welfare) มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอนาคตประเทศคู่แข่งอื่นๆ จะให้ความสนใจมากขึ้น
3. มีฟาร์มมาตรฐานตามข้อกำหนดกรมปศุสัตว์เพิ่มมากขึ้น
4. ห้องปฏิบัติการในการตรวจวินิจฉัยโรคและสารตกค้างมีมาตรฐานสูง ผลการทดสอบทางห้องปฏิบัติการจะสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ประเทศคู่แข่ง
5. การมีสมาคม/ภาคเอกชนที่เข้มแข็ง สามารถเดินหน้าดำเนินการผลิต ควบคุมโรค และกิจการอื่นๆ ได้โดยไม่ต้องรอภาครัฐดำเนินการ

จุดอ่อน

1. แม้ว่าประเทศไทยมีระบบการควบคุมป้องกันโรคที่ดี แต่ประเทศไทยตั้งอยู่ในพื้นที่ภูมิอากาศและภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการเกิดโรคระบาด การแพร่กระจายโรคเป็นไปได้ง่าย และพาหะของโรคติดต่อต่างๆ เจริญได้ดี จึงมีโอกาที่ฟาร์มที่ยังไม่ได้มาตรฐาน ฟาร์มรายย่อย หรือฟาร์มที่ยังไม่มีความพร้อมในการจัดระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ อาจเป็นแหล่งรังโรคและเป็นจุดเสี่ยงในการเกิดโรคได้
2. แม้จะมีความหลากหลายของวัตถุดิบอาหารสัตว์ แต่คุณภาพของวัตถุดิบอาหารสัตว์เหล่านั้นอาจยังเทียบไม่ได้กับวัตถุดิบอาหารสัตว์นำเข้า ดังนั้น ประเทศไทยยังคงต้องอาศัยวัตถุดิบอาหารสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งอาจมีความแปรผันของราคาตามราคาตลาดโลก

บทที่ 5 หน่วยงานกรมปศุสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับภารกิจการส่งออกสุกรขุนมีชีวิต จากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

หน่วยงานหลักของกรมปศุสัตว์ที่ดูแลรับผิดชอบภารกิจการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ประกอบด้วย 5 หน่วยงานส่วนกลาง คือ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ (สพส.) สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ (สคบ.) สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ (สสช.) กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ (กรป.) และกองสารวัตรและกักกัน (กสก.) สามารถสรุปบทบาทหน้าที่หลักและบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปประเทศเวียดนามได้ดังนี้

5.1 สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ (สพส.)

บทบาทหน้าที่หลัก

สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์มีบทบาทหน้าที่หลัก ได้แก่ พัฒนา ให้การรับรอง และตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์ พัฒนามาตรฐานสิ่งแวดล้อมด้านการปศุสัตว์ พัฒนาระบบและมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์และกระบวนการฆ่าสัตว์ ให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพและความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล และพัฒนาระบบมาตรฐานการผลิตสินค้าปศุสัตว์และกระบวนการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามหลักฮาลาล

บทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปประเทศเวียดนาม

สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์มีบทบาทหน้าที่ขึ้นทะเบียนฟาร์มที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม (List of Pig Farms for Exportation of Live Fattening Pigs from Thailand into Vietnam) ให้แก่ผู้ประกอบการฟาร์ม

โครงสร้างการบริการงานของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

รูปภาพที่ 18 โครงสร้างการบริการงานของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

ที่มา: <http://certify.dld.go.th/certify/index.php>

5.2 สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ (สคป.)

บทบาทหน้าที่หลัก

สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์มีบทบาทหน้าที่หลัก ได้แก่ ดำเนินการตามกฎหมายด้านปศุสัตว์ เช่น กฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ กฎหมายว่าด้วยโรคพิษสุนัขบ้า และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ศึกษา วิจัยเกี่ยวกับโรคระบาดสัตว์ โรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน และปัญหาทางสุขภาพสัตว์ทั่วไป ควบคุม ป้องกัน บำบัดโรคสัตว์ และพัฒนาระบบการจัดการด้านสุขภาพสัตว์

บทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปประเทศเวียดนาม

สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์มีบทบาทหน้าที่ตรวจสอบสถานะฟาร์มปลอดโรค ตามเงื่อนไขการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตที่ประเทศเวียดนามกำหนด

โครงสร้างการบริการงานของสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์

รูปภาพที่ 19 โครงสร้างการบริการงานของสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์

ที่มา: <https://dcontrol.dld.go.th/webnew/index.php>

5.3 สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ (สสช.)

บทบาทหน้าที่หลัก

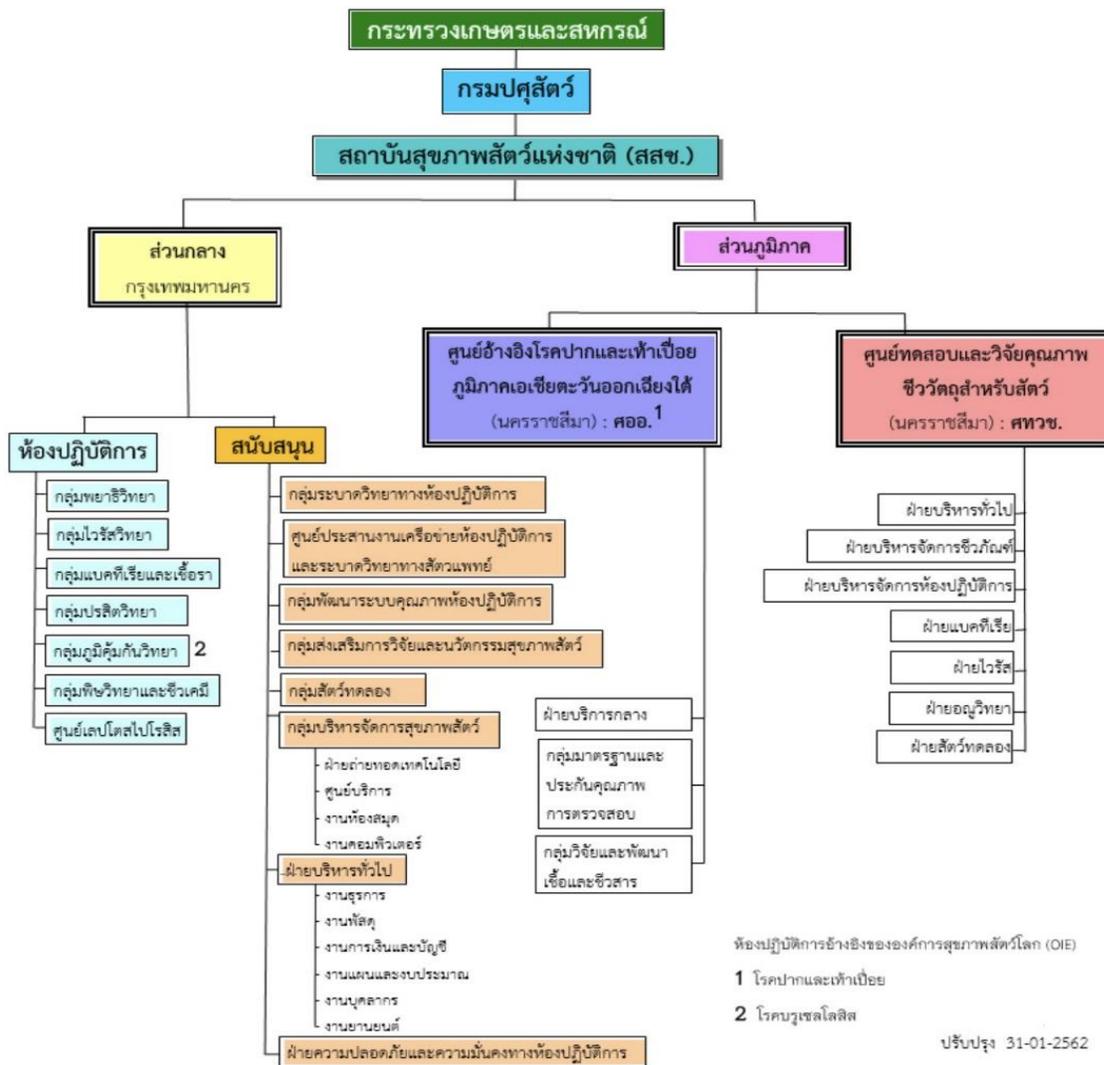
สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติมีบทบาทหน้าที่หลัก ได้แก่ ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัยทางห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับโรคที่เป็นปัญหาต่อสุขภาพสัตว์ โรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน และการตรวจสอบชีววัตถุสำหรับสัตว์วินิจฉัยและชั้นสูตรโรคสัตว์ ผลิตชีวสารต้นแบบเพื่อใช้ในการทดสอบและป้องกันโรค และพัฒนาระบบคุณภาพ

ห้องปฏิบัติการชั้นสูงโรคสัตว์และห้องปฏิบัติการตรวจสอบชีววัตถุสำหรับสัตว์ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านการชั้นสูงโรคสัตว์และการตรวจสอบชีววัตถุสำหรับสัตว์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

บทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปประเทศเวียดนาม

สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติมีบทบาทหน้าที่ตรวจโรคและสารตกค้างทางห้องปฏิบัติการ ตามเงื่อนไขการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตที่ประเทศเวียดนามกำหนด

โครงสร้างการบริการงานของสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

รูปภาพที่ 20 โครงสร้างการบริการงานของสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

ที่มา: <http://niah.dld.go.th/th/index.php>

5.4 กองความร่วมมือด้านการปลูสดั้วระหว่างประเทศ (กรป.)

บทบาทหน้าที่หลัก

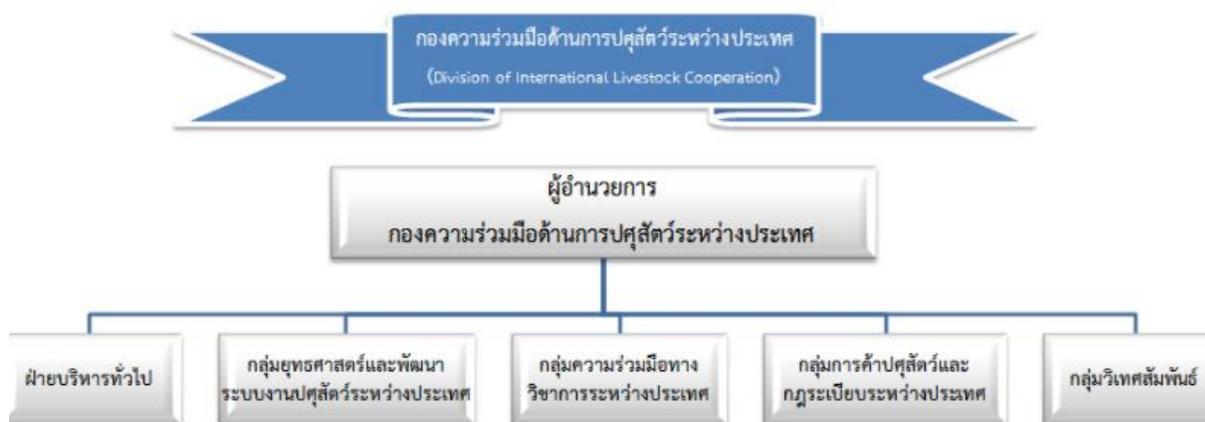
กองความร่วมมือด้านการปลูสดั้วระหว่างประเทศมีบทบาทหน้าที่หลัก ได้แก่ ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัย มาตรการกฏระเบียบ ข้อตกลง และข้อมูลสารสนเทศด้านการปลูสดั้วระหว่างประเทศ กำหนดทิศทางนโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรการ กฏระเบียบ กรอบความร่วมมือ ทำที่ และความตกลงด้านการปลูสดั้วระหว่างประเทศ บริหารจัดการเกี่ยวกับความร่วมมือ การเจรจาทำความตกลงด้านการปลูสดั้วระหว่างประเทศในระดับทวิภาคี พหุภาคี และองค์การระหว่างประเทศ และดำเนินการเกี่ยวกับงานวิเทศสัมพันธ์ของกรมปลูสดั้ว

บทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปประเทศเวียดนาม

กองความร่วมมือด้านการปลูสดั้วระหว่างประเทศมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. เจรจาด้านการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนามกับกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม
2. จัดทำและรวบรวมคำตอบตามแบบสอบถามการประเมินความเสี่ยงในการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทย ของกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม
3. ขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งสุกร (trader) ที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม
4. ประสานงานและจัดส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม
5. จัดประชุมกับหน่วยงานกรมปลูสดั้วที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการฟาร์มสุกร และผู้ประกอบการขนส่งสุกร (trader) เพื่อสร้างความเข้าใจในการเตรียมความพร้อมก่อนการส่งออก

โครงสร้างการบริการงานของกองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ

รูปภาพที่ 21 โครงสร้างการบริการงานของกองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ

ที่มา: <https://dld.go.th/th/index.php>

5.5 กองสารวัตรและกักกัน (กสก.)

บทบาทหน้าที่หลัก

กองสารวัตรและกักกันมีบทบาทหน้าที่หลัก ได้แก่ กำกับ ดูแล บังคับใช้ ดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดภายใต้กฎหมายด้านปศุสัตว์ที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ ปี พ.ศ.2558 พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ ปี พ.ศ.2533 พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ ปี พ.ศ.2559 เป็นต้น กำกับ ดูแล รับผิดชอบงานด้านกักสัตว์ภายในประเทศ และด้านกักสัตว์ระหว่างประเทศ ศึกษา วิเคราะห์ เกี่ยวกับการควบคุมเคลื่อนย้ายสัตว์ ซากสัตว์ และสินค้าปศุสัตว์ รวมทั้งวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเคลื่อนย้ายสัตว์ ซากสัตว์ และสินค้าปศุสัตว์

บทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปประเทศเวียดนาม

กองสารวัตรและกักกันมีบทบาทหน้าที่ควบคุมกำกับ การเคลื่อนย้ายภายในประเทศและการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของทั้งประเทศไทยและประเทศเวียดนาม

โครงสร้างการบริการงานของกองสารวัตรและกักกัน

รูปภาพที่ 22 โครงสร้างการบริการงานของกองสารวัตรและกักกัน

ที่มา: <http://aqi.dld.go.th/webnew/index.php>

บทที่ 6 ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทย ไปยังประเทศเวียดนาม

6.1 ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงในการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม ประเมินความเสี่ยงในการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทย ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กรมปศุสัตว์ ประเทศไทย ส่งหนังสือแจ้งความประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม โดยนำเรียนอธิบดีกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม²

ขั้นตอนที่ 2 กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จัดส่งแบบสอบถามให้กรมปศุสัตว์ ประเทศไทย เพื่อประเมินความเสี่ยงในการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทย ได้แก่ โครงสร้างการทำงานของหน่วยงานสัตวแพทย การกำกับดูแลของภาครัฐ สถานการณ์โรคระบาดที่เกี่ยวข้อง

2.1 เมื่อกรมปศุสัตว์ ประเทศไทย โดยกองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ ได้รับแบบสอบถามเพื่อประเมินความเสี่ยงในการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตของกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนามแล้ว จะพิจารณาคำถามในแบบสอบถามว่าเกี่ยวข้องกับหน่วยงานใดของกรมปศุสัตว์ พร้อมทั้งจัดทำหนังสือถึงหน่วยงานนั้นๆ เพื่อให้จัดทำคำตอบตามแบบสอบถามดังกล่าว และจัดส่งคำตอบให้กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศภายในระยะเวลาที่กำหนด

2.2 เมื่อกองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศรวบรวมคำตอบตามแบบสอบถามเพื่อประเมินความเสี่ยงในการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตของกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จากหน่วยงานของกรมปศุสัตว์ที่เกี่ยวข้องแล้ว จะนำส่งคำตอบตามแบบสอบถามดังกล่าวให้แก่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยอาหารและประเมินความเสี่ยงสินค้าปศุสัตว์ (Import Risk Assessment committee: IRA) หรือในที่นี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการ IRA”

2.3 คณะกรรมการ IRA จะพิจารณาคำตอบตามแบบสอบถามดังกล่าว โดยจะแบ่งหน้าที่พิจารณาคำตอบตามความเชี่ยวชาญเฉพาะบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้คำตอบมีความครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งคณะกรรมการ IRA ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญกรมปศุสัตว์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจากสำนัก/กองต่างๆ ในกรมปศุสัตว์ ได้แก่

² ในบางกรณี กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะเป็นฝ่ายแจ้งความจำนงขอซื้อสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทย พร้อมทั้งมีหนังสือถึงกรมปศุสัตว์ ประเทศไทย

- 2.3.1 สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ (สคบ.)
- 2.3.2 สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ (สพส.)
- 2.3.3 สำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ (สตส.)
- 2.3.4 สำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์ (สพพ.)
- 2.3.5 สำนักพัฒนาอาหารสัตว์ (สอส.)
- 2.3.6 สำนักเทคโนโลยีชีวภาพการผลิตปศุสัตว์ (สทป.)
- 2.3.7 สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ (สสช.)
- 2.3.8 กองสารวัตรและกักกัน (กสก.)
- 2.3.9 กองควบคุมอาหารและยาสัตว์ (อยส.)
- 2.3.10 กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ (กรป.)

2.4 คณะกรรมการ IRA จะพิจารณาและให้ความคิดเห็น

2.4.1 หากผลการพิจารณาคำตอบพบว่าครบถ้วนสมบูรณ์ คณะกรรมการ IRA จะส่งหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ จากนั้นกองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ จะเสนอคำตอบแบบสอบถามต่ออธิบดีกรมปศุสัตว์ เพื่อขอความเห็นชอบในคำตอบแบบสอบถามของประเทศไทย

2.4.2 หากผลการพิจารณาคำตอบพบว่ามีข้อสงสัย หรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม คณะกรรมการ IRA จะแจ้งขอข้อมูลเพิ่มเติมจากกองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ จนกว่าจะได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ จึงจะส่งหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ จากนั้นกองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ จะเสนอคำตอบแบบสอบถามต่ออธิบดีกรมปศุสัตว์ เพื่อขอความเห็นชอบในคำตอบแบบสอบถามของประเทศไทย

2.5 เมื่ออธิบดีกรมปศุสัตว์ พิจารณาเห็นชอบในคำตอบแบบสอบถามของประเทศไทยแล้ว กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศจะดำเนินการส่งคำตอบแบบสอบถามดังกล่าว ให้กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม

ขั้นตอนที่ 3 กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม พิจารณาและให้ความคิดเห็น

3.1 หากคำตอบที่ได้ครบถ้วนสมบูรณ์ กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะดำเนินการส่งหนังสือแจ้งผลการพิจารณา พร้อมทั้งให้กรมปศุสัตว์ ประเทศไทย จัดส่งรายชื่อฟาร์มที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิต³ ให้กับกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม เพื่อการนัดหมายการตรวจรับรองฟาร์มในประเทศไทย

3.2 หากคำตอบที่ได้รับมีข้อสงสัย หรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะดำเนินการส่งหนังสือขอข้อมูลเพิ่มเติมจนกว่าจะได้ข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ จึงจะดำเนินการส่งหนังสือแจ้งผลการพิจารณา พร้อมทั้งให้กรมปศุสัตว์ ประเทศไทย จัดส่งรายชื่อฟาร์มที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิต ให้กับกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม เพื่อการนัดหมายการตรวจรับรองฟาร์มในประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 4 กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม พิจารณาคณะผู้ตรวจประเมินเพื่อเดินทางมาตรวจรับรองฟาร์มในประเทศไทย⁴

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อเจ้าหน้าที่หรือผู้เชี่ยวชาญจากกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม เดินทางมาตรวจฟาร์มในประเทศไทยเรียบร้อยแล้ว กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะส่งหนังสือแจ้งผลการตรวจประเมินให้กรมปศุสัตว์ ประเทศไทย ทราบ พร้อมทั้งอาจขอข้อมูลเพิ่มเติมและข้อเสนอในการแก้ไขปรับปรุง หากพบข้อบกพร่องในระหว่างที่มีการตรวจประเมินฟาร์มในประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 6 กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม ส่งเงื่อนไขการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม (Requirement for Importation of Live Fattening Pigs into Vietnam) ให้แก่กรมปศุสัตว์ ประเทศไทย พร้อมทั้งแจ้งให้จัดทำร่าง Health Certificate⁵ (ใบรับรองสุขภาพสัตว์) ส่งให้กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม

3 ฟาร์มที่ประสงค์ส่งออก จะต้องขอขึ้นทะเบียนฟาร์มที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม (List of Pig Farms for Exportation of Live Fattening Pigs from Thailand into Vietnam) อธิบายไว้ในบทที่ 6 หน้า 45

4 ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2562 ในช่วงสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั่วโลก ทำให้กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม ไม่สามารถเดินทางมาตรวจรับรองฟาร์มในประเทศไทยได้ และได้ส่งหนังสือแจ้งให้กรมปศุสัตว์ ประเทศไทย ทราบว่าในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสดังกล่าว กรมสุขภาพสัตว์ จะพิจารณาประเมินความเสี่ยงการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทย ในรูปแบบการพิจารณาคำตอบแบบสอบถามการประเมินความเสี่ยงเท่านั้น หากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสคลี่คลาย กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะเดินทางมาตรวจรับรองฟาร์มในประเทศไทยต่อไป

5 ปัจจุบัน (ปี พ.ศ. 2564) หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดทำร่าง Health Certificate คือกองสารวัตรและกักกัน กรมปศุสัตว์

พิจารณา โดยรายละเอียดที่ระบุในร่าง Health Certificate จะเป็นไปตามเงื่อนไขการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

6.1 หากร่าง *Health Certificate* มีความครบถ้วนสมบูรณ์ตามข้อกำหนดการนำเข้า กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะส่งหนังสือแจ้งตอบรับการใ้ร่าง Health Certificate ดังกล่าวสำหรับเป็นตัวอย่างในการออก Health Certificate ในการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตไปยังประเทศเวียดนาม

6.2 หากร่าง *Health Certificate* ยังไม่สมบูรณ์หรือไม่สอดคล้องตามข้อกำหนดการนำเข้า กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะส่งหนังสือแจ้งความเห็น ข้อเสนอแนะ ให้กรมปศุสัตว์ ประเทศไทย ตัดลดหรือเพิ่มเติมเนื้อหา หรืออาจขอเอกสารอ้างอิงทางวิชาการเพิ่มเติมจากประเทศไทย เพื่อปรับปรุงร่าง Health Certificate จนได้ใจความครบถ้วนสมบูรณ์และสอดคล้องตามข้อกำหนดการนำเข้า จากนั้นกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะส่งหนังสือแจ้งตอบรับการใ้ร่าง Health Certificate ดังกล่าวสำหรับเป็นตัวอย่างในการออก Health Certificate ในการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตไปยังประเทศเวียดนาม

ขั้นตอนที่ 7 เมื่อดำเนินการตามขั้นตอนที่ 1-6 แล้วเสร็จ กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะแจ้งให้กรมปศุสัตว์ ประเทศไทย ส่งรายชื่อฟาร์มที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม (List of Pig Farms for Exportation of Live Fattening Pigs from Thailand into Vietnam) และรายชื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม (List of Traders for Exportation of Live Fattening Pigs from Thailand into Vietnam)⁶ ให้กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนามพิจารณา

ขั้นตอนที่ 8 กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะพิจารณารายชื่อฟาร์มและรายชื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกรขุนที่ประสงค์ส่งออก จากนั้นจะแจ้งอนุมัติรายชื่อฟาร์มที่ประสงค์ส่งออก (Approved of List of Pig Farms for Exportation of Live Fattening Pigs from Thailand into Vietnam) และแจ้งรายชื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกรขุนที่ได้รับการอนุมัติ ให้สามารถส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปประเทศเวียดนามได้ (List of Approved Traders for Exportation of Live Fattening Pigs from Thailand into Vietnam) พร้อมส่งตัวอย่าง Health Certificate ให้กรมปศุสัตว์ ประเทศไทย ใช้สำหรับส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปประเทศเวียดนาม (Health Certificate แสดงในภาคผนวก 1) จากนั้นกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะแจ้งเวียนให้ด่านกักกันสัตว์ท่าเข้าของประเทศเวียดนามทราบ

6 ผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่ประสงค์ส่งออก จะต้องขอขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม (List of Traders for Exportation of Live Fattening Pigs from Thailand into Vietnam) อธิบายไว้ในบทที่ 6 หน้า 47

6.2 ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนการส่งออก ของผู้ประกอบการฟาร์ม (Farms) และผู้ประกอบการขนส่ง (Traders) สุกฤษฎามีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

ในการส่งออกสินค้าปศุสัตว์ไปยังประเทศคู่ค้าต่างๆ กรมปศุสัตว์ ประเทศไทยต้องดำเนินการตามแนวทาง และขั้นตอนการนำเข้าที่ระบุไว้ของประเทศคู่ค้านั้นๆ จากนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการอนุญาตการนำเข้าสินค้า ปศุสัตว์ของประเทศผู้นำเข้า จะร้องขอให้กรมปศุสัตว์ ประเทศไทย จัดส่งรายชื่อสถานที่ผลิต (ฟาร์มหรือโรงงาน) ที่ ประสงค์จะส่งออกโดยไม่ต้องแจ้งรายชื่อผู้ประกอบการส่งออกหรือผู้ประกอบการขนส่ง เพื่อนำเข้าสู่การพิจารณา และประกาศรายชื่อสถานที่ผลิตที่ได้รับการรับรองให้ส่งสินค้ามายังประเทศนั้นๆ ได้

ในกรณีของกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะแตกต่างจากประเทศอื่นๆ โดยหลังจากที่กรมปศุสัตว์ ประเทศไทย ดำเนินการผ่านขั้นตอนต่างๆ ตามแนวทางปฏิบัติการนำเข้าสุกฤษฎามีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศ เวียดนามแล้ว กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะร้องขอให้กรมปศุสัตว์ ประเทศไทย จัดส่งรายชื่อฟาร์มและ รายชื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกฤษฎีที่ประสงค์ส่งออกสุกฤษฎีมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ทั้งนี้ กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะดำเนินการพิจารณาและประกาศเฉพาะรายชื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกฤษฎีที่ได้รับ การอนุมัติให้สามารถส่งออกสุกฤษฎีมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนามได้ และแจ้งให้กรมปศุสัตว์ทราบ ในส่วนรายชื่อฟาร์มที่ประสงค์จะส่งออก กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม จะดำเนินการอนุมัติรายชื่อฟาร์ม ตามที่ กรมปศุสัตว์ให้การรับรองและแจ้งรายชื่อไป

ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนการส่งออกของผู้ประกอบการฟาร์ม มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ฟาร์มสุกฤษฎีที่สามารถส่งออกสุกฤษฎีมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ต้องเป็น ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP⁷ ได้รับการรับรองสถานกักกันสัตว์ (ตร.ร.4)⁸ และสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไข

7 สามารถสอบถามข้อมูลการตรวจรับรองมาตรฐาน GAP ได้ที่กลุ่มรับรองด้านการปศุสัตว์ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐาน สินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ 69/1 ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 โทรศัพท์ 02 653 4444 ต่อ 3133 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ farm@dld.go.th รายละเอียดการตรวจรับรองมาตรฐาน GAP อธิบายไว้ในบทที่ 7 หน้า 59

8 กรณีขอรับการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ เพื่อการนำเข้าในราชอาณาจักรหรือนำออกนอกราชอาณาจักร สามารถติดต่อขอรับการ ตรวจรับรองได้ที่ด่านกักกันสัตว์ในท้องที่ซึ่งสถานกักกันสัตว์ตั้งอยู่ หากกรณีขอรับการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ เพื่อการ เคลื่อนย้ายเข้าในหรือผ่านเขตปลอด โรคระบาด สามารถติดต่อขอรับการตรวจรับรองได้ที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดท้องที่ซึ่งสถาน กักกันสัตว์ตั้งอยู่ หรือสอบถามข้อมูลได้ที่กองสารวัตรและกักกัน กรมปศุสัตว์ เลขที่ 91 หมู่ 4 ถนนติวานนท์ ตำบลบางกะดี อำเภอ เมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี 12000 โทรศัพท์ 02 501 3473 โทรสาร 02 501 3773 ต่อ 104 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ aqidata@dld.go.th รายละเอียดการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ อธิบายไว้ในบทที่ 7 หน้า 62

การนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตของประเทศเวียดนามได้ โดยสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มจะต้องกำกับดูแลฟาร์มให้เป็นไปตามเงื่อนไขการนำเข้าที่ประเทศเวียดนามกำหนด และบันทึกการรับรองในรูปแบบฟอร์มการรับรองของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม ทั้งนี้ ผู้ประกอบการฟาร์มสามารถขอขึ้นทะเบียนฟาร์มที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ได้ที่กลุ่มรับรองด้านการปศุสัตว์ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ 69/1 ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 โทรศัพท์ 02 653 4444 ต่อ 3133 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ farm@dld.go.th โดยเอกสารที่เกี่ยวข้องสำหรับการยื่นขอขึ้นทะเบียน มีดังนี้

- 1.1 หนังสือยื่นคำขอขึ้นทะเบียนฟาร์มที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม
- 1.2 แบบฟอร์มการรับรองของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม (แสดงในภาคผนวก 2)
- 1.3 สำเนาใบรับรองมาตรฐาน GAP (แสดงในภาคผนวก 3)
- 1.4 แบบฟอร์มรายชื่อฟาร์มที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม (แสดงในภาคผนวก 4)

ขั้นตอนที่ 2 สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสารที่เกี่ยวข้อง สำหรับการยื่นขอขึ้นทะเบียนฟาร์มที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม โดยเจ้าหน้าที่จะดำเนินการตรวจสอบสถานะดังนี้

- 2.1 สำเนาใบรับรองมาตรฐาน GAP ที่ยังไม่หมดอายุ โดยสำนักงานปศุสัตว์เขตในพื้นที่เป็นผู้ออกให้
- 2.2 สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มต้องผ่านการอบรมหลักสูตรสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกรของกรมปศุสัตว์ มีใบประกาศนียบัตรผ่านการอบรมที่ยังไม่หมดอายุ และสามารถควบคุมฟาร์มให้เป็นไปตามเงื่อนไขการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตของประเทศเวียดนามได้

เมื่อข้อมูลสถานะดังกล่าวถูกต้องครบถ้วนแล้ว สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ จะแจ้งข้อมูลไปที่สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์

ขั้นตอนที่ 3 สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ตรวจสอบสถานะฟาร์มปลอดโรคตามเงื่อนไขการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตของประเทศเวียดนาม หากพบว่าไม่มีโรคตามเงื่อนไขการนำเข้าดังกล่าว สำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์ จะแจ้งกลับไปยังสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อฟาร์มผ่านขั้นตอนที่ 2 และ 3 แล้ว สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ จะขึ้นทะเบียนรายชื่อฟาร์มที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนามให้ และส่งรายชื่อ ฟาร์มดังกล่าวให้กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 5 กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศจัดทำหนังสือเสนออธิบดีกรมปศุสัตว์ เพื่อให้ พิจารณาประทับตรากรมปศุสัตว์รับรองรายชื่อฟาร์ม ว่าเป็นฟาร์มที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมปศุสัตว์ ประเทศไทย และให้พิจารณาเห็นชอบการส่งรายชื่อฟาร์มดังกล่าวให้กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม

ขั้นตอนที่ 6 กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศจัดส่งรายชื่อฟาร์มที่ได้รับการประทับตรา กรมปศุสัตว์รับรองแล้ว ให้กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม

ขั้นตอนที่ 7 กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม พิจารณานุมัติรายชื่อฟาร์มให้เป็นฟาร์มที่สามารถส่งออก ไปยังประเทศเวียดนามได้ ตามการรับรองของกรมปศุสัตว์ ประเทศไทย และจะแจ้งผลการอนุมัติให้กรมปศุสัตว์ ประเทศไทยทราบ พร้อมทั้งจะแจ้งเวียนรายชื่อฟาร์มดังกล่าวให้ด่านกักกันสัตว์ท่าเข้าของประเทศเวียดนามทราบ เพื่อให้ด่านดำเนินการควบคุมกำกับต่อไป

ขั้นตอนที่ 8 กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศแจ้งผลการอนุมัติรายชื่อฟาร์มที่สามารถ ส่งออกไปยังประเทศเวียดนามได้ ให้สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ และกองสารวัตรและ กักกันทราบ เพื่อให้สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ประกาศขึ้นเว็บไซต์ของสำนัก และเพื่อให้ กองสารวัตรและกักกันควบคุมกำกับขณะส่งออกต่อไป

ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนการส่งออกของผู้ประกอบการขนส่งสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทย ไปยังประเทศเวียดนาม มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้ประกอบการขนส่งสุกร (trader) ที่ประสงค์ส่งออก ยื่นขอขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการขนส่ง สุกรที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ได้ที่กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ ระหว่างประเทศ กรมปศุสัตว์ 69/1 ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 โทรศัพท์ 02 653 4444 ต่อ 4272 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ inter_asia1@dld.go.th โดยเอกสารที่เกี่ยวข้องสำหรับการยื่นขอขึ้น

9 ตั้งแต่เริ่มมีการเปิดตลาดค้าขายสุกรกับประเทศเวียดนามจนถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2564 กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม ได้พิจารณาอนุมัติรายชื่อฟาร์มจำนวน 1,751 ฟาร์ม จากทะเบียนรายชื่อฟาร์มทั้งหมด 1,751 ฟาร์ม ให้เป็นฟาร์มที่สามารถส่งออกสุกร ขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนามได้

ทะเบียน จะเป็นไปตามข้อกำหนดเอกสารที่กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนามต้องการและหน่วยงานกรมปศุสัตว์ที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนด มีดังนี้

1.1 หนังสือยื่นคำขอขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งสุกร (trader) ที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ถึงอธิบดีกรมปศุสัตว์ (แสดงในภาคผนวก 5)

1.2 หนังสือรับรองบริษัท/ห้างหุ้นส่วนจำกัด จากกระทรวงพาณิชย์

1.3 สำเนาบัตรประชาชน

1.4 ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์ (แบบ ร.10) (แสดงในภาคผนวก 6)

1.5 แบบฟอร์มตารางข้อมูลผู้ประกอบการขนส่งสุกร (trader) และข้อมูลฟาร์ม ซึ่งเป็นฟาร์มที่ผู้ประกอบการขนส่งสุกรประสงค์นำสุกรขุนจากฟาร์มเหล่านั้นส่งออกไปยังประเทศเวียดนาม และต้องเป็นฟาร์มที่อยู่ในรายชื่อฟาร์มที่ได้รับอนุมัติจากกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม ให้สามารถส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนามได้ โดยต้องกรอกข้อมูลจำนวนสุกรที่มีอยู่ในฟาร์ม ณ ขณะนั้นของแต่ละฟาร์ม (ไม่ใช่จำนวนสุกรที่คาดว่าจะส่งออก) และหมายเลขรับรอง กษ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ของฟาร์มเหล่านั้น (แสดงในภาคผนวก 7)

1.6 สำเนาใบรับรองมาตรฐาน GAP (ฉบับภาษาไทยและฉบับแปลเป็นภาษาอังกฤษ) ของแต่ละฟาร์มตามที่ระบุในข้อ 1.5 (แสดงในภาคผนวก 3)

1.7 ผลตรวจทางห้องปฏิบัติการของแต่ละฟาร์มตามที่ระบุในข้อ 1.5 ซึ่งผลตรวจต้องสอดคล้องตามที่กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม กำหนดในเรื่องเงื่อนไขการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิต โดยผลตรวจต้องมาจากห้องปฏิบัติการกรมปศุสัตว์เท่านั้น (ฉบับภาษาไทยและฉบับแปลเป็นภาษาอังกฤษ)

กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศจะทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสารดังกล่าว หากเอกสารมีความถูกต้องครบถ้วนแล้ว จะทำการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่มีความประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

ขั้นตอนที่ 2 กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศจัดทำหนังสือเสนออธิบดีกรมปศุสัตว์ เพื่อให้พิจารณาประทับตรากรมปศุสัตว์รับรองรายชื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกรว่า เป็นผู้ประกอบการที่นำสุกรขุนมาจากฟาร์มที่ได้รับอนุญาตจากกรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม และสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตของประเทศเวียดนามได้ และให้พิจารณาเห็นชอบการส่งรายชื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกรดังกล่าวและเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องตามข้อย่อยที่ 1.2 - 1.7 ที่ระบุในขั้นตอนที่ 1 ให้กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม

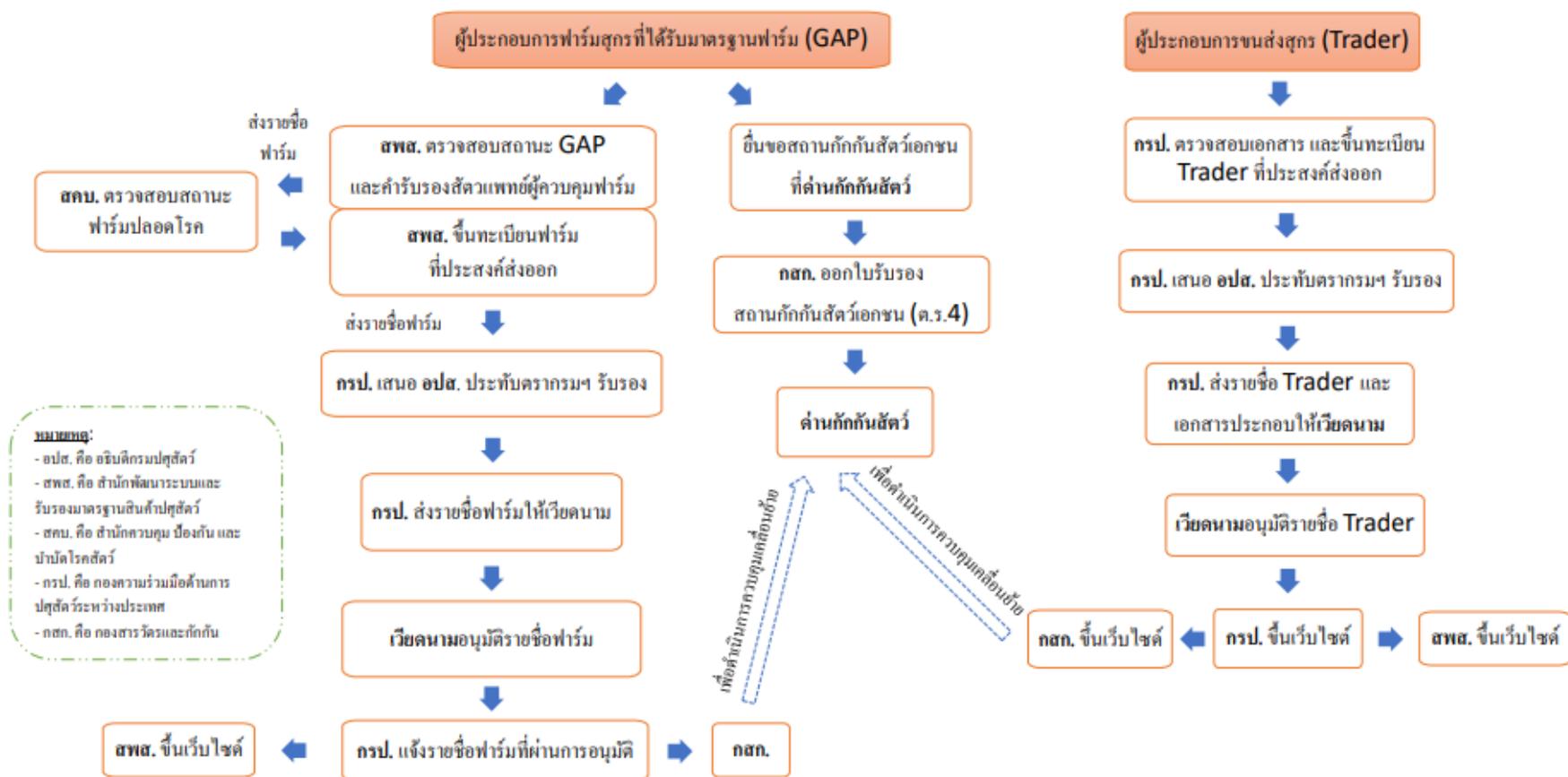
ขั้นตอนที่ 3 กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศจัดส่งรายชื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่ได้รับการประทับตรากรมปศุสัตว์รับรองแล้ว และเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องตามข้อย่อยที่ 1.2 - 1.7 ที่ระบุในขั้นตอนที่ 1 ให้กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม

ขั้นตอนที่ 4 กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม พิจารณาและอนุมัติรายชื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่สามารถส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนามได้¹⁰ พร้อมทั้งแจ้งรายชื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่ได้รับอนุมัติให้กรมปศุสัตว์ ประเทศไทยทราบ และแจ้งเวียนรายชื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกรดังกล่าวให้ด่านกักกันสัตว์ท่าเข้าของประเทศเวียดนามทราบ เพื่อให้ด่านดำเนินการควบคุมกำกับต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศทำการประกาศรายชื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่ได้รับการอนุมัติจากประเทศเวียดนาม ให้สามารถส่งออกสุกรขุนไปยังประเทศเวียดนามได้ โดยประกาศขึ้นเว็บไซต์ของกองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ พร้อมทั้งแจ้งเวียนรายชื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกรดังกล่าวให้สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์และกองสารวัตรและกักกัน เพื่อประกาศขึ้นเว็บไซต์ของสำนัก/กอง และเพื่อให้กองสารวัตรและกักกันควบคุมกำกับขณะส่งออกต่อไป โดยขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนการส่งออกของผู้ประกอบการฟาร์ม (Farms) และผู้ประกอบการขนส่ง (Traders) สุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม อธิบายเป็นแผนภูมิภาพได้ดังนี้

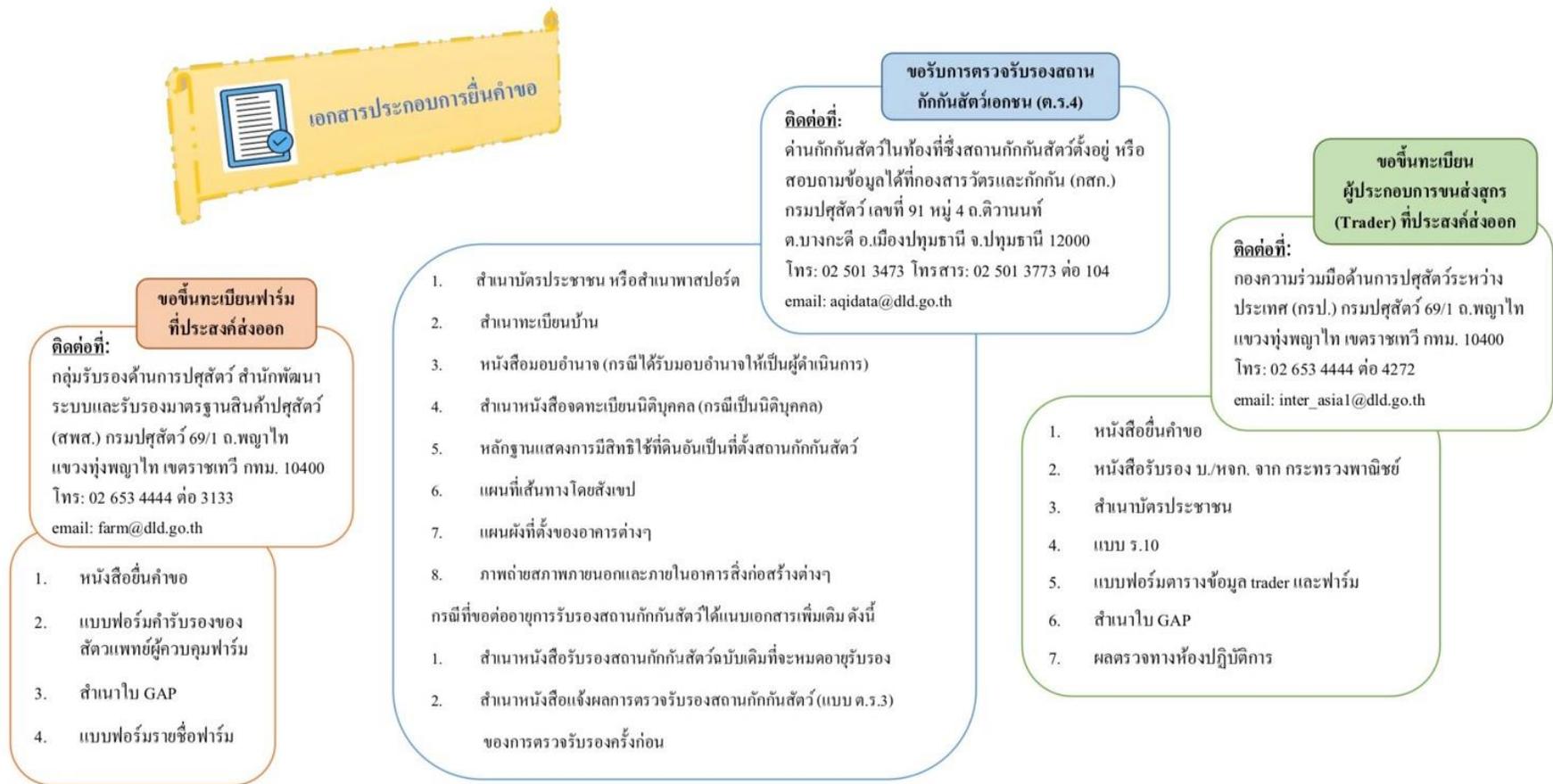
10 ตั้งแต่เริ่มมีการเปิดตลาดค้าขายสุกรกับประเทศเวียดนามจนถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2564 กรมสุขภาพสัตว์ ประเทศเวียดนาม ได้พิจารณาอนุมัติรายชื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกรจำนวน 16 ราย จากทะเบียนรายชื่อทั้งหมด 45 ราย ให้เป็นผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่สามารถส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนามได้

ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนการส่งออกของผู้ประกอบการฟาร์ม (Farms) และผู้ประกอบการขนส่ง (Traders) สุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

รูปภาพที่ 24 ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนการส่งออก ของผู้ประกอบการฟาร์ม (Farms) และผู้ประกอบการขนส่ง (Traders) สุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

เอกสารประกอบการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนฟาร์มและผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่ประสงค์ส่งออก และขอรับการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์เอกชน

รูปภาพที่ 25 เอกสารประกอบการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนฟาร์มและผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่ประสงค์ส่งออก และขอรับการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์เอกชน

6.3 ขั้นตอนการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

การขนส่งสุกรขุนจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม สามารถใช้เส้นทางขนส่งทางบก 5 เส้นทาง และทางเรือ 1 เส้นทาง โดยการขนส่งทางบกจะขนส่งออกจากจังหวัดมุกดาหาร นครพนม อุบลราชธานี ผ่านประเทศลาว เข้าสู่ประเทศเวียดนาม และขนส่งออกจากจังหวัดสระแก้ว สุรินทร์ ผ่านประเทศกัมพูชาเข้าสู่ประเทศเวียดนาม ส่วนการขนส่งทางเรือจะขนส่งออกจากจังหวัดตราด เข้าสู่ประเทศเวียดนาม โดยตรง รายละเอียดเส้นทางของการขนส่งสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปประเทศเวียดนาม แสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 เส้นทางของการขนส่งสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

เส้นทาง	ประเทศไทย	ประเทศลาว/กัมพูชา	ประเทศเวียดนาม
1	ด่านสะพานมิตรภาพไทย – ลาว แห่งที่ 2 (มุกดาหาร-สะหวันนะเขต) จังหวัดมุกดาหาร (ผ่านด่านกักกันสัตว์มุกดาหาร)	แขวงสะหวันนะเขต (Savannakhet Province) ประเทศลาว	ด่านสากลลาวบ่าว (Lao Bao) ประเทศเวียดนาม
2	ด่านสะพานมิตรภาพไทย – ลาว แห่งที่ 3 (นครพนม-คำม่วน) จังหวัดนครพนม (ผ่านด่านกักกันสัตว์นครพนม)	เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน (Thakhek District, Khammouane Province) ประเทศลาว	ด่านสากลจาลอ (Cha Lo) ประเทศเวียดนาม
3	ด่านผ่านแดนถาวรช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี (ผ่านด่านกักกันสัตว์อุบลราชธานี)	เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก (Pakse District, Champasak Province) ประเทศลาว	ด่านโบย (Bo Y) ประเทศเวียดนาม
4	ด่านผ่านแดนถาวรบ้านเขาดิน จังหวัดสระแก้ว (ผ่านด่านกักกันสัตว์สระแก้ว)	บ้านพนมไค (บ้านกิโล 13) จังหวัดพระตะบอง (Battambang Province) ประเทศกัมพูชา	จังหวัดลองอัน (Long an Province) ประเทศเวียดนาม
5	ด่านผ่านแดนถาวรช่องจอม จังหวัดสุรินทร์ (ผ่านด่านกักกันสัตว์สุรินทร์)	ด่านโอรส์เมียด จังหวัดอุดรมีชัย (Osmach, Oddormeanchey Province) ประเทศกัมพูชา	จังหวัดลองอัน (Long an Province) ประเทศเวียดนาม
6	ช่องทางการส่งออกทางทะเล ท่าเรือบริเวณบ้านคลองสน ตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด (ผ่านด่านกักกันสัตว์ตราด)	-	ท่าเรือฮาเตียน จังหวัดเกียงยาง ประเทศเวียดนาม

ที่มา: ข้อมูลสถิติการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ปี พ.ศ. 2561-2564 กองสารวัตรและกักกันกรมปศุสัตว์

ผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่ได้รับการอนุมัติจากประเทศเวียดนาม ให้สามารถส่งออกสุกรขุนมีชีวิตไปยังประเทศเวียดนามได้ ต้องดำเนินการตามขั้นตอนการส่งออกของกรมปศุสัตว์ ประเทศไทย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่ได้รับการอนุมัติจากประเทศเวียดนาม ให้สามารถส่งออกสุกรขุนมีชีวิตไปยังประเทศเวียดนามได้ ต้องขออนุญาตส่งออกกับกรมปศุสัตว์ ประเทศไทย ผ่านระบบการเคลื่อนย้ายสัตว์ และซากสัตว์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับผู้ประกอบการ (e-Movement) ซึ่งการขออนุญาตส่งออกผ่านระบบดังกล่าว แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 การขออนุญาตส่งออกผ่านระบบ e-Movement สำหรับผู้ประกอบการขนส่งสุกรรายใหม่ จะต้องลงทะเบียนผ่านระบบ e-Movement สำหรับผู้ประกอบการ จากนั้นจึงจะสามารถเข้าระบบ e-Movement และยื่นขออนุญาตนำสัตว์/ซากสัตว์ออกนอกประเทศไทยได้ (แบบฟอร์ม ร. 1/1)

1.2 การขออนุญาตส่งออกผ่านระบบ e-Movement สำหรับผู้ประกอบการขนส่งสุกรรายที่เคยลงทะเบียนผ่านระบบ e-Movement แล้ว ต้องเข้าระบบ e-Movement และยื่นขออนุญาตนำสัตว์/ซากสัตว์ออกนอกประเทศไทย (แบบฟอร์ม ร. 1/1) โดยการขออนุญาตส่งออกผ่านระบบ e-Movement อธิบายดังรูปภาพที่ 26 และรูปภาพที่ 27

ผู้ประกอบการขนส่งสุกร (trader) รายใหม่ ต้องลงทะเบียนผ่านระบบ e-Movement สำหรับผู้ประกอบการ

1. ระบบให้บริการสำหรับเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์

2. ระบบให้บริการสำหรับผู้ประกอบการ

รูปภาพที่ 26 หน้าจอระบบการเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับผู้ประกอบการ (e-Movement)

ที่มา: http://aqi.dld.go.th/th/index.php?option=com_content&view=article&id=201&Itemid=110

เมื่อผู้ประกอบการลงทะเบียนเรียบร้อยแล้ว ระบบจะให้ชื่อ พร้อมรหัสเข้าระบบ โดยอัตโนมัติ จากนั้นผู้ประกอบการขนส่งสุกร (trader) ต้องยื่นขออนุญาตนำสัตว์/ซากสัตว์ ออกราชอาณาจักรไทย (แบบฟอร์ม ร. 1/1)

รูปภาพที่ 27 หน้าจอการยื่นขออนุญาตนำสัตว์/ซากสัตว์ ออกราชอาณาจักรไทย (แบบฟอร์ม ร. 1/1)

ที่มา: http://aqi.dld.go.th/th/index.php?option=com_content&view=article&id=201&Itemid=110

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อผู้ประกอบการขนส่งสุกรทำการบันทึกแบบฟอร์ม ร. 1/1 ในระบบ e-Movement เรียบร้อยแล้ว ระบบจะทำการส่งข้อมูลไปที่ด่านกักกันสัตว์ ทำออก ซึ่งผู้ประกอบการแจ้งไว้ในระบบ โดยผู้ประกอบการขนส่งสุกร ต้องยื่นเอกสารเพิ่มเติม ณ ด่านกักกันสัตว์ ทำออก ดังนี้

2.1 ใบรับรองสถานกักกันสัตว์เอกชน (ตร.ร.4) (สำเนา)

2.2 ใบรับรองมาตรฐาน GAP (สำเนา)

2.3 ผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ (LAB) ต้องเป็นของกรมปศุสัตว์เท่านั้น (ตัวจริง) ซึ่งต้องปลอดโรคและสารตกค้างตามเงื่อนไขการนำเข้าที่ประเทศเวียดนามกำหนด โดยจะต้องมีผลตรวจโรคสุกรและสารตกค้าง ดังนี้

- ASF (African Swine Fever)
- Brucellosis
- Leptospirosis
- Beta-agonist

ทั้งนี้การเก็บตัวอย่างส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ (LAB) ต้องเก็บอย่างน้อย 5 ตัวอย่าง หรือ 5% ของจำนวนสุกรในการส่งออกแต่ละครั้ง โดยเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีปริมาณตัวอย่างมากกว่า ซึ่งผลตรวจทางห้องปฏิบัติการต้องมีอายุไม่เกิน 1 เดือน

2.4 เอกสารการฉีดวัคซีน (ตัวจริง)

- Vaccine PRRS (Porcine Reproductive and Respiratory Syndrome)
- Vaccine FMD (Foot and Mouth Disease)

2.5 ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์ (ร. 10) (สำเนา)

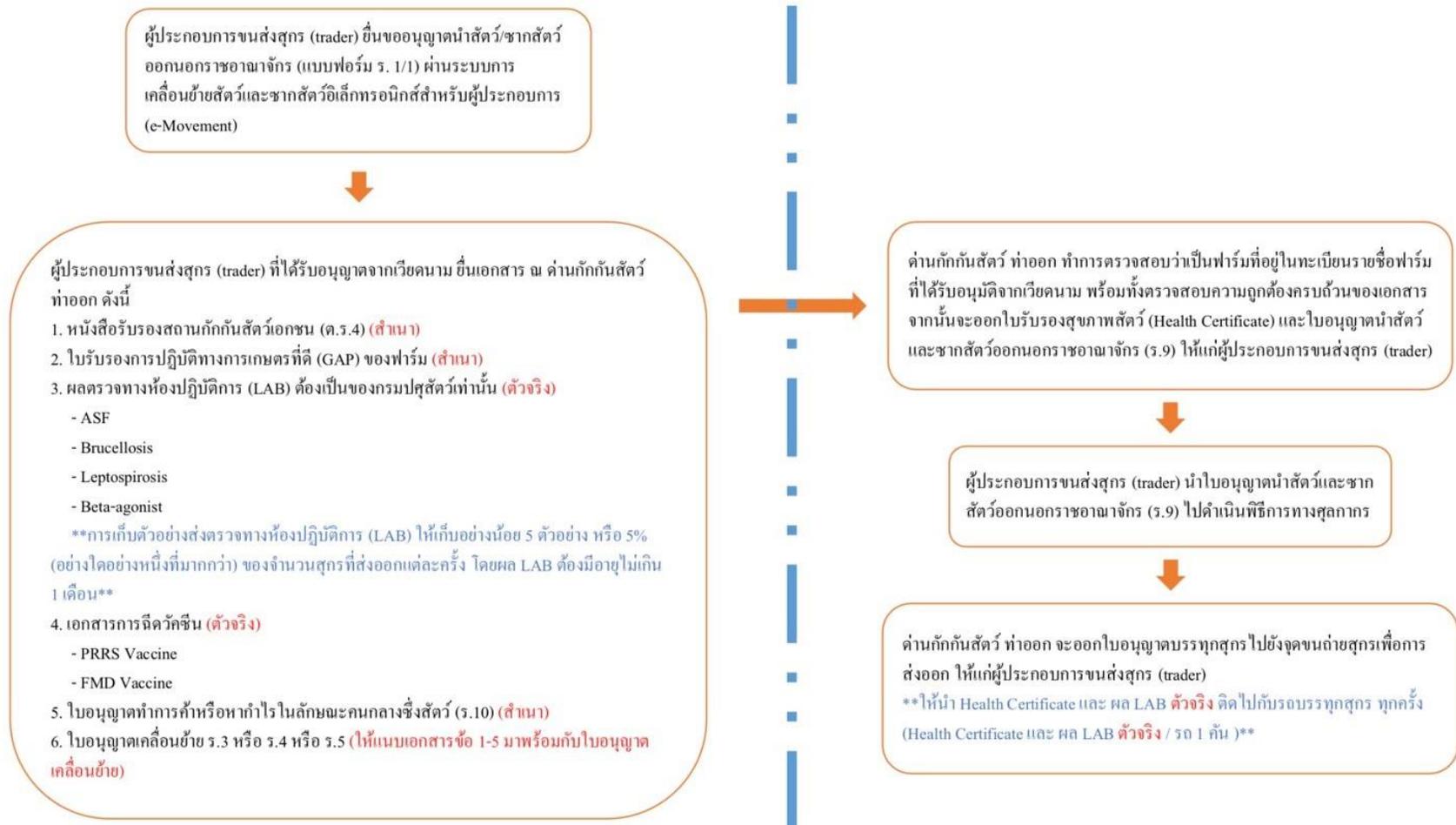
2.6 ใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ ซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร (แบบ ร.3 หรือแบบ ร.4 หรือ แบบ ร.5) (ให้แนบเอกสารตามข้อ 2.1-2.5 มาพร้อมกับใบอนุญาตเคลื่อนย้าย)

ขั้นตอนที่ 3 ด่านกักกันสัตว์ ทำออก ทำการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสาร ว่าเป็นผู้ประกอบการขนส่งที่ได้รับอนุมัติจากประเทศเวียดนาม และนำสุกรขุนมาจากฟาร์มที่อยู่ในทะเบียนรายชื่อที่ได้รับอนุมัติจากประเทศเวียดนาม เมื่อพบว่าเอกสารถูกต้องครบถ้วนแล้ว จากนั้นจะออกใบ Health Certificate และใบอนุญาตนำสัตว์และซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร (ร.9) ให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งสุกร

ขั้นตอนที่ 4 ผู้ประกอบการขนส่งสุกรนำใบอนุญาตนำสัตว์และซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร (ร.9) ไปดำเนินพิธีการทางศุลกากร

ขั้นตอนที่ 5 ด่านกักกันสัตว์ ทำออก และผู้ประกอบการขนส่งสุกรจะต้องดำเนินการตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งออกสุกรไปยังประเทศที่มีการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาสุกร ปี พ.ศ. 2562 (แสดงในภาคผนวก 8) เนื่องจากปัจจุบัน (ปี พ.ศ. 2564) ประเทศเวียดนามมีการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาสุกร โดยด่านกักกันสัตว์ ทำออก จะออกใบอนุญาตบรรทุกสุกรไปยังจุดขนถ่ายสุกรเพื่อการส่งออก ให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งสุกร ซึ่งผู้ประกอบการต้องนำใบ Health Certificate และใบผลตรวจทางห้องปฏิบัติการของกรมปศุสัตว์ (ตัวจริง) ติดไว้กับรถบรรทุกสุกรตลอดการขนส่งจนถึงปลายทาง โดยใช้ใบ Health Certificate และใบผลตรวจทางห้องปฏิบัติการของกรมปศุสัตว์ (ตัวจริง) / รถบรรทุกสุกร 1 คัน

ขั้นตอนการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ณ ด่านกักกันสัตว์ ทำออก อธิบายเป็นแผนภูมิภาพได้ดังนี้

รูปภาพที่ 28 ขั้นตอนการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม ณ ด่านกักกันสัตว์ ทำออก

6.4 เงื่อนไขการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตของประเทศเวียดนาม (Requirement for Importation of Live Fattening Pigs into Vietnam)

เงื่อนไขการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม (Requirement for Importation of Live Fattening Pigs into Vietnam) (แสดงในภาคผนวก 9) คำแปลอย่างไม่เป็นทางการโดยกองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ ดังนี้

สัตวแพทย์ผู้มีอำนาจลงนามของกรมปศุสัตว์ ขอรับรองว่า:

1. ประเทศไทยปลอดจากโรคระบาด ดังนี้ Nipah Disease, Teschen's Disease, African Swine Fever (ASF), Swine Vesicular Disease

2. สัตว์ต้องเกิดในฟาร์มที่ปลอดจากโรค Foot and mouth Disease (FMD), Porcine Reproductive and Respiratory Syndrome (PRRS), Transmissible Gastroenteritis, Brucellosis, Atrophic Rhinitis, Aujeszky Disease, Classical Swine Fever (CSF), Leptospirosis ในรัศมี 10 กิโลเมตรจากฟาร์ม ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

3. สัตว์ต้องเกิดจากฝูงซึ่งไม่มีโรค Trichinosis ในช่วง 3 ปี พ.ศ.ที่ผ่านมา

4. สัตว์ต้องไม่เคยสัมผัสกับแหล่งของโรคติดเชื้อและโรคติดต่อใด ๆ ในระหว่างถูกขนส่งจากฟาร์มถึงปลายทาง

5. สัตว์จะต้องไม่แสดงอาการทางคลินิกของโรคติดเชื้อและโรคติดต่อในวันที่ขนส่งเคลื่อนย้ายสัตว์

6. สัตว์ต้องไม่ได้กินอาหารที่ผสมสารต้องห้ามตามกฎหมายของประเทศไทยและประเทศเวียดนาม เช่น ยาหรือเภสัชเคมีภัณฑ์ (รายละเอียดสารต้องห้ามของประเทศเวียดนาม แสดงในภาคผนวก 10 และสารต้องห้ามของประเทศไทย แสดงในภาคผนวก 11)

7. สัตว์ต้องมาจากฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมกำกับของกรมปศุสัตว์

8. สัตว์ต้องได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรค FMD และ PRRS

9 สัตว์อย่างน้อย 5 ตัวหรือ 5% ของฝูง (ขึ้นกับจำนวนใดมากกว่า ให้เลือกใช้จำนวนนั้น) ต้องได้รับการทดสอบโรคก่อนการส่งออก ในระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน โดยจะต้องให้ผลลบต่อโรคดังต่อไปนี้

9.1 Brucellosis โดยวิธี RBT หรือ CFT

9.2 ASF โดยวิธี Real-time PCR

9.3 Leptospirosis โดยวิธี MAT สำหรับเชื้อ L. Australia, L. Autumnalis, L. Batavie, L. Canicola, L. Grippotyphosa, L. Hebdomanis, L. Icterohemorrhagiae, L. Mitis (hyos), L. Poi, L. Pomona, L. Saxkobing, L. Sejrol

9.4 Beta-agonists โดยวิธี LC-MS/MS หรือวิธี ELISA test kit

10. สัตว์ต้องถูกขนส่งโดยยานพาหนะที่เหมาะสม ไปยังสถานที่ที่ประเทศเวียดนามกำหนดไว้ ยานพาหนะที่ใช้ขนส่งต้องได้รับการทำความสะอาดและพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ โรคตามวิธีการฆ่าเชื้อ โรคที่กรมปศุสัตว์ให้การรับรอง ก่อนส่งออก

11. หลังจากที่ยานพาหนะขนส่งสัตว์เดินทางออกจากประเทศไทยแล้ว ยานพาหนะดังกล่าวสามารถจอดได้ที่ท่าพักที่ได้รับการอนุมัติจากประเทศเวียดนามเท่านั้น และไม่อนุญาตให้มีการให้อาหารสัตว์บนยานพาหนะในระหว่างการขนส่ง หรือหลังจากออกจากประเทศไทยแล้ว หากมีการเกิดโรคระบาดหรือตรวจพบโรคระบาดในระหว่างการขนส่งสัตว์ไปยังประเทศเวียดนาม สัตว์เหล่านั้นจะถูกส่งกลับมายังประเทศไทย หรือถูกกำจัดและทำลายอย่างเหมาะสมต่อไป

บทที่ 7 ข้อมูลการรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร และรับรองสถานกักกันสัตว์เอกชน

7.1 ข้อมูลการรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

GAP หมายถึง แนวทางในการทำการเกษตร เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดีตรงตามมาตรฐานที่กำหนด ได้ผลผลิตสูงคุ้มค่าการลงทุนและกระบวนการผลิตจะต้องปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภค มีการใช้ทรัพยากรที่เกิดประโยชน์สูงสุด เกิดความยั่งยืนทางการเกษตรและไม่ทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม โดยหลักการนี้กำหนดโดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายว่า GAP หมายถึง วิธีปฏิบัติว่าด้วยองค์ประกอบของสถานประกอบการ การจัดการอาหารสัตว์ การจัดการทรัพยากรน้ำที่ใช้เลี้ยงสัตว์ การจัดการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ การจัดการสุขภาพสัตว์ การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ และระบบการบันทึกข้อมูลเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพถูกสุขลักษณะและปลอดภัยต่อผู้บริโภคตามประเภทสัตว์ชนิดต่างๆ ตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติและประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร ปี พ.ศ. 2551 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาฟาร์มสุกรประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับยิ่งขึ้นในระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศ (รายละเอียดมาตรฐานสินค้าเกษตร มกษ. 6403-2558 การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร (Good Agricultural Practices for Pig Farm) แสดงในภาคผนวก 12) และประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : แนวปฏิบัติในการใช้มาตรฐานสินค้าเกษตร การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร ปี พ.ศ. 2551 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำมาตรฐานดังกล่าวไปปฏิบัติ (รายละเอียดแนวปฏิบัติในการใช้มาตรฐานสินค้าเกษตร มกษ. 6403 (G)-2558 การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร (Good Agricultural Practices for Pig Farm) แสดงในภาคผนวก 13)

ขั้นตอนการตรวจประเมินและการออกใบรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์

มีขั้นตอนพอสังเขป ดังนี้

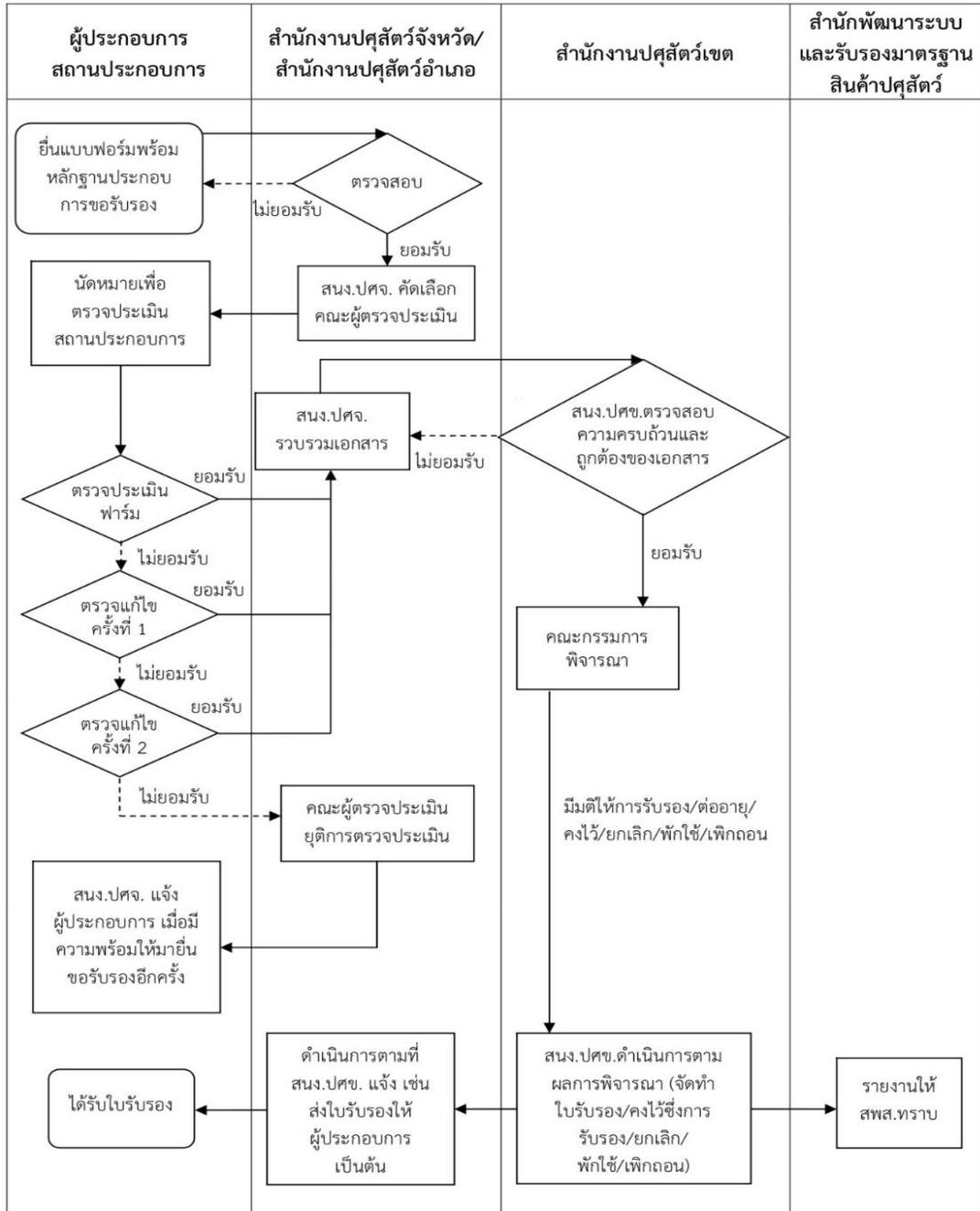
1. ผู้ประกอบการที่มีความประสงค์ขอรับรองมาตรฐาน GAP จากกรมปศุสัตว์ จะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์สำหรับผู้ประกอบการ จากสำนักงานปศุสัตว์เขต
2. ยื่นแบบฟอร์มการขอรับรองพร้อมหลักฐานที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดหรือสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ (รายละเอียดแบบฟอร์มการขอรับรองมาตรฐาน GAP แสดงในภาคผนวก 14) เจ้าหน้าที่จากสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดหรือสำนักงานปศุสัตว์อำเภอดูตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของแบบฟอร์มการขอรับรอง พร้อมหลักฐานที่

เกี่ยวข้องที่ได้รับจากผู้ประกอบการ หากตรวจสอบแล้วพบว่าแบบฟอร์มหรือหลักฐานไม่ครบถ้วนไม่ถูกต้อง มีรายละเอียดที่จำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุง เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์จะแจ้งผู้ประกอบการให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุง และให้ผู้ประกอบการยื่นใหม่อีกครั้ง

3. เมื่อผ่านการตรวจสอบแล้ว สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดจะนัดหมายผู้ประกอบการเพื่อตรวจประเมินตาม ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่กรมปศุสัตว์กำหนด โดยใช้หลักเกณฑ์การตรวจประเมิน GAP ฟาร์มสุกร ประกอบการ พิจารณา (รายละเอียดหลักเกณฑ์การตรวจประเมิน GAP ฟาร์มสุกร แสดงในภาคผนวก 15) สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดจะจัดทำรายงานสรุปผลการตรวจประเมิน รวบรวมรายงานผลการตรวจวิเคราะห์ที่ได้รับจากห้องปฏิบัติการ เอกสารและหลักฐานเสนอคณะกรรมการซึ่งอยู่ที่สำนักงานปศุสัตว์เขต เพื่อพิจารณาผลการตรวจประเมิน

สำนักงานปศุสัตว์เขตโดยคณะกรรมการจะดำเนินการพิจารณาเอกสารที่ได้รับจากสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ในกรณีที่ผลการพิจารณาให้การรับรอง สำนักงานปศุสัตว์เขตจะดำเนินการจัดทำใบรับรองมาตรฐาน GAP ให้แก่ ผู้ประกอบการ จัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง รวมทั้งจัดส่งข้อมูลให้สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดและสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ทราบ ซึ่งผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองจะต้อง ปฏิบัติตามเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง โดยจะได้รับ การตรวจติดตามอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง จาก คณะผู้ตรวจประเมิน และสรุปผลการตรวจประเมินเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคงไว้ซึ่งการรับรอง โดย ใบรับรองมีอายุคราวละ 3 ปี ผู้ประกอบการที่มีความประสงค์จะต่ออายุการรับรองต้องยื่นแบบฟอร์มการขอรับรอง พร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดหรือสำนักงานปศุสัตว์อำเภอล่วงหน้าตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด โดยรายละเอียดขั้นตอนการตรวจประเมินและการออกใบรับรอง GAP แสดงดังรูปภาพที่ 29

ขั้นตอนการตรวจประเมินและการออกใบรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์

รูปภาพที่ 29 ขั้นตอนการตรวจประเมินและการออกใบรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์
ที่มา: สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์

7.2 ข้อมูลการรับรองสถานกักกันสัตว์เอกชน

สถานกักกันสัตว์ หมายความว่า สถานที่ซึ่งกรมปศุสัตว์ให้การรับรองสำหรับใช้กักกันสัตว์เพื่อให้สัตว์แพทย์ของกรมปศุสัตว์ตรวจสอบสุขภาพสัตว์ โดยวัตถุประสงค์เพื่อนำเข้าในราชอาณาจักร หรือนำออกนอกราชอาณาจักร หรือเคลื่อนย้ายเข้าในหรือผ่านเขตปลอดโรคระบาด และมาตรฐานสถานกักกันสัตว์ หมายความว่า มาตรฐานสถานกักกันสัตว์ตามที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์และที่พักรักษาสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ 2) ปี พ.ศ. 2555 หรือตามที่อธิบดีกำหนด

ขั้นตอนการตรวจประเมินและการออกไปรับรองสถานกักกันสัตว์เอกชน

มีขั้นตอนพอสังเขป ดังนี้

1. สถานกักกันสัตว์ที่จะขอหนังสือรับรองสถานกักกันสัตว์ได้ ต้องมีลักษณะตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสถานกักกันสัตว์ แนบท้ายระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์และที่พักรักษาสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ 2) ปี พ.ศ. 2555

2. ผู้ประกอบการสถานกักกันสัตว์ที่ประสงค์จะขอรับการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ เพื่อนำเข้าในราชอาณาจักร หรือนำออกนอกราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอตามแบบคำขอรับการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ (แบบ ต.ร. 1) (แบบ ต.ร. 1 แสดงในภาคผนวก 16) พร้อมหลักฐานประกอบคำขอที่ด้านกักกันสัตว์ในท้องที่ซึ่งสถานกักกันสัตว์ตั้งอยู่

3. เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอดำเนินการตรวจสอบสถานกักกันสัตว์ในเบื้องต้นว่า มีองค์ประกอบเบื้องต้นครบถ้วนตามที่กำหนดหรือไม่ ภายใน 7 วันทำการนับแต่วันที่รับคำขอ หากเห็นว่าต้องปรับปรุงในจุดใด จะแจ้งผู้ยื่นคำขอทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงให้เรียบร้อยเสียก่อน แต่หากพิจารณาแล้ว เห็นว่าองค์ประกอบเบื้องต้นของสถานกักกันสัตว์ครบถ้วน เจ้าหน้าที่จะนัดหมายผู้ยื่นคำขอ ดำเนินการเข้าตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์

4. คณะกรรมการดำเนินการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในมาตรฐานสถานกักกันสัตว์ โดยจะประเมินตามแบบให้คะแนนตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ เพื่อนำออกนอกราชอาณาจักร (แบบ ต.ร. 2/1) (แบบ ต.ร. 2/1 เพื่อนำออกนอกราชอาณาจักร แสดงในภาคผนวก 17) หากคะแนนสรุปผลการตรวจรับรอง **ผ่านการรับรองระดับ 1 ปี** จะดำเนินการออกหนังสือรับรองสถานกักกันสัตว์ (แบบ ต.ร. 4) (แบบ ต.ร. 4 แสดงในภาคผนวกที่ 18) ให้ผู้ประกอบการสถานกักกันสัตว์ต่อไป

บทที่ 8 บทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะในการลดปัญหาอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบต่อ ต่อการส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

เพื่อให้การส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนามเป็นไปอย่างต่อเนื่องและลดปัญหาอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออก ผู้จัดทำจึงได้รวบรวมบทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะในการลดปัญหาอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกไว้ดังนี้

8.1 วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออก

1. การเกิดโรคระบาดสุกรที่สำคัญ เช่น โรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกรในประเทศเวียดนามและประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้เพิ่มปัจจัยเสี่ยงการติดต่อของโรคระบาดเข้ามายังประเทศไทยได้ โดยมีโอกาสติดต่อผ่านทาง การเคลื่อนย้าย รวมถึงพาหนะขนส่ง หรือบุคคล

2. การเกิดโรคระบาดสุกรที่สำคัญภายในประเทศ เช่น โรคพื่ออาร์อาร์เอส และโรคปากและเท้าเปื่อย

3. เนื่องจากประเทศเวียดนามประสงค์นำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยเป็นการด่วนที่สุด เพื่อต้องการให้ราคาเนื้อสุกรที่พุ่งสูงลดลงอย่างรวดเร็ว จากปัญหาการขาดแคลนสุกรเนื่องจากการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกรในประเทศเวียดนาม จากการค้าขายระหว่างประเทศไทยกับประเทศเวียดนาม จะเห็นได้ว่าประเทศเวียดนามให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการขนส่งสุกรมากกว่าฟาร์มแหล่งผลิต เนื่องจากเป็นรูปแบบการค้าตามแนวชายแดนที่เคยยึดถือปฏิบัติกันมา ก่อนหน้าที่ประเทศเวียดนามจะขอหารือเจรจากับประเทศไทย เพื่อยกระดับการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปประเทศเวียดนาม ซึ่งเป็นรูปแบบที่ผู้ประกอบการขนส่งสุกรมีความสำคัญ โดยจะทำหน้าที่ติดต่อหาคู่ค้าจากประเทศเวียดนาม จากนั้นจะมารวบรวมซื้อสุกรจากฟาร์มในประเทศไทยเพื่อส่งให้ลูกค้าเวียดนาม ในขณะที่ประเทศเวียดนามยกระดับการนำเข้าสุกรขุนตามมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช แต่ยังไม่ให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการขนส่งสุกรมากกว่าฟาร์มสุกร ซึ่งประเทศไทยยังไม่มีกฎระเบียบหรือมาตรการในการควบคุมกำกับผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ อาจส่งผลเสียหลายด้าน ดังนี้

3.1 ไม่มีประวัติและข้อมูลของผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่ชัดเจน หากเกิดการแอบอ้างว่าเป็นผู้ประกอบการขนส่งสุกรที่ได้รับการอนุมัติจากประเทศเวียดนาม จะทำให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ยาก

3.2 เกิดการลักลอบนำสุกรมาจากฟาร์มที่ไม่ได้รับการอนุมัติให้สามารถส่งออกได้ ทำให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดในประเทศและตามแนวชายแดนทำได้ยาก

3.3 การควบคุมกำกับและทำความสะอาดพาหนะขนส่งสุกรทำได้ยาก

8.2 ข้อเสนอแนะในการลดปัญหาอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออก

1. ในสถานการณ์ที่มีการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร อย่างกว้างขวางและรุนแรงในประเทศ เวียดนามและประเทศเพื่อนบ้าน กรมปศุสัตว์จะต้องหารือร่วมกับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ภาควิชาการ มหาวิทยาลัย สมาคมฯ ต่างๆ ฟาร์ม บริษัท เพื่อร่วมกันจัดทำมาตรการเพิ่มความเข้มงวดในการเฝ้าระวังโรคระบาด จากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามายังประเทศไทย เช่น การเพิ่มความถี่สุ่มตรวจโรคที่ฟาร์มและด่านกักกันสัตว์ทำออก จัดการด้านความปลอดภัยทางชีวภาพอย่างเข้มงวดตั้งแต่ที่ฟาร์ม ด่านกักกันสัตว์ภายในประเทศ จนถึงด่านกักกัน สัตว์ทำออก

2. วางมาตรการในการเฝ้าระวังและป้องกันโรคติดต่อสุกรที่สำคัญในประเทศ ในระยะสั้น กลาง ยาว รวมถึง วิเคราะห์รูปแบบการเลี้ยงสุกรและขนาดฟาร์มสุกรในประเทศไทย เช่น ฟาร์มรายใหญ่ รายกลาง รายเล็ก และรายย่อย และกำหนดแผนและกรอบระยะเวลาในการยกระดับมาตรฐานฟาร์มสุกรให้เป็นมาตรฐานบังคับ เพื่อหวังผลในการ ลดปัญหาการเกิดโรคติดต่อสุกรที่สำคัญ และส่งผลกระทบต่อ เศรษฐกิจและการค้าทั้งภายในและต่างประเทศ

3. กำหนดมาตรฐานผู้ประกอบการขนส่งสุกร และออกมาตรการการควบคุมกำกับที่ชัดเจนและเข้มงวด เช่น มาตรการป้องกันการนำสุกรมาจากฟาร์มที่ไม่ได้รับการอนุมัติจากประเทศเวียดนามหรือฟาร์มที่ไม่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน GAP มาตรการระบบการติดตามการเคลื่อนย้ายตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง เป็นต้น เนื่องจากการดำเนิน กิจกรรมของผู้ประกอบการขนส่งสุกรมีความเสี่ยงสูงที่อาจทำให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดต่อสุกรที่สำคัญ

บรรณานุกรม

- Aec10news. (2563). “โควิด – ASF” โอกาสทองส่งออกหมูประเทศไทย. 16 มิถุนายน 2563.
<https://aec10news.com/contents/news/national/75063/>
- Thaipublica. (2020). สมาคมฯ หมู เผยโรคคอตีบแอฟริกาในสุกร “ASF” ทำราคาหมูเอเชียพุ่ง ทั้งจีน-ประเทศ
เวียดนาม-กัมพูชา. 27 พฤษภาคม 2020. <https://thaipublica.org/2020/05/swinethailand-asf/>
- กรมปศุสัตว์. (2564). กรมปศุสัตว์ให้บริการรับรอง GAP ฟรี เดริยมพร้อมฟาร์มหมูเกิน 500 ตัวสู่มาตรฐานบังคับ. 5
พฤษภาคม 2564. https://dld.go.th/th/index.php/th/newsflash/341-news-hotissue/23739-hotissue-25640506-1_search_30.05.64
- กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ กรมปศุสัตว์. (2559). โครงสร้างหน่วยงาน. 25 กันยายน 2559.
<https://dld.go.th/th/index.php/th/about-dld-menu/organization-chart-menu>
- กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์. (2562). การผลิต การค้า และการบริโภคเนื้อสุกรประเทศไทย.
2562. <https://extension.dld.go.th/webnew/index.php/th/>
- กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์. (2563). สินค้าสุกรและผลิตภัณฑ์ ประจำไตรมาสที่ 2/2563 เดือน
มิถุนายน. กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจการปศุสัตว์ กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์.
- กองสารวัตรและกักกัน กรมปศุสัตว์. (2560). โครงสร้างหน่วยงาน. 20 มิถุนายน 2560.
<http://aqi.dld.go.th/webnew/index.php/th/organization-menu/organization-chart>
- ฐานเศรษฐกิจ. (2020). ประเทศเวียดนามนำเข้าหมูครั้งประวัติศาสตร์ ประเทศไทยได้อานิสงส์แล้ว 4.7 ล้านตัว. 4
กันยายน 2563. <https://www.thansettakij.com/content/world/448005>
- บุณิกา จุลละโพธิ, ธิติ อันตรเสน, รัชณี ศรีฐาน, และ ปราโมช พวงชมพู. (2558). คู่มือการตรวจประเมินและ
การออกใบรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ สำหรับเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์. สำนักพัฒนา
ระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์.
- พิมพ์เพ็ญ พรเฉลิมพงศ์ และ นิธิยา รัตนานนท์. (2553). Good Agricultural Practice / GAP. 2553.
<http://www.foodnetworksolution.com/wiki/word/1637/good-agricultural-practice-gap>
- ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์และที่พักซากสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
(ฉบับที่ 2) ปี พ.ศ. 2555, (2555, 19 กันยายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 129 ตอนพิเศษ 144 ง. หน้า 1.
- ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์และที่พักซากสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
ปี พ.ศ. 2555, (2555, 3 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 129 ตอนพิเศษ 62 ง. หน้า 1.

สถานกงสุลใหญ่ ณ นครโฮจิมินห์. (2555). ความสัมพันธ์ประเทศไทย - ประเทศเวียดนาม. 6 พฤศจิกายน 2555.

<https://hochiminh.thaiembassy.org/th/content/29141-ความสัมพันธ์ประเทศไทย-ประเทศเวียดนาม?cate=5d809e6e15e39c2fe8007895>

สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ กรมปศุสัตว์. (2554). โครงสร้างองค์กร. 15 กุมภาพันธ์ 2554.

http://niah.dld.go.th/th/index.php?option=com_content&view=article&id=3&Itemid=271

สมาคมผู้เลี้ยงสุกรแห่งชาติ. (2564). สถานการณ์สินค้าสุกรที่สำคัญและแนวโน้ม ปี พ.ศ. 2564. 2564.

<https://www.swinethailand.com/>

สายฝน ฝิวจันทร์. (2555). ประเทศเวียดนามกับอาเซียน. 21 กันยายน 2555.

<https://sites.google.com/site/asenname/prawati-laea-khwam-pen-ma-khxng-xaseiyn/prathes-weiydnam>

สำนักข่าวกรองแห่งชาติ. (2563). ข้อมูลพื้นฐานของต่างประเทศปี พ.ศ. 2564. 30 ธันวาคม 2563.

file:///C:/Users/a/Downloads/Documents/ประเทศเวียดนาม_2564.pdf

สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ กรมปศุสัตว์. (2561). โครงสร้างหน่วยงาน. 28 มิถุนายน 2561.

<https://dcontrol.dld.go.th/webnew/index.php/th/organization-menu/organization-chart>

สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์. (2559). โครงสร้างองค์กร. 01 พฤษภาคม 2559.

<http://certify.dld.go.th/certify/index.php/th/2016-04-30-03-06-47/2016-05-01-15-02-51>

เออวดี เปรมชัยเชียร, ณัฐพล พจนานประเสริฐ, และ ณัฐวุฒิ รัตนวณิชย์โรจน์. (2562). การศึกษาผลกระทบของนโยบายการให้นำเข้าและการไม่ให้นำเข้าเนื้อสุกรที่ไม่ปลอดสารเร่งเนื้อแดง. ชุดโครงการงานวิจัยเชิงนโยบาย เกษตรและเสริมสร้างเครือข่ายงานวิจัยเชิงนโยบาย

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1 ใบรับรองสุขภาพสัตว์ (Health Certificate) สำหรับส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทย ไปประเทศเวียดนาม

NO. HA.....

MINISTRY OF AGRICULTURE & CO-OPERATIVES
DEPARTMENT OF LIVESTOCK DEVELOPMENT, THAILAND
VETERINARY HEALTH CERTIFICATE

For exportation of live pigs for slaughtering from Thailand to Vietnam

Name & Address of Exporter		Name & Address of Importer	
Species	Breed or Trade name	Sex	Quantity

Means of Transportation:

Place of shipment:

Expected border post:.....

Seal number:.....

REMARKS: Please see the attachment

(This certificate is valid 10 days after issuance)

Official stamp.

Signature.....

Authorized Veterinary Officer

Department of Livestock Development

Date.....

Reference HA. No.

I, the undersigned official veterinarian, duly authorized by the Department of Livestock Development, hereby certify that:

1. Thailand is free from Nipah Disease, Teschen's Disease, African Swine Fever, Swine Vesicular Disease.
2. The animals originated from farm(s) which free from Foot and mouth Disease, PRRS, Transmissible Gastroenteritis, Brucellosis, Atrophic Rhinitis, Aujeszky Disease, Classical Swine Fever (CSF), Leptospirosis for an area of 10 kilometers radius for the last twelve (12) months.
3. The animals originated from herds where no case of Trichinosis has occurred for the last three (3) years.
4. The animals were not exposed to any source of infectious and contagious diseases during their transportation from the establishment to the place of shipment in Thailand.
5. The animals shall be showed no clinical signs of any infectious and contagious diseases on the day of shipment.
6. The animals have not been fed with banned substances according to Thailand and Vietnam's regulation.
7. The animals originated from approved Good Agriculture Practice (GAP) farms and under official control by Veterinary Competent Authority of Thailand.
8. The animals have been vaccinated against;
 - 8.1 **FMD** Date of vaccination:.....
Kind of vaccine:.....
 - 8.2 **PRRS** Date of vaccination:.....
Kind of vaccine:.....
9. At least five (5) animals or 5% of the herd, whichever is greater, have been tested, not earlier than one month prior to export with negative result, for:
 - 9.1 **Brucellosis** by RBT or CFT method
 - 9.2 **ASF** by Real-time PCR method
 - 9.3 **Leptospirosis** by MAT method for L. Australia, L. Autumnalis, L. Bataviae, L. Canicola, L. Grippotyphosa, L. Hebdomanis, L. Icterohemorrhagiae, L. Mitis (hyos), L. Poi, L. Pomona, L. Saxkobing, L. Sejrol.
 - 9.4 **Beta-agonists** by LC-MS/MS or ELISA test kit method
10. The consignment of animals have been carried by appropriate vehicles to the prescribed landing place in Vietnam. The means of transportation were cleaned and disinfected by methods disinfectants approved by the Veterinary Services of the Ministry of Agriculture and Cooperatives of the Thailand prior to export.
11. After leaving Thailand, the transport vehicles may only call at intermediate port approved by Vietnam. No swine, fodder, animal feed or straw is allowed to be taken on board the transport vehicles after leaving Thailand. If any outbreaks of major epizootic diseases occur on board the vehicles in transportation to Vietnam, the animals shall be returned to Thailand or be destroyed and disposed appropriately.

Attachment

Reference HA.

No.....

Consignment Description:

No.	Ear tag /Identification Number	Age	Sex	Number of animals	Name, address and GAP number of approved farm

Total number of animals exported: _____ Head (s)

Signature.....
Authorized Veterinary Officer

Department of Livestock Development

Date.....

Official stamp.

ภาคผนวก 2 แบบฟอร์มคำรับรองของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม สำหรับส่งออกสุกรมีชีวิต

คำรับรองของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม สำหรับส่งออกสุกรมีชีวิต

Farm Veterinarian Declaration for Export Live Pigs

ส่วนที่ 1: แหล่งที่มาของสุกรมีชีวิต (Part 1: Origin of Live Pigs)	
ชื่อฟาร์ม	
Farm name (English)	
เลขที่มาตรฐานฟาร์ม (GAP Number) พร้อมแนบใบรับรองฟาร์ม (GAP Certification)	
ที่อยู่ฟาร์ม (Farm Address)	
จำนวนสุกรภายในฟาร์ม (Pigs Capacity in Farm):	
พ่อพันธุ์.....ตัว (pigs)	
แม่พันธุ์.....ตัว (pigs)	
สุกรขุน.....ตัว (pigs)	
อื่นๆ.....ตัว (pigs)	
ส่วนที่ 2: สุขภาพสัตว์ (Animal Health Status)	
☐ สุกรมาจากแม่สุกรสุขภาพดี ไม่มีสัญญาณของโรคติดเชื้อ และมีการคลอดปกติ Live pigs are from healthy sows, no sign of infectious disease and normal parturition	
☐ สุกรมีลักษณะปกติ ปลอดจาก โรค Brucellosis, ASF, Leptospirosis จากการตรวจผลทางห้องปฏิบัติการ Normal Appearance, free from Brucellosis, ASF, Leptospirosis by laboratory results	
☐ ในระยะ 1 ปีที่ผ่านมา ไม่มีอุบัติการณ์ของโรคระบาดภายในฟาร์ม และรอบฟาร์มรัศมี 10 กิโลเมตร ในโรค Foot and mouth disease, PRRS, Transmissible Gastroenteritis, Brucellosis, Atrophic Rhinitis, Aujeszky Disease, Classical Swine Fever (CSF), Leptospirosis During the last 1 year, there was no outbreak of Foot and mouth disease, PRRS, Transmissible Gastroenteritis, Brucellosis, Atrophic Rhinitis, Aujeszky Disease, Classical Swine Fever (CSF), Leptospirosis in farm area and the area of 10 kilometers radius	
☐ โปรแกรมการฉีดวัคซีนป้องกัน โรคปากและเท้าเปื่อย (FMD) และ PRRS (โปรดระบุ) Vaccination programs against FMD and PRRS (Please specify)	
.....	
.....	
.....	

ส่วนที่ 3 ด้านการใช้อาหาร ยา และ สารเคมี (Feed Drug and Residue uses)	
☐ มีการใช้อาหารสัตว์ที่ได้คุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2558 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม หากใช้อาหารสำเร็จรูปต้องใช้อาหารสัตว์สำเร็จรูปขึ้นทะเบียนกับกรมปศุสัตว์ Feed shall be of good quality, in accordance with the law regarding feed quality control.	
☐ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดโรคสัตว์และความมาตรฐานสินค้าเกษตร มกษ. 9032 เรื่องข้อปฏิบัติการควบคุมการใช้ยาสัตว์ ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร Disease therapy shall be under supervision of farm veterinarian or person authorised by farm veterinarian.	
☐ ไม่มีการใช้สาร Cysteamine ในอาหารสุกรและตัวสุกร Do not use Cysteamine in live pigs and feeds	
เจ้าของฟาร์ม (Farm owner)	
สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม (Name of Veterinarian)	
ลายมือชื่อสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม (Veterinarian Signature)	
วันที่แจ้ง (Notification Date)	

หมายเหตุ: ถ้าขอขึ้นทะเบียนเป็นบริษัท ฯ หรือจังหวัด จำนวนหลายฟาร์ม ให้ส่งเอกสารนี้ฟาร์มละ 1 ฉบับ และให้แนบรายชื่อฟาร์มตามแบบฟอร์ม รายชื่อฟาร์มสุกรที่ประสงค์ส่งออกสุกรมียูวีไปเวียดนาม มาเป็น ไฟล์รูปแบบ .xlsx/ .xls ส่งมาที่ E-mail: farm@dld.go.th

ภาคผนวก 3 ใบรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร (Good Agricultural Practices for Pig Farm: GAP) (ฉบับภาษาไทยและฉบับแปลเป็นภาษาอังกฤษ)

กรมปศุสัตว์
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ให้ใบรับรองฉบับนี้เพื่อแสดงว่า
ฟาร์มอ๋องฟาร์ม
เลขที่ 33 ม. 3 ต. ทนongkob อ. ทนongแขง จ. สระบุรี
ได้รับการรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มไก่เนื้อ
หมายเลขรับรอง กษ 02 22 06901 19050217 000
รับรอง ณ วันที่ 12 กันยายน 2556
ถึง วันที่ 11 กันยายน 2559

.....
()
ปศุสัตว์เขต 1

DEPARTMENT OF LIVESTOCK DEVELOPMENT
MINISTRY OF AGRICULTURE AND COOPERATIVES, THAILAND
THIS IS TO CERTIFY THAT
FARM : TONG ON
ADDRESS : 33 MOO 3, TUMBON NONG KOB, AMPHOE NONG SANG , SARABURI PROVINCE , THAILAND
HAS CARRIED OUT AND IMPLEMENTED
GOOD AGRICULTURAL PRACTICE FOR BROILER FARM
CERTIFICATION NO. AC 02 22 06901 19050217 000
DATE OF CERTIFY : 12th SEPTEMBER 2013
VALID UNTIL : 11th SEPTEMBER 2016

.....
()
DIRECTOR OF REGIONAL LIVESTOCK OFFICE 1

ภาคผนวก 4 แบบฟอร์มรายชื่อฟาร์มที่ประสงค์ส่งออกสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม

รายชื่อฟาร์มที่ประสงค์จะส่งออกสุกรมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม											
ลำดับ	ชื่อฟาร์ม	ที่อยู่	ชื่อผู้ติดต่อ /เบอร์ติดต่อ/ email	เลขที่รับรองมาตรฐาน GAP	จำนวนสุกรในฟาร์ม						
					Great Grandparent pigs (GGP)	Grandparent pigs (GP)	Parent pigs	Fattening pigs	Nursery pigs	รวม	
1	(ตัวอย่าง) ฟาร์มมีสุข Meesuk Farm	7/11 ถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 7/11 Phrayathai Road, Rachathewi, Bangkok 10400									
2											
3											

หมายเหตุ : กรุณากรอกข้อมูลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก 6 ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์ (แบบ ร.10)

แบบ ร.๑๐

กรมปศุสัตว์

ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์

เลขที่..... เขียนที่.....
ใบอนุญาตแสดงว่า..... บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....
ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

- ได้รับใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์ ประเภท
- ข้าง
- ม้า
- โค กระบือ
- แพะ แกะ
- กวาง
- สุกร หมูป่า
- สุนัข แมว
- นก ไก่ เป็ด หน่าน รวมถึงใช้สำหรับทำพันธุ์
ในกรณี
- ก. นำเข้าในราชอาณาจักร
- ข. ส่งออกนอกราชอาณาจักร
- ค. นำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร
- ง. ภายในราชอาณาจักร
- จ. ภายในจังหวัด

สถานที่ทำการค้าหรือสำนักงาน ชื่อ..... ตั้งอยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....
ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....
ใบอนุญาตฉบับนี้ใช้ตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ.
ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.
ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามประกาศของกรมปศุสัตว์
ออกให้ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....
ลายมือชื่อ.....ผู้รับใบอนุญาต นายทะเบียน

- หมายเหตุ หน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต
๑. ต้องปฏิบัติตามและไม่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. ต้องแสดงใบอนุญาตพร้อมทั้งอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบตามสมควร
๓. ต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือแนวทางการปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด
๔. ใบอนุญาตใช้ได้เฉพาะตัวผู้รับใบอนุญาตเท่านั้น

ภาคผนวก 7 แบบฟอร์มตารางข้อมูลผู้ประกอบการขนส่งสุกร (trader) และข้อมูลฟาร์ม

แบบฟอร์มตัวอย่าง										
Trader Company in Thailand to Export Live Pigs to Vietnam										
No.	Name of Trader Company	Address	Contact hub		Total pigs of Farm				GAP Certified Farms	
			Name	Contact number	Great Grandparent pigs	Grandparent pigs	Parent pigs	Commercial pigs	Name of GAP Certified Farm	GAP certificate number
1	AA Company	11 Phayathai Rd, Ratchathewi, Bangkok 10400	Mr. AA	+66(0) 861111111	100	100	100	100	BB Farm	กษ 11 11 11111 1111111 111
					100	100	100	100	CC Farm	กษ 22 22 22222 2222222 222
					100	100	100	100	DD Farm	กษ 33 33 33333 3333333 333
2										
3										

ภาคผนวก 8 ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งออกสุกรไปยังประเทศที่มี
การระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร ปี พ.ศ. 2562

เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๙๙ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งออกสุกร
ไปยังประเทศที่มีการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร
พ.ศ. ๒๕๖๒

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดจากการส่งออกสุกรไปยังประเทศที่มีการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“คอกกลาง” หมายความว่า คอกที่อยู่นอกฟาร์มสุกร หรือสถานที่เลี้ยงสุกรต่างหากใช้สำหรับให้ยานพาหนะต้นทางในการบรรทุกสุกรที่จะเคลื่อนย้ายโดยต้องไม่เข้าไปในฟาร์มสุกรโดยตรง

“ยานพาหนะต้นทาง” หมายความว่า ยานพาหนะที่ใช้บรรทุกสุกรจากคอกกลางหรือสถานกักสัตว์ในประเทศ

“ยานพาหนะขนถ่ายข้ามแดน” หมายความว่า ยานพาหนะที่ใช้บรรทุกสุกรจากยานพาหนะต้นทางแล้วเคลื่อนย้ายข้ามชายแดนเพื่อส่งออกไปยังประเทศปลายทาง

“สถานที่ขนถ่ายสุกร” หมายความว่า สถานที่หยุดหรือจอดยานพาหนะต้นทางและยานพาหนะขนถ่ายข้ามแดนเพื่อขนถ่ายสุกรที่ชายแดนฝั่งประเทศไทย

“ประเทศปลายทาง” หมายความว่า ประเทศปลายทางที่จะส่งออกสุกร และมีการระบาดของโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร

ข้อ ๓ สุกรที่จะส่งออกต้องมาจากฟาร์มที่มีระบบความปลอดภัยทางชีวภาพที่ดีและมีคอกกลาง

ข้อ ๔ ให้ผู้ประสงค์จะส่งออกสุกรไปยังประเทศปลายทางปฏิบัติตามประกาศกรมปศุสัตว์ว่าด้วยเรื่องการขออนุญาต การออกใบอนุญาต วิธีการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามใช้ยานพาหนะต้นทางบรรทุกสุกรส่งออกข้ามชายแดนไปส่งที่ประเทศปลายทาง

(๒) ต้องจัดให้มียานพาหนะขนถ่ายข้ามแดนสำหรับบรรทุกสุกรข้ามชายแดนไปส่งที่ประเทศปลายทาง

(๓) สถานที่ขนถ่ายสุกรต้องมีระบบป้องกันโรค และระบบความปลอดภัยทางชีวภาพรวมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์ใช้สำหรับขนถ่ายสุกรอย่างเพียงพอและเหมาะสม

(๔) การขนถ่ายสุกรต้องเป็นไปอย่างเหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุกร และต้องคำนึงถึงการจัดสวัสดิภาพสัตว์ด้วย

(๕) ยานพาหนะต้นทาง และยานพาหนะขนถ่ายข้ามแดน ต้องมีการทำความสะอาดและพ่นยาฆ่าเชื้อทำลายเชื้อโรคทั้งก่อนและหลังการบรรทุกสุกร

(๖) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ให้ผู้ประสงค์จะส่งออกสุกรเป็นผู้รับผิดชอบ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

สรวิศ ธานีโต

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ภาคผนวก 9 เงื่อนไขการนำเข้าสุกรขุนมีชีวิตจากประเทศไทยไปยังประเทศเวียดนาม (Requirement for Importation of Live Fattening Pigs into Vietnam)

Attachment

Reference HA. No.

I, the undersigned official veterinarian, duly authorized by the Department of Livestock Development, hereby certify that:

1. Thailand is free from Nipah Disease, Teschen's Disease, African Swine Fever, Swine Vesicular Disease.
2. The animals originated from farm(s) which free from Foot and mouth Disease, PRRS, Transmissible Gastroenteritis, Brucellosis, Atrophic Rhinitis, Aujeszky Disease, Classical Swine Fever (CSF), Leptospirosis for an area of 10 kilometers radius for the last twelve (12) months.
3. The animals originated from herds where no case of Trichinosis has occurred for the last three (3) years.
4. The animals were not exposed to any source of infectious and contagious diseases during their transportation from the establishment to the place of shipment in Thailand.
5. The animals shall be showed no clinical signs of any infectious and contagious diseases on the day of shipment.
6. The animals have not been fed with banned substances according to Thailand and Vietnam's regulation.
7. The animals originated from approved Good Agriculture Practice (GAP) farms and under official control by Veterinary Competent Authority of Thailand.
8. The animals have been vaccinated against;
 - 8.1 FMD Date of vaccination:.....
Kind of vaccine:.....
 - 8.2 PRRS Date of vaccination:.....
Kind of vaccine:.....
9. At least five (5) animals or 5% of the herd, whichever is greater, have been tested, not earlier than one month prior to export with negative result, for:
 - 9.1 Brucellosis by RBT or CFT method
 - 9.2 ASF by Real-time PCR method
 - 9.3 Leptospirosis by MAT method for L. Australia, L. Autumnalis, L. Batavie, L. Canicola, L. Grippotyphosa, L. Hebdomanis, L. Icterohemorrhagiae, L. Mitis (hyos), L. Poi, L. Pomona, L. Saxkobing, L. Sejrol.
 - 9.4 Beta-agonists by LC-MS/MS or ELISA test kit method
10. The consignment of animals have been carried by appropriate vehicles to the prescribed landing place in Vietnam. The means of transportation were cleaned and disinfected by methods disinfectants approved by the Veterinary Services of the Ministry of Agriculture and Cooperatives of the Thailand prior to export.
11. After leaving Thailand, the transport vehicles may only call at intermediate port approved by Vietnam. No swine, fodder, animal feed or straw is allowed to be taken on board the transport vehicles after leaving Thailand. If any outbreaks of major epizootic diseases occur on board the vehicles in transportation to Vietnam, the animals shall be returned to Thailand or be destroyed and disposed appropriately.

ภาคผนวก 10 สารต้องห้ามและยาที่ห้ามใช้ของประเทศเวียดนาม

Appendix V

**LIST OF CHEMICALS, PRODUCTS, BIOLOGICALS, MICROORGANISMS
PROHIBITED FROM BEING USED IN LIVESTOCK FEED**

(Issued along with the Circular No. 21/2019/TT-BNNPTNT dated November 28th, 2019
of Minister of Ministry of Agriculture and Rural Development)

No.	Name of Chemicals
1	Carbuterol
2	Cimaterol
3	Clenbuterol
4	Chloramphenicol
5	Diethylstilbestrol (DES)
6	Dimetridazole
7	Fenoterol
8	Furazolidon and Derivatives of Nitrofurans
9	Isoxuprin
10	Methyl-testosterone
11	Metronidazole
12	19 nor-testosterone
13	Salbutamol
14	Terbutaline
15	Stilbenes
16	Melamine (with concentration of Melamine in livestock feed more than 2.5mg/kg)
17	Bacitracin Zn
18	Carbadox
19	Olaquinox
20	Vat Yellow 1 (Other name: flavanthrene, flavanthrene, sandothrene); molecular formula: C ₂₈ H ₁₂ N ₂ O ₂ ; nomenclature: benzo[h]benz[5,6]acridino[2,1,9,8-klmna]acridine-8,16-dione.
21	Vat Yellow 2 (Other name: Indanthrene); molecular formula: C ₂₈ H ₁₄ N ₂ O ₂ S ₂ ; nomenclature: 2,8-diphenylanthra[2,1-d:6,5-d']bisthiazole-6,12-dione.
22	Vat Yellow 3 (Other name: Mikethrene); molecular formula: C ₂₈ H ₁₈ N ₂ O ₄ ; nomenclature: N,N'-1,5-Anthraquinonylenebisbenzamide.
23	Vat Yellow 4 (Other name: Dibenzochrysenedione, Dibenzpyrenequinone); molecular formula: C ₂₄ H ₁₂ O ₂ ; nomenclature: 7,14-Dibenzpyrenequinone.
24	Auramine (Other name: yellow pyoctanine; glauramine); molecular formula: C ₁₇ H ₂₁ N ₃ ; nomenclature: 4,4'-Carbonimidoylbis[N,N-dimethylbenzenamine] and derivatives of Auramine
25	Cysteamine

2. Chemicals and antibiotics prohibited from being used in the production and trading of terrestrial animals

No.	Name of Chemicals and Antibiotics
1	Chloramphenicol (Other name Chloromycetin; Chlornitromycin; Laevomycin, Chlorocid, Leukomycin)
2	Furazolidon and derivatives of Nitrofuran (Nitrofuran, Furacillin, Nitrofurazon, Furacin, Nitrofurantoin, Furoxon, Orafuran, Furadonin, Furadantin, Furaltadon, Payzone, Furazolin, Nitrofurmethon, Nitrofuridin, Nitrovin)
3	Dimetridazole (Other name: Emtryl)
4	Metronidazole (Other name: Trichomonacid, Flagyl, Klion, Avimetronid)
5	Dipterex (Other name: Metriphonat, Trichlorphon, Neguvon, Chlorophos, DTHP); DDVP (Other name: Dichlorvos; Dichlorovos)
6	Ciprofloxacin
7	Ofloxacin
8	Carbadox
9	Olaquidox
10	Bacitracin Zn
11	Green Malachite
12	Gentian Violet (Crystal violet)
13	Clenbuterol
14	Salbutamol
15	Ractopamine
16	Diethylstilbestrol (DES)

PP. MINISTER
DEPUTY MINISTER
(Signed and sealed)
 Vu Van Tam

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในอาหารสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ห้ามใช้ เกสซ์เคมีภัณฑ์ เกลือของเกสซ์เคมีภัณฑ์ และเกสซ์เคมีภัณฑ์ที่สำเร็จรูป ที่เป็นสารออกฤทธิ์หรือมีส่วนผสมของสารออกฤทธิ์ ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของยาที่สามารถมีฤทธิ์ บำบัด บรรเทา รักษา หรือป้องกันโรค หรือความเจ็บป่วยของมนุษย์หรือสัตว์ เป็นส่วนผสมในอาหารสัตว์

ข้อ ๓ ห้ามใช้ ยา เกสซ์เคมีภัณฑ์ เกลือของเกสซ์เคมีภัณฑ์ เกสซ์เคมีภัณฑ์ที่สำเร็จรูป และเคมีภัณฑ์ เป็นส่วนผสมในอาหารสัตว์ ดังนี้

(๑) กลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ (β -agonist)

(๒) กลุ่มไนโตรฟูแรนส์ (Nitrofurans)

(๓) กลุ่มไนโตรอิมิดาโซล (Nitroimidazoles)

(๔) คลอแรมเฟนิคอล (Chloramphenicol)

(๕) อะโวพาร์ซิน (Avoparcin)

(๖) คาร์บาดอกซ์ (Carbadox)

(๗) โอลาคควินดอกซ์ (Olaquinox)

(๘) ไดเอทิลสติลเบสโทรล (Diethylstilbestrol (DES))

(๙) เมลามีนหรือสารในกลุ่มเมลามีน (Melamine or melamine group) เช่น กรดซัยยานูริก (Cyanuric acid) แอมมีไลด์ (Ammelide) แอมมีลีน (Ammeline)

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดลักษณะและเงื่อนไขของอาหารสัตว์ที่ผสมยาที่ห้ามผลิต นำเข้า ขาย และใช้

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรควบคุมการผลิต นำเข้า ขาย และใช้อาหารสัตว์ที่ผสมยา เพื่อสนับสนุนการใช้ยาอย่างสมเหตุผล เพื่อควบคุมปัญหาการดื้อยา และคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคจากสารตกค้างในผลิตภัณฑ์จากสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดลักษณะและเงื่อนไขของอาหารสัตว์ที่ผสมยาที่ห้ามผลิต นำเข้า ขาย และใช้ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่ข้อ ๕ (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ยา” หมายความว่า ยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

“ยาด้านแบคทีเรีย” (Antibacterial drugs) หมายความว่า ยาที่มีฤทธิ์ฆ่า ทำลาย หรือยับยั้งการเจริญเติบโตของแบคทีเรีย รวมถึงเชื้อมัยโคพลาสมา (Mycoplasma spp.)

“ยาด้านจุลชีพ” (Antimicrobial drugs) หมายความว่า ยาที่มีฤทธิ์ฆ่า ทำลายหรือยับยั้งการเจริญเติบโตของแบคทีเรีย รา ไวรัส พยาธิ โปรโตซัว

“สถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนเอง” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้สำหรับเลี้ยงสัตว์ ไม่ว่าจะสถานที่นั้นจะเป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้าของสัตว์หรือของผู้อื่นที่ยินยอมให้เจ้าของสัตว์ใช้สถานที่นั้น

“สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม” หมายความว่า สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการขอรับและออกใบรับรองสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มเลี้ยงสัตว์และหลักเกณฑ์อื่นที่กรมปศุสัตว์กำหนด

“สัตวแพทย์ผู้ควบคุมระบบการผลิตอาหารสัตว์ที่ผสมยา” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งที่ทำหน้าที่ควบคุมการผลิตอาหารสัตว์ที่ผสมยา โดยอธิบดีกรมปศุสัตว์อาจกำหนดคุณสมบัติหรือเงื่อนไขของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมระบบการผลิตอาหารสัตว์ที่ผสมยาเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

“ใบสั่งใช้ยา” หมายความว่า ใบสั่งใช้ยาซึ่งลงนามโดยสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม และใบสั่งใช้ยานั้นต้องมีอายุไม่เกินหกสิบวัน ทั้งนี้ รายละเอียดในใบสั่งใช้ยาให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

“สัตว์บาล” หมายความว่า ผู้จบการศึกษาวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป สาขาสัตวศาสตร์ สัตวบาล หรือหลักสูตรสัตวศาสตร์ในชื่อสาขาอื่น

“การป้องกันโรค” หมายความว่า การให้ยากับสัตว์หนึ่งตัวหรือหนึ่งกลุ่มโดยที่สัตว์มีสุขภาพดีหรือไม่ได้แสดงอาการทางคลินิก เพื่อป้องกันการเกิดโรคหรือการติดเชื้อ

“การกระจายอย่างสม่ำเสมอเป็นเนื้อเดียวกัน” (Homogeneity) หมายความว่า การผสมส่วนประกอบต่าง ๆ ให้เกิดการกระจายอย่างสม่ำเสมอมีความเป็นเนื้อเดียวกัน

ข้อ ๔ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ขายอาหารสัตว์ที่ผสมยาและใช้ยา ดังต่อไปนี้ผสมอาหารสัตว์

(๑) ยาที่ไม่ได้รับอนุมัติขึ้นทะเบียนตำรับยาสำหรับผสมอาหารสัตว์ เกสซ์เคมีภัณฑ์หรือ เกสซ์เคมีภัณฑ์กึ่งสำเร็จรูป

(๒) ยากลุ่มโพลีมิกซิน (Polymyxins) กลุ่มเพนิซิลลิน (Penicillins) กลุ่มฟลูออโรควิโนโลน (Fluoroquinolones) และยาฟอสโฟมัยซิน (Fosfomycin) ในวัตถุประสงค์ป้องกันโรคหรือมีวิธีการใช้ขนาดยา ระยะเวลาของการใช้ยานอกเหนือจากที่ระบุในฉลากยาที่ได้รับอนุมัติตามกฎหมายว่าด้วยยา

โดยรายชื่อยาที่อยู่ในกลุ่มยากลุ่มโพลีมิกซิน กลุ่มเพนิซิลลิน และกลุ่มฟลูออโรควิโนโลนที่ห้ามให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

(๓) ยากลุ่มโพลีมิกซิน (Polymyxins) กลุ่มเพนิซิลลิน (Penicillins) กลุ่มฟลูออโรควิโนโลน (Fluoroquinolones) และยาฟอสโฟมัยซิน (Fosfomycin) ตั้งแต่ ๒ ชนิดขึ้นไปผสมรวมกันในอาหารสัตว์ ซึ่งรายชื่อยาที่ห้ามนำมาผสมอาหารสัตว์เป็นไปตามอธิบดีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

(๔) ยาต้านแบคทีเรียสำหรับสัตว์แต่ละชนิดในระดับต่ำกว่าที่ระบุไว้ในทะเบียนตำรับยานั้น เว้นแต่เป็นการใช้ผสมรวมกันมากกว่า ๑ ชนิด โดยมีข้อมูลวิชาการหรือเอกสารอ้างอิง

(๕) ยากลุ่มเซฟาโลสปอริน (Cephalosporins)

ข้อ ๕ ห้ามผู้ใดผลิตอาหารสัตว์ที่มีลักษณะเป็นอาหารสัตว์ที่ผสมยาต้านแบคทีเรียเพื่อใช้กับสัตว์ที่เลี้ยงไว้เพื่อใช้เป็นอาหาร ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนเอง

(ก) ผู้ผลิตอาหารสัตว์สำหรับสุกร ซึ่งมีจำนวนสุกรตั้งแต่ ๕๐๐ ตัวขึ้นไป

(ข) ผู้ผลิตอาหารสัตว์สำหรับสัตว์ปีกให้เนื้อ ซึ่งมีจำนวนสัตว์ตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตัวขึ้นไป

(ค) ผู้ผลิตอาหารสัตว์สำหรับสัตว์ปีกให้ไข่ ซึ่งมีจำนวนสัตว์ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป

ผู้ผลิตอาหารสัตว์ตามวรรคหนึ่งหากผสมยาต้านแบคทีเรียลงในอาหารสัตว์ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ยาสำหรับสัตว์ระบุข้อบ่งใช้ผสมอาหารสัตว์ตามใบสั่งใช้ยา และมีหลักฐานการสั่งซื้อยา ซึ่งลงลายมือชื่อโดยสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม การลงลายมือชื่ออาจใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

(E-signature) ก็ได้ และต้องเก็บรักษาใบสั่งใช้ยาและหลักฐานการสั่งซื้อยาไว้ ณ สถานที่ผลิตเป็นเวลาอย่างน้อยสามปี โดยสามารถจัดเก็บในระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถตรวจสอบได้

(๒) จัดแจ้งเป็นผู้ผลิตอาหารสัตว์ที่ผสมยาเพื่อใช้กับสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนเอง โดยระบุชื่อและจำนวนของสัตว์แพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม และมีสัตว์แพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม หรือสัตว์บาลที่ได้รับการมอบหมายจากสัตว์แพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มเป็นผู้ควบคุมการจัดระบบดำเนินการที่เกี่ยวข้องตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) จัดให้มีระบบควบคุมการผลิตอาหารสัตว์ที่ผสมยาและจัดเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น บันทึกการรับ - จ่ายยาที่ใช้ผสมอาหารสัตว์ การเก็บรักษายาผสมอาหารสัตว์ บันทึกการผลิตและการใช้อาหารสัตว์ที่ผสมยาที่สามารถบ่งชี้สัตว์ที่ได้รับยา ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) มีเครื่องมือในการผลิตอาหารสัตว์ที่ผสมยา ซึ่งมีการบำรุงรักษาและตรวจสอบคุณภาพตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) จัดทำสรุปรายงานปริมาณการใช้ยาผสมอาหารสัตว์ ปีละ ๑ ครั้ง ซึ่งมีลายมือชื่อสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มกำกับ ตามแบบและวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๖) กรณีมีเครื่องผสมอาหารสัตว์ การใช้ยาผสมลงในอาหารสัตว์ต้องมีการกระจายอย่างสม่ำเสมอเป็นเนื้อเดียวกัน (Homogeneity) โดยส่งข้อมูลการทดสอบการกระจายอย่างสม่ำเสมอเป็นเนื้อเดียวกัน และการทดสอบการปนเปื้อนข้าม (Carryover) จากสูตรอาหารสัตว์ที่ผสมยาไปยังสูตรอาหารสัตว์ถัดไป โดยส่งให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในพื้นที่เพื่อใช้ในการตรวจสอบและติดตาม ภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายนของปีถัดไป โดยวิธีการทดสอบให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๖ ห้ามผู้รับใบอนุญาตผลิตอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะผลิตเพื่อขายอาหารสัตว์ผสมสำเร็จรูปและหัวอาหารสัตว์ที่ผสมยาต้านจุลชีพเป็นส่วนผสม เว้นแต่เป็นไปตามเงื่อนไข ดังนี้

(๑) สถานที่ผลิตอาหารสัตว์ต้องได้รับการรับรองระบบการจัดการด้านสุขลักษณะที่ดี ในสถานประกอบการ (GMP) และผ่านการจัดแจ้งเป็นผู้ผลิตอาหารสัตว์ที่ผสมยาตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ยาต้านจุลชีพต้องเป็นยาสำหรับสัตว์และระบุข้อบ่งใช้ผสมอาหารสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยยา

(๓) มีสัตวแพทย์ผู้ควบคุมระบบการผลิตอาหารสัตว์ที่ผสมยา ลงลายมือชื่อในหลักฐานการสั่งซื้อยาการลงลายมือชื่ออาจใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-signature) ก็ได้

(๔) มีเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตอาหารสัตว์ที่ผสมยา ต้องมีการบำรุงรักษาและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐาน ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) ผลิตอาหารสัตว์ที่มียาด้านแบคทีเรียตามใบสั่งใช้ยา ยกเว้นกรณีผลิตอาหารสัตว์สำหรับสุกรน้ำหนักไม่เกิน ๒๕ กิโลกรัม ซึ่งมียาด้านแบคทีเรียไม่เกิน ๒ ชนิด เพื่อวางจำหน่ายไม่ต้องมีใบสั่งใช้ยา

(๖) มีสัตวแพทย์ผู้ควบคุมระบบการผลิตอาหารสัตว์ที่ผสมยาทำหน้าที่ควบคุมระบบการนำยาผสมลงในอาหารสัตว์ ควบคุมการจัดทำและเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น สูตรและบันทึกการผลิตอาหารสัตว์ที่ผสมยา รายการยานำมาใช้ ข้อมูลใบสั่งยา การควบคุมคุณภาพของยาในอาหารสัตว์ ระบบการแยก

เก็บอาหารสัตว์ที่ผสมยา และระบบส่งมอบอาหารสัตว์ที่ผสมยาให้กับผู้รับใบอนุญาตขายหรือผู้ใช้ที่ยังย้อนกลับได้ ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยสัตวแพทย์ผู้ควบคุมระบบการผลิตอาหารสัตว์ที่ผสมยา ต้องไม่ใช่สัตวแพทย์ผู้ออกไปส่งใช้ยา

(๗) มีการเก็บรักษาอย่างถูกต้องตามสภาพการเก็บรักษาที่ระบุในฉลากยาที่ได้รับอนุมัติ ตามกฎหมายว่าด้วยยา

(๘) มีการตรวจสอบปริมาณยาทุกชนิดหลังผสมลงในอาหารสัตว์ ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๙) มีการทดสอบการกระจายอย่างสม่ำเสมอเป็นเนื้อเดียวกันของการผลิตอาหารสัตว์ ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๑๐) มีการทดสอบการปนเปื้อนข้ามของยา (Drug carryover) จากสูตรอาหารสัตว์ที่ผสมยา ไปยังสูตรอาหารสัตว์ถัดไป และมีระบบป้องกันการปนเปื้อนข้ามของยา ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๑๑) จัดให้มีการขนส่งอาหารสัตว์ที่ผสมยา และมีฉลากหรือเอกสารระบุรายละเอียด เช่น ชนิดปริมาณยา ข้อบ่งใช้ ระยะเวลาให้อาหารสัตว์ที่ผสมยาเป็นส่วนผสม ระยะเวลาหยุดยา ข้อห้ามใช้ และข้อควรระวัง มอบให้กับผู้รับ ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๑๒) จัดทำสรุปรายงานปริมาณการใช้ยาที่นำมาใช้ผสมอาหารสัตว์ โดยมีสัตวแพทย์ผู้ควบคุมระบบการผลิตอาหารสัตว์ที่ผสมยาลงลายมือชื่อกำกับ และรายงานการขายอาหารสัตว์ที่ผสมยาและไม่มียา ปีละ ๑ ครั้ง ตามแบบและวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๑๓) เก็บหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต และใบสั่งใช้ยาไว้เพื่อการตรวจสอบ เป็นระยะเวลาอย่างน้อยสามปี ทั้งนี้ สามารถจัดเก็บในระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถตรวจสอบได้

(๑๔) ผู้รับใบอนุญาตผลิตอาหารสัตว์ที่มีการใช้ยาโคลิสติน (Colistin) และอะม็อกซิซิลลิน (Amoxicillin) ต้องจัดให้มีข้อมูลผลทดสอบการดื้อยาของเชื้อ Salmonella spp. และ Escherichia coli จากตัวอย่างในฟาร์มเลี้ยงสัตว์ต่อยาโคลิสติน อะม็อกซิซิลลิน และยาในกลุ่มเซฟาโลสปอริน ในทุกชนิดสัตว์ที่ใช้ยาโคลิสติน อะม็อกซิซิลลิน ผสมลงในอาหารสัตว์ และจัดส่งข้อมูลให้กรมปศุสัตว์ทราบ ตามแบบและวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๑๕) ส่งข้อมูลผลการดำเนินการตาม (๘) - (๑๐) ให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในพื้นที่และกองควบคุมอาหารและยาสัตว์ กรมปศุสัตว์ เพื่อใช้ในการตรวจสอบและติดตามภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ของปีถัดไป

ข้อ ๗ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ขายอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ นำไปวางจำหน่ายในร้านขายอาหารสัตว์

(๑) หัวอาหารสัตว์ที่ผสมยาต้านแบคทีเรีย

(๒) อาหารสัตว์ที่ผสมยา ดังต่อไปนี้

(ก) ยากลุ่มโพลีมิกซิน (Polymyxins)

(ข) ยากลุ่มเพนิซิลลิน (Penicillins)

(ค) ยาในกลุ่มฟลูออโรควิโนโลน (Fluoroquinolones)

(ง) ยาฟอสโฟมัยซิน (Fosfomycin)

(จ) ยาในกลุ่มเซฟาโลสปอริน (Cephalosporins)

(๓) อาหารสัตว์ที่ผสมยาต้านจุลชีพสำหรับสุกรขุนน้ำหนักตั้งแต่ ๙๐ กิโลกรัมขึ้นไป อาหารสัตว์ที่ผสมยาต้านจุลชีพสำหรับสัตว์ปีกระยะสุดท้าย และสัตว์ปีกระยะให้ไข่เพื่อการบริโภค

(๔) อาหารสัตว์ที่มีส่วนผสมของยาต้านแบคทีเรียก่อนได้รับหลักฐานใบสั่งใช้ยาสำหรับอาหารสัตว์ ชุดดังกล่าว ยกเว้นอาหารสัตว์สำหรับสุกรน้ำหนักไม่เกิน ๒๕ กิโลกรัม ซึ่งมียาต้านแบคทีเรียไม่เกิน ๒ ชนิด

ข้อ ๘ ห้ามผู้รับใบอนุญาตขายอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะ ขายอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะ ที่มีลักษณะเป็นอาหารสัตว์ที่ผสมยาต้านแบคทีเรีย เว้นแต่เป็นไปตามเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ผู้ซื้อใบสั่งใช้ยาซึ่งลงนามโดยสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม หรือผู้ประกอบการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ในกรณีอาหารสัตว์สำหรับสุกรน้ำหนักไม่เกิน ๒๕ กิโลกรัม ซึ่งมียาต้านแบคทีเรียไม่เกิน ๒ ชนิดไม่ต้องมีใบสั่งใช้ยาก็ได้

(๒) จัดให้มีฉลากหรือเอกสารมอบให้ผู้ซื้อ และมีบันทึกการซื้อขาย

(๓) วิธีการขาย ใบสั่งใช้ยา เอกสารหรือฉลากและบันทึกตาม (๒) ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยผู้รับใบอนุญาตขายอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะต้องเก็บรักษาใบสั่งใช้ยา และบันทึกการซื้อขายไว้จนกระทั่งครบรอบปีของใบอนุญาต โดยสามารถเก็บในระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถตรวจสอบได้

ข้อ ๙ กรณีในช่วงระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หากผู้ผลิตอาหารสัตว์เพื่อใช้กับสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนเองไม่มีสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม ให้ผู้ประกอบการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งทำหน้าที่ตามประกาศนี้ในฐานะสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลักษณ์ วจนานวัช

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ภาคผนวก 12 มาตรฐานสินค้าเกษตร มกษ. 6403-2558 การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร
(Good Agricultural Practices for Pig Farm)

มาตรฐานสินค้าเกษตร

มกษ. 6403-2558

THAI AGRICULTURAL STANDARD

TAS 6403-2015

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

**GOOD AGRICULTURAL PRACTICES FOR
PIG FARM**

**สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์**

ICS 65.020.30

ISBN

มาตรฐานสินค้าเกษตร

มกษ. 6403-2558

THAI AGRICULTURAL STANDARD

TAS 6403-2015

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

GOOD AGRICULTURAL PRACTICES FOR PIG FARM

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

50 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0 2561 2277 โทรสาร 0 2561 3357

www.acfs.go.th

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 132 ตอนพิเศษ 179 ง

วันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2558

(2)

คณะกรรมการวิชาการพิจารณามาตรฐานสินค้าเกษตร
เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

1. อธิบดีกรมปศุสัตว์ หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย
นายสรวิศ ธานีโต
นายสมชวน รัตนมังคลานนท์
นางธนิตา หรินทรานนท์	ประธานกรรมการ
2. ผู้แทนกรมปศุสัตว์
นางสาวชารณีย์ เต็มยออด
นายธนิยะ ทรงสุหมัด
นางสาวปริญญา สาครเจริญ	กรรมการ
3. ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
นางอุษา บำรุงพีช
นายชัยศิริ มหันตชัยสกุล	กรรมการ
4. ผู้แทนคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์วิชัย ทันทศุภการักษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาติรี คติวรเวช	กรรมการ
5. ผู้แทนคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
นายปวิรรต พูลเพิ่ม
นายพิชัย จิรวัดนาพงศ์	กรรมการ
6. ผู้แทนสัตวแพทยสภา
นายวิวัฒน์ พงษ์วิวัฒน์ชัย
รองศาสตราจารย์กัมพล แก้วเกษ	กรรมการ
7. ผู้แทนสภาเกษตรกรแห่งชาติ
นายอภิศักดิ์ อังคสิทธิ์
นางเขาวมาลัย คำเจริญ	กรรมการ
8. ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
นางบุญญิตา รุจทิम्मพร
นายศรายุทธ จุลรัตน์
นางพัชรา จวนรุ่ง	กรรมการ
9. ผู้แทนสมาคมสัตวบาลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
นายศุภชัย กัลยา	กรรมการ

(3)

10. ผู้แทนสมาคมผู้ผลิตและแปรรูปสุกรเพื่อการส่งออก
นายสว่าง ช่อมงคลอุดม	กรรมการ
11. ผู้แทนสมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย
นายวิชัย เต็มผลบุญ
นายอภิสิทธิ์ กิจถาวรรัตน์
นายวรฐ บุณศิริ	กรรมการ
12. ผู้แทนสมาคมผู้เลี้ยงสุกรแห่งชาติ
นายเกียรติภูมิ พฤกษ์วัน	กรรมการ
13. ผู้แทนสมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย
นายเกษม ตระกูลเลิศวิไล	กรรมการ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเจตน์ ชื่นชม
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการผลิต	กรรมการ
15. ผู้แทนสำนักกำหนดมาตรฐาน
สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
นางสาวศรกาญจน์ กระจ่างวงศ์
นางสาวขวัญหทัย ทองปลาต	กรรมการและเลขานุการ

(4)

ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ประกาศมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร (มกษ. 6403-2552) เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2552 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2552 นั้น เพื่อให้มาตรฐานมีเนื้อหาสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรจึงมีมติให้ปรับปรุงแก้ไขฉบับเดิมและกำหนดมาตรฐานใหม่เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาฟาร์มสุกรของไทยให้เป็นที่ยอมรับยิ่งขึ้นในระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศ

มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ กำหนดขึ้นโดยใช้เอกสารต่อไปนี้เป็นแนวทาง

มกษ. 6403-2552. มาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร. สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ, กรุงเทพฯ. 28 หน้า.

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ. 2556. รายงานโครงการศึกษาข้อมูลเพื่อจัดทำแนวปฏิบัติตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสุกร

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร :
การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร
ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยเป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมติคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

๒. กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร มาตรฐานเลขที่ มกษ. 6403-2558 ไว้เป็นมาตรฐานทั่วไป ดังมีรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายปิติพงษ์ พิ๋งบุญ ณ อยุธยา)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรฐานสินค้าเกษตร

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

1 ขอบข่าย

มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ ครอบคลุมข้อกำหนดการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงสุกร ได้แก่ สุกรพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ ลูกสุกรสุกรขุน หรือสุกรรุ่นพันธุ์ เพื่อให้ได้สุกรที่มีสุขภาพดีและเหมาะสมในการนำไปใช้เลี้ยง หรือเป็นอาหารที่ปลอดภัยสำหรับบริโภค

2 นิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ มีดังต่อไปนี้

- 2.1 สุกร (pig or swine) หมายถึง สัตว์ในวงศ์ Suidae ที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Sus domesticus*
- 2.2 ฟาร์มสุกร (pig farm) หมายถึง สถานที่ประกอบการที่เลี้ยงสุกร ซึ่งครอบคลุมถึง โรงเรือน สถานที่เก็บและเตรียมอาหารสัตว์ พื้นที่ทำลายซาก พื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล รวมถึงสิ่งก่อสร้างที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น
- 2.3 โรงเรือน (pig house) หมายถึง อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่มีหลังคา โดยภายในอาจแบ่งกันเป็นคอกสำหรับใช้เลี้ยงสุกร
- 2.4 โรงเรือนเปิด (conventional house/opened house) หมายถึง โรงเรือนที่มีสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ โดยจะแปรผันไปตามสภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรือน
- 2.5 โรงเรือนปิด (enclosed house/environmentally controlled house) หมายถึง โรงเรือนที่สามารถควบคุมสภาพแวดล้อม ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศ และแสงสว่าง ให้เหมาะสมต่อการเลี้ยงสุกร
- 2.6 สัตว์พาหะ (vector) หมายถึง สัตว์และแมลงที่สามารถนำเชื้อโรคเข้ามาสู่สุกรในฟาร์มได้

3 ข้อกำหนด

ข้อกำหนดการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร ให้เป็นไปตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 รายการข้อกำหนดการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

รายการ	ข้อกำหนด
1. องค์กรประกอบฟาร์ม	
(1) สถานที่ตั้ง	1.1 ต้องได้รับการยินยอมจากราชการส่วนท้องถิ่น
	1.2 ตั้งอยู่ในพื้นที่เหมาะสมกับการเลี้ยงสุกร และมีแหล่งน้ำสะอาดเพียงพอต่อการเลี้ยงสุกร
	1.3 อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนจากอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ
(2) ผังและลักษณะฟาร์ม	1.4 มีพื้นที่ขนาดเพียงพอเหมาะสมในการเลี้ยงสุกร ไม่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสุกร มีรั้วหรือแนวกันธรรมชาติที่สามารถควบคุมการเข้าออกของคนและสัตว์ต่างๆ จากภายนอกได้
	1.5 แยกพื้นที่ปฏิบัติงานเป็นสัดส่วน เช่น พื้นที่เลี้ยงสัตว์ ที่เก็บอาหารสัตว์ พื้นที่สำหรับสุกรป่วย พื้นที่ทำลายซาก และพื้นที่จำหน่ายสุกร
(3) โรงเรือน	1.6 มีโครงสร้างแข็งแรง ถูกสุขลักษณะ มีการระบายอากาศที่ดี ง่ายต่อการบำรุงรักษาและทำความสะอาด
	1.7 มีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงสุกร และมีสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนที่เหมาะสมกับสายพันธุ์ ขนาด และอายุของสุกร
	1.8 กรณีโรงเรือนปิด มีมาตรการดำเนินการในกรณีไฟฟ้าดับหรือขัดข้องหรืออุปกรณ์อัตโนมัติไม่ทำงาน
2. อาหารสำหรับสุกร	2.1 มีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ มีการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์ทางกายภาพเบื้องต้น และห้ามใช้สารต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

รายการ	ข้อกำหนด
	<p>2.2 การผสมยาลงในอาหารสัตว์ให้อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสัตวแพทย์ ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร มีสถานที่เก็บอาหารสัตว์ผสมยาแยกออกจากการเก็บอาหารทั่วไป และมีป้ายบ่งชี้</p> <p>2.3 เก็บรักษาอาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์ในสภาพที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนและการเสื่อมสภาพ</p> <p>2.4 จัดภาชนะและอุปกรณ์ให้อาหารเหมาะสมกับอายุ จำนวน และขนาดของสุกร และจัดวางในตำแหน่งที่สุกรทุกตัวเข้าถึงอาหารได้</p>
3. น้ำสำหรับสุกร	<p>3.1 แหล่งน้ำที่ใช้ในฟาร์มต้องอยู่ในบริเวณที่ป้องกันการปนเปื้อนจากสิ่งที่เป็นอันตราย น้ำที่ใช้ในฟาร์มต้องสะอาด ปลอดภัย และมีปริมาณเพียงพอนำมาใช้ในฟาร์มได้ตลอดเวลา</p> <p>3.2 มีน้ำให้สุกรกินได้อย่างทั่วถึง</p>
4. การจัดการฟาร์ม	
(1) คู่มือการจัดการฟาร์ม	4.1 มีคู่มือการจัดการฟาร์มที่แสดงรายละเอียดการปฏิบัติงานที่สำคัญภายในฟาร์ม เช่น การจัดการฟาร์ม ระบบการเลี้ยง อาหารและน้ำสำหรับสุกร สุขภาพสัตว์ การจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ สิ่งแวดล้อม และระบบการบันทึกข้อมูล
(2) บุคลากร	<p>4.2 มีจำนวนบุคลากรเหมาะสมกับจำนวนสุกรที่เลี้ยง จัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน</p> <p>4.3 บุคลากรที่ดูแลสุกรต้องมีความรู้ และได้รับการฝึกอบรมในการเลี้ยงสุกรหรือปฏิบัติงานในฟาร์มได้</p> <p>4.4 มีสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง และใบรับรองเป็นสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร</p> <p>4.5 ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มมีสุขภาพดีส่วนบุคคลที่ดี เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการปนเปื้อน</p>
(3) การทำความสะอาดและบำรุงรักษา	4.6 โรงเรือนและอุปกรณ์ สะอาด ถูกสุขลักษณะ บำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัยต่อสุกรและผู้ปฏิบัติงาน

รายการ	ข้อกำหนด
	4.7 นำมูลสัตว์ออก และทำความสะอาด ไม่ให้หมักหมมภายในและบริเวณรอบ ๆ โรงเรือน
	4.8 ภายหลังจากย้ายสุกรออก ให้ทำความสะอาด ฆ่าเชื้อคอกและอุปกรณ์ และปิดฟักก่อนนำสุกรใหม่เข้าเลี้ยงตามเวลาที่กรมปศุสัตว์กำหนด
5. สุขภาพสัตว์ (1) การป้องกันและควบคุมโรค	<p>5.1 อยู่ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร</p> <p>5.2 มีการป้องกันและควบคุมโรคที่มากับยานพาหนะ อุปกรณ์ และบุคคล ก่อนเข้าออกฟาร์ม รวมถึงมีการจัดบันทึกการผ่านเข้าออกจากฟาร์มที่สามารถตรวจสอบได้</p> <p>5.3 มีโปรแกรมการสร้างภูมิคุ้มกันโรค รวมถึงการกำจัดพยาธิภายในและภายนอก ภายใต้อาการดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร</p> <p>5.4 มีมาตรการป้องกันสัตว์พาหะ</p> <p>5.5 มีวิธีการจัดการทางสุขลักษณะที่ดีภายในโรงเรือน เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรค</p> <p>5.6 กรณีที่เกิดโรคระบาดหรือสงสัยว่าเกิดโรคระบาดต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์และคำแนะนำของกรมปศุสัตว์</p>
(2) การบำบัดโรคสัตว์	<p>5.7 อยู่ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร โดยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ และตามมาตรฐานสินค้าเกษตร มกษ. 9032 เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมการใช้ยาสัตว์</p> <p>5.8 การใช้เข็มฉีดยาสุกร มีวิธีปฏิบัติงานเพื่อป้องกันไม่ให้เข็มฉีดยาค้างในตัวสัตว์ และมีมาตรการแก้ไขในกรณีที่เกิดปัญหา</p>
6. สวัสดิภาพสัตว์	6.1 เลี้ยงหรือดูแลให้สุกรมีความเป็นอยู่ในสภาวะที่เหมาะสม มีสุขอนามัยที่ดี มีที่อยู่ อาหาร และน้ำอย่างเพียงพอ กรณีที่สุกรป่วย บาดเจ็บ หรือพิการ ให้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดความทุกข์ทรมาน

รายการ	ข้อกำหนด
7. สิ่งแวดล้อม	7.1 ควรจัดเก็บขยะมูลฝอยในภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด และนำไปกำจัดอย่างเหมาะสม และถูกสุขลักษณะ
	7.2 มีวิธีการจัดการขยะติดเชื้อและขยะอันตราย
	7.3 การกำจัดและทำลายซากสุกรให้อยู่ในดุลยพินิจของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกรด้วยวิธีที่เหมาะสม
	7.4 มีระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อปรับปรุงคุณภาพของน้ำทิ้ง โดยมาตรฐานน้ำทิ้งจากฟาร์มสุกรต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
	7.5 มีการจัดการมูลสุกร ไม่ให้เกิดกลิ่นรบกวน
8. การบันทึกข้อมูล	8.1 ให้บันทึกข้อมูลผลการปฏิบัติงานในขั้นตอนที่สำคัญในการจัดการฟาร์มที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและการควบคุมโรค เช่น การบริหารฟาร์ม การจัดการด้านการผลิต การควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรค รวมถึงบันทึกการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม
	8.2 เก็บรักษานบันทึกไว้ให้ตรวจสอบอย่างน้อย 3 ปี

ภาคผนวก 13 แนวปฏิบัติในการใช้มาตรฐานสินค้าเกษตร มกษ. 6403 (G)-2558 การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับ
ฟาร์มสุกร (Good Agricultural Practices for Pig Farm)

แนวปฏิบัติในการใช้มาตรฐานสินค้าเกษตร

มกษ. 6403(G)-2558

GUIDANCE ON THE APPLICATION OF THAI AGRICULTURAL STANDARD

TAS 6403(G)-2015

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

**GOOD AGRICULTURAL PRACTICES FOR
PIG FARM**

**สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์**

ICS 65.020.30

ISBN

แนวปฏิบัติในการใช้มาตรฐานสินค้าเกษตร

มกษ. 6403(G)-2558

GUIDANCE ON THE APPLICATION OF THAI AGRICULTURAL STANDARD

TAS 6403(G)-2015

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

GOOD AGRICULTURAL PRACTICES FOR PIG FARM

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

50 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0 2561 2277 โทรสาร 0 2561 3357

www.acfs.go.th

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 132 ตอนพิเศษ 302 ง

วันที่ 19 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2558

(2)

คณะกรรมการวิชาการพิจารณามาตรฐานสินค้าเกษตร
เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

1. อธิบดีกรมปศุสัตว์ หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย
นายสรวิศ ธานีโต
นายสมชวน รัตนมังคลานนท์
นางธนิศา หรินทรานนท์	ประธานกรรมการ
2. ผู้แทนกรมปศุสัตว์
นางสาวคชาภรณ์ เต็มยอด
นายธนิยะ ทรงสุหมัด
นางสาวปริญญา สาครเจริญ	กรรมการ
3. ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
นางอุษา บำรุงพีช
นายชัยศิริ มหันตชัยสกุล	กรรมการ
4. ผู้แทนคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์วิชัย ทันทศุภารักษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาติรี คติวรเวช	กรรมการ
5. ผู้แทนคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
นายปวิรรต พูลเพิ่ม
นายพิชัย จิรวัดนาพงศ์	กรรมการ
6. ผู้แทนสัตวแพทยสภา
นายวิวัฒน์ พงษ์วิวัฒน์ชัย
รองศาสตราจารย์กัมพล แก้วเกษ	กรรมการ
7. ผู้แทนสภาเกษตรกรแห่งชาติ
นายอภิศักดิ์ อังคสิทธิ์
นางเยาวมาลย์ คำเจริญ	กรรมการ
8. ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
นางบุญญิตา รุจทิम्मพร
นายศรายุทธ จุลรัตน์
นางพัชรา จวนรุ่ง	กรรมการ
9. ผู้แทนสมาคมสัตวบาลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
นายศุภชัย กัลยา	กรรมการ

(3)

10. ผู้แทนสมาคมผู้ผลิตและแปรรูปสุกรเพื่อการส่งออก
นายสว่าง ช่อมงคลอุดม	กรรมการ
11. ผู้แทนสมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย
นายวิชัย เต็มผลบุญ
นายอภิสิทธิ์ กิจถาวรรัตน์
นายวรรัฐ บุรณศิริ	กรรมการ
12. ผู้แทนสมาคมผู้เลี้ยงสุกรแห่งชาติ
นายเกียรติภูมิ พฤกษ์วัน	กรรมการ
13. ผู้แทนสมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย
นายเกษม ตระกูลเลิศวิไล
นายวิลาส วิบูลย์ศิริกุล	กรรมการ
14. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการผลิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเจตน์ ชื่นชม	กรรมการ
15. ผู้แทนสำนักกำหนดมาตรฐาน
สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
นางสาวศศราญมณี กระจ่างวงษ์
นางสาวขวัญหทัย ทองปลาต	กรรมการและเลขานุการ

(4)

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ประกาศมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร (มกษ.6403 - 2558) สำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาฟาร์มสุกรของไทยให้เป็นที่ยอมรับยิ่งขึ้นในระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศ คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรจึงกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง แนวปฏิบัติในการใช้มาตรฐานสินค้าเกษตร การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำมาตรฐานดังกล่าวไปปฏิบัติ

มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ กำหนดขึ้นโดยใช้เอกสารต่อไปนี้เป็นแนวทาง

มกษ. 6403-2552. มาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร. สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ.กรุงเทพฯ. 28 หน้า

ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการคุ้มครองสุกร ณ สถานที่เลี้ยง พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ: กรมปศุสัตว์.

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ. 2556. รายงานโครงการศึกษาข้อมูลเพื่อจัดทำแนวปฏิบัติตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสุกร

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : แนวปฏิบัติในการใช้มาตรฐานสินค้าเกษตร
การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร
ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑

ด้วยคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร เห็นสมควรกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง แนวปฏิบัติในการใช้มาตรฐานสินค้าเกษตร การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร เป็นมาตรฐานทั่วไป ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตร ให้ได้คุณภาพ มาตรฐาน และปลอดภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมติคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกประกาศกำหนด มาตรฐานสินค้าเกษตร : แนวปฏิบัติในการใช้มาตรฐานสินค้าเกษตร การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับ ฟาร์มสุกร มาตรฐานเลขที่ มกษ. 6403(G)-2558 ไว้เป็นมาตรฐานทั่วไป ดังมีรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก

(ฉัตรชัย สาริกัลยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

แนวปฏิบัติในการใช้มาตรฐานสินค้าเกษตร การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

1. ขอบข่าย

1.1 แนวปฏิบัตินี้ให้คำอธิบายเพื่อสร้างความเข้าใจในการนำมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร (มกษ.6403) ไปใช้

1.2 การตรวจสอบ การออกใบรับรอง และการให้เครื่องหมายรับรองสำหรับผู้ผลิตสุกร ให้ถือตามมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร (มกษ.6403)

2. คำอธิบายของข้อกำหนดในมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร (มกษ. 6403)

แนวปฏิบัตินี้จัดทำขึ้นเพื่ออธิบายสาระสำคัญของข้อกำหนดในมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร (มกษ. 6403) เพื่อใช้เป็นเอกสารสำหรับผู้ที่น่ามาตรฐานดังกล่าวไปใช้ทำความเข้าใจ ทั้งนี้เนื้อหาในกรอบเป็นข้อกำหนดตามมาตรฐาน โดยมีคำอธิบาย ดังนี้

รายการที่ 1 องค์ประกอบฟาร์ม

มกษ. 6403: รายการองค์ประกอบฟาร์ม (1) สถานที่ตั้ง

ข้อกำหนด 1.1 ต้องได้รับการยินยอมจากราชการส่วนท้องถิ่น

คำอธิบายข้อกำหนด 1.1

ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ 5/2538 เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 31 กำหนดให้ฟาร์มเลี้ยงสัตว์เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อด้านต่างๆ เนื่องจากเป็นแหล่งแพร่พันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค อีกทั้งยังก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น เสียง น้ำเสีย และของเสียที่ออกจากฟาร์ม นอกจากนี้อาจส่งผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงานในสถานที่เลี้ยงสุกรและชุมชนอีกด้วย เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจตามมาตรา 32 กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปให้ผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการ

และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ เกษตรกรผู้ดำเนินกิจการฟาร์มสุกรต้องมีหลักฐานใด ๆ ที่แสดงว่าได้รับการยินยอมจากหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น

มกษ. 6403: รายการองค์ประกอบฟาร์ม (1) สถานที่ตั้ง

ข้อกำหนด 1.2 ตั้งอยู่ในพื้นที่เหมาะสมกับการเลี้ยงสุกร และมีแหล่งน้ำสะอาดเพียงพอต่อการเลี้ยงสุกร

คำอธิบายข้อกำหนด 1.2

การเลือกทำเลที่ตั้งฟาร์มควรคำนึงถึงความสะดวกในด้านการจัดการการเลี้ยง แหล่งน้ำที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับการเลี้ยง การป้องกัน ควบคุม และกำจัดโรค รวมทั้งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชน และกฎหมายข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการตั้งกิจการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ สะดวกต่อการจัดการด้านสุขลักษณะ และให้สุกรมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี

ฟาร์มควรตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมสามารถขนส่งสุกร อาหารสัตว์ เวชภัณฑ์ และอุปกรณ์ต่างๆ และมีแหล่งน้ำสะอาดเพียงพอ นอกจากนี้สถานที่ตั้งฟาร์มไม่ควรตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมขังหรือมีการปนเปื้อนวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตรายต่อระบบการเลี้ยงสุกร

มกษ. 6403: รายการองค์ประกอบฟาร์ม (1) สถานที่ตั้ง

ข้อกำหนด 1.3 อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนจากอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ

คำอธิบายข้อกำหนด 1.3

อันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ อาจทำให้สุกรป่วยและตายได้ หรือทำให้เกิดการปนเปื้อนหรือสะสมในเนื้อสุกรเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค ที่ตั้งฟาร์มควรอยู่ห่างจากแหล่งมลพิษที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและสุขอนามัยของคนและสุกร

ฟาร์มควรอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์และตลาดค้าสัตว์ไม่น้อยกว่า 5 กิโลเมตร หรือมีมาตรการในการป้องกันโรคก่อนเข้าฟาร์มที่เหมาะสมตามข้อกำหนด 5.2

ในกรณีที่มีความสงสัยว่ามีความเสี่ยงต่ออันตรายทางเคมี ควรมีการสุ่มเก็บตัวอย่างดินและน้ำตามความเสี่ยงของการปนเปื้อนที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพสัตว์และผู้บริโภค เพื่อวิเคราะห์การปนเปื้อนจากวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตราย และเก็บใบแจ้งผลการวิเคราะห์ไว้เป็นหลักฐาน และมีมาตรการป้องกันการปนเปื้อน เช่น มีบ่อบำบัดน้ำก่อนนำมาใช้ หรือจัดทำแนวกันชนรอบพื้นที่ฟาร์ม

มกษ. 6403: รายการองค์ประกอบฟาร์ม (2) ผังและลักษณะฟาร์ม

ข้อกำหนด 1.4 มีพื้นที่ขนาดเพียงพอเหมาะสมในการเลี้ยงสุกร ไม่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม และสุขภาพสุกร มีรั้วหรือแนวกันธรรมชาติที่สามารถควบคุมการเข้าออกของคนและสัตว์ต่าง ๆ จากภายนอกได้

คำอธิบายข้อกำหนด 1.4

ฟาร์มที่มีพื้นที่ขนาดเพียงพอเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดตำแหน่ง ระยะห่างระหว่างโรงเรือน และจัดแบ่งพื้นที่ปฏิบัติงาน ตามจำนวนโรงเรือนและพื้นที่ปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสม มีการถ่ายเทอากาศที่ดี และป้องกันการแพร่กระจายของโรคระหว่างโรงเรือนและพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ได้ เพื่อส่งเสริมสุขภาพฟาร์ม การป้องกัน ควบคุม และกำจัดโรคภายในฟาร์มและสะดวกต่อการปฏิบัติงาน

ฟาร์มมีรั้วรอบบริเวณ ซึ่งอาจเป็นสิ่งก่อสร้างหรือเป็นแนวกันธรรมชาติ และมีมาตรการที่สามารถควบคุมการเข้าของคนและสัตว์ต่าง ๆ เช่น โค กระบือ สุนัข จากภายนอกสู่บริเวณฟาร์มหรือพื้นที่เลี้ยงสุกรได้ เพื่อลดความเสี่ยงในการนำโรคเข้าสู่ฟาร์ม

มกษ. 6403: รายการองค์ประกอบฟาร์ม (2) ผังและลักษณะฟาร์ม

ข้อกำหนด 1.5 แยกพื้นที่ปฏิบัติงานเป็นสัดส่วนชัดเจน เช่น พื้นที่เลี้ยงสัตว์ ที่เก็บอาหารสัตว์ พื้นที่สำหรับสุกรป่วย พื้นที่ทำลายซาก และพื้นที่จำหน่ายสุกร

คำอธิบายข้อกำหนด 1.5

การวางผังฟาร์มและแยกพื้นที่ปฏิบัติงานเป็นสัดส่วนชัดเจน และมีเส้นทางสำหรับขนส่งลำเลียง อุปกรณ์ อาหารสัตว์ และผลผลิตภายในฟาร์ม ที่มีความกว้างพอเหมาะสะอาด ไม่มีสิ่งของกีดขวาง ทำให้การปฏิบัติงานภายในฟาร์มสะดวก เป็นประโยชน์ต่อการจัดการการเลี้ยง การขนส่ง การจำหน่ายสุกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และป้องกันการปนเปื้อนระหว่างพื้นที่

กำหนดตำแหน่งและจัดพื้นที่ปฏิบัติงานให้แยกจากพื้นที่พักอาศัยและพื้นที่ใช้ประโยชน์อื่น ๆ อย่างชัดเจน ได้แก่

- อาคารสำนักงาน ที่จอดรถและที่พักอาศัย
- แหล่งน้ำใช้
- พื้นที่เลี้ยงสัตว์
- โรงเก็บอาหารสัตว์ โรงผสมอาหารสัตว์
- พื้นที่กักกันสัตว์ (quarantine)

- พื้นที่สำหรับสุกรป่วย
- พื้นที่ทำลายซาก
- พื้นที่รวบรวมขยะและสิ่งปฏิกูล
- พื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล
- พื้นที่จำหน่ายสุกร

มกษ. 6403: รายการองค์ประกอบฟาร์ม (3) โรงเรือน

ข้อกำหนด 1.6 มีโครงสร้างแข็งแรง ถูกสุขลักษณะ มีการระบายอากาศที่ดี ง่ายต่อการบำรุงรักษา และทำความสะอาด

คำอธิบายข้อกำหนด 1.6

โรงเรือนมีโครงสร้างที่แข็งแรง ระบายอากาศได้ดี และออกแบบให้ง่ายต่อการบำรุงรักษาและทำความสะอาด ไม่ทำให้เกิดการสะสมของมูลสัตว์และสิ่งปฏิกูล และไม่เป็นแหล่งสะสมของเชื้อโรค เพื่อให้สุกรมีความเป็นอยู่ที่สบาย และปลอดภัยต่อตัวสุกรและผู้ปฏิบัติงานเอง

มกษ. 6403: รายการองค์ประกอบฟาร์ม (3) โรงเรือน

ข้อกำหนด 1.7 มีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงสุกร และมีสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนที่เหมาะสมกับสายพันธุ์ ขนาด และอายุของสุกร

คำอธิบายข้อกำหนด 1.7

โรงเรือนเลี้ยงสุกรที่มีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงสุกร และควบคุมสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนให้เหมาะสมกับจำนวน ขนาด และอายุของสุกร เป็นไปตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสุกร ณ สถานที่เลี้ยง พ.ศ. 2544 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม

มกษ. 6403: รายการองค์ประกอบฟาร์ม (3) โรงเรือน

ข้อกำหนด 1.8 กรณีโรงเรือนปิด มีมาตรการดำเนินการในกรณีไฟฟ้าในโรงเรือนดับหรือขัดข้อง หรืออุปกรณ์อัตโนมัติไม่ทำงาน

คำอธิบายข้อกำหนด 1.8

กรณีที่เป็นโรงเรือนปิด มีผนังรอบโรงเรือนปิดมิดชิด ควบคุมการระบายอากาศจากพัดลมอย่างเดียว ต้องมีมาตรการดำเนินการในกรณีไฟฟ้าดับหรือขัดข้องภายในฟาร์ม เช่น มีระบบเตือนภัยแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าสำรอง หรือออกแบบโรงเรือนให้ผนังบางส่วนเปิด-ปิด ได้สะดวก เพื่อให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก

รายการที่ 2 อาหารสำหรับสุกร

มกษ. 6403: รายการอาหารสำหรับสุกร

ข้อกำหนด 2.1 มีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ มีการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์ทางกายภาพเบื้องต้น และห้ามใช้สารต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

คำอธิบายข้อกำหนด 2.1

อาหารที่ให้สุกรมีคุณภาพและเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2558 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม เกษตรกรเลือกซื้อวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอาหารสัตว์มาจากแหล่งที่เชื่อถือได้ และสะอาด ไม่มีสิ่งปนเปื้อนที่อาจเป็นอันตรายต่อสุกรและผู้บริโภค หากใช้อาหารสำเร็จรูป ต้องใช้อาหารสัตว์สำเร็จรูปที่ขึ้นทะเบียนกับกรมปศุสัตว์ และทำการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์ทางกายภาพเบื้องต้น

อาหารสัตว์ต้องตรงตามชนิดและระยะของสัตว์ที่ระบุไว้ที่ฉลากหรือภาชนะบรรจุ ไม่ใช้สารต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ และสารเคมีกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ (β -Agonist) และเกลือของสารกลุ่มนี้ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 269) พ.ศ. 2546 เรื่อง มาตรฐานอาหารที่มีการปนเปื้อนสารเคมีกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ กรณีที่ใช้หัวอาหารสัตว์หรือสารผสมล่วงหน้าผสมอาหารสัตว์ให้ใช้ตามอัตราส่วนที่ระบุไว้ในฉลาก สำหรับวัตถุดิบที่เติมในอาหารสัตว์ หากมีระยะงดใช้ให้ปฏิบัติตามที่ระบุที่ฉลากหรือภาชนะบรรจุ เพื่อป้องกันการตกค้างของวัตถุดิบที่เติมในอาหารสัตว์ในสัตว์ที่ส่งโรงฆ่า ซึ่งอาจส่งผลต่อสุขภาพของผู้บริโภค

มกษ. 6403: รายการอาหารสำหรับสุกร

ข้อกำหนด 2.2 การผสมยาลงในอาหารสัตว์ให้อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสัตวแพทย์ ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร มีการเก็บอาหารสัตว์ผสมยาแยกออกจากการเก็บอาหารทั่วไป และมีป้ายบ่งชี้

คำอธิบายข้อกำหนด 2.2

การผสมยาลงในอาหารสัตว์ ให้อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม โดยปฏิบัติตามมาตรฐานสินค้าเกษตร มกษ. 9032 เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมการใช้ยาสัตว์ และแยกเก็บอาหารสัตว์ที่ผสมยาแล้วออกจากอาหารสัตว์ทั่วไป และมีป้ายบ่งชี้ชัดเจน เพื่อป้องกันความผิดพลาดของผู้ปฏิบัติงานที่อาจนำอาหารสัตว์ผสมยาไปใช้แทนอาหารทั่วไป ไม่ให้เกิดการตกค้างของยาสัตว์ในเนื้อสัตว์ และลดความเสี่ยงของผู้บริโภคจากการเกิดเชื้อดื้อยาต้านจุลชีพ

มกษ. 6403: รายการอาหารสำหรับสุกร

ข้อกำหนด 2.3 เก็บรักษาอาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์ในสภาพที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนและการเสื่อมสภาพ

คำอธิบายข้อกำหนด 2.3

การเก็บรักษาอาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์ในสถานที่ที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนและการเสื่อมสภาพ ทำให้เก็บรักษาอาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์ได้เป็นระยะเวลานานขึ้น และไม่ทำให้คุณภาพเปลี่ยนแปลงไป

มีสถานที่เฉพาะสำหรับเก็บรักษาอาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่สะอาด แห้ง ปราศจากสัตว์พาหะต่างๆ มีหลังคากันแดดและฝน มีการระบายอากาศที่ดี สามารถป้องกันการปนเปื้อนและรักษาคุณภาพของอาหารไม่ให้เสื่อมคุณภาพ

ภาชนะบรรจุอาหารสัตว์ต้องแห้ง สะอาด สามารถกันความชื้นได้ และทำจากวัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุกร อาหารสัตว์ที่บรรจุในถุงหรือกระสอบควรมีสู่รองด้านล่าง ไม่ให้สัมผัสพื้น เพื่อป้องกันความชื้น รวมถึงทำการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

มกษ. 6403: รายการอาหารสำหรับสุกร

ข้อกำหนด 2.4 จัดภาชนะและอุปกรณ์ให้อาหารเหมาะสมกับ อายุ จำนวน และขนาดของสุกร และจัดวางในตำแหน่งที่สุกรทุกตัวเข้าถึงอาหารได้

คำอธิบายข้อกำหนด 2.4

ภาชนะและอุปกรณ์ให้อาหารควรมีความคงทน สะอาด แข็งแรง อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ มีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนสุกรแต่ละคอก ให้สุกรทุกตัวสามารถกินอาหารได้ตามความต้องการเหมาะสมกับอายุ ไม่แย่งกันกิน และมีการทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

รายการที่ 3 น้ำสำหรับสุกร

มกษ. 6403: รายการน้ำสำหรับสุกร

ข้อกำหนด 3.1 แหล่งน้ำที่ใช้ในฟาร์มต้องอยู่ในบริเวณที่ป้องกันการปนเปื้อนจากสิ่งที่เป็นอันตราย น้ำที่ใช้ในฟาร์มต้องสะอาด ปลอดภัย และมีปริมาณเพียงพอนำมาใช้ในฟาร์มได้ตลอดเวลา

คำอธิบายข้อกำหนด 3.1

น้ำที่ใช้เลี้ยงสัตว์และใช้ในฟาร์มควรเป็นน้ำสะอาดมีปริมาณเพียงพอ ฟาร์มควรมีระบบจัดการคุณภาพน้ำ ซึ่งอาจเป็นระบบเครื่องสูบน้ำ มีบ่อพักน้ำที่สามารถบำบัดน้ำก่อนนำไปใช้เลี้ยง หรือระบบน้ำหมุนเวียนแบบปิดที่มีการบำบัดน้ำก่อน เพื่อลดการปนเปื้อนจากสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพสัตว์และผู้บริโภค น้ำมีคุณภาพตามมาตรฐานน้ำบาดาลที่จะใช้บริโภคได้ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการสำหรับการป้องกันด้านสาธารณสุขและการป้องกันในเรื่องสิ่งแวดล้อม เป็นพิช พ.ศ. 2551

ควรมีผลตรวจตัวอย่างคุณภาพน้ำหรือสุ่มเก็บตัวอย่างน้ำอย่างน้อย 1 ครั้ง ในระยะเริ่มจัดระบบการผลิตและในช่วงเวลาที่มีสภาพแวดล้อมเสี่ยงต่อการนำไปใช้ในการผลิต หรือมีความสงสัยในคุณภาพน้ำ ควรมีการตรวจคุณภาพน้ำบางรายการตามความเสี่ยงของการปนเปื้อนของอันตรายที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพสัตว์และผู้บริโภค เพื่อวิเคราะห์การปนเปื้อนจากวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตราย และเก็บใบแจ้งผลการวิเคราะห์น้ำใช้เป็นหลักฐาน

มกษ. 6403: รายการน้ำสำหรับสุกร

ข้อกำหนด 3.2 มีน้ำให้สุกรกินได้อย่างทั่วถึง

คำอธิบายข้อกำหนด 3.2

มีภาชนะหรืออุปกรณ์ให้น้ำเพียงพอต่อจำนวนสุกรภายในแต่ละคอก ตรวจสอบประสิทธิภาพของอุปกรณ์ให้น้ำ ให้มีแรงดันน้ำพอเหมาะ ไม่มีตะกอนทำให้เกิดการอุดตัน และติดตั้งในตำแหน่งที่สุกรทุกตัวสามารถเข้าถึงได้ หากอุปกรณ์ชำรุดต้องทำการซ่อมแซมให้มีสภาพดี เพื่อให้สุกรแต่ละตัวได้รับน้ำตามความต้องการ

รายการที่ 4 การจัดการฟาร์ม

มกษ. 6403: รายการการจัดการฟาร์ม (1) คู่มือการจัดการฟาร์ม

ข้อกำหนด 4.1 มีคู่มือการจัดการฟาร์มที่แสดงรายละเอียดการปฏิบัติงานที่สำคัญภายในฟาร์ม เช่น การจัดการฟาร์ม ระบบการเลี้ยง อาหารและน้ำสำหรับสุกร สุขภาพสัตว์ การจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ สิ่งแวดล้อม และระบบการบันทึกข้อมูล

คำอธิบายข้อกำหนด 4.1

มีคู่มือการจัดการฟาร์มที่แสดงให้เห็นรายละเอียดการปฏิบัติงานที่สำคัญ ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและการควบคุมโรคภายในฟาร์ม เช่น วิธีเลี้ยง การให้อาหารและน้ำ วิธีทำความสะอาดโรงเรือนและอุปกรณ์ วิธีป้องกันและควบคุมโรค เช่น การกักกันสัตว์การป้องกันโรคก่อนเข้าฟาร์ม รวมถึงการจัดการในกรณีที่เกิดโรคระบาด วิธีกำจัดซากและสิ่งปฏิกูล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของฟาร์ม

มกษ. 6403: รายการการจัดการฟาร์ม (2) บุคลากร

ข้อกำหนด 4.2 มีจำนวนบุคลากรเหมาะสมกับจำนวนสุกรที่เลี้ยง จัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน

คำอธิบายข้อกำหนด 4.2

มีจำนวนบุคลากรเพียงพอ เหมาะสมกับจำนวนสุกรที่เลี้ยง ตลอดจนความรู้ความสามารถของบุคลากรหรือผู้ปฏิบัติงานเหมาะสมกับหน้าที่และความรับผิดชอบของการปฏิบัติงานภายในฟาร์ม สามารถดูแลสุกรได้อย่างทั่วถึง และแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดเหตุการณ์ผิดปกติได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยปฏิบัติตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสุกร ณ สถานที่เลี้ยง พ.ศ. 2544 คู่มือปฏิบัติงาน มีการจัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรผู้ดูแลฟาร์มสุกรในแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน ดังนี้

1) สัตวแพทย์ คือ ที่รับผิดชอบในการดูแลสวัสดิภาพสุกร ซึ่งจบการศึกษาสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต และมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง

สัตวแพทย์ 1 คน ดูแล พ่อ – แม่พันธุ์	ไม่เกิน 10,000 ตัว
และสุกรอนุบาล – รุ่น	ไม่เกิน 100,000 ตัว
สัตวแพทย์ 1 คน ดูแล พ่อ – แม่พันธุ์	ไม่เกิน 20,000 ตัว
หรือสุกรอนุบาล – รุ่น	ไม่เกิน 200,000 ตัว

- 2) สัตวบาล คือ ผู้ที่ควบคุมดูแลการเลี้ยงสุกร ซึ่งจบการศึกษาทางสัตวบาล
สัตวบาล 1 คน ดูแลสุกรผสม – อุ้มท้อง – คลอด	ไม่เกิน	3,000	แม่
สัตวบาล 1 คน ดูแลสุกรอนุบาล	ไม่เกิน	25,000	ตัว
สัตวบาล 1 คน ดูแลสุกรรุ่น	ไม่เกิน	10,000	ตัว
- 3) ผู้เลี้ยงสุกร คือ ผู้ดูแลเลี้ยงสุกรที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการเลี้ยงสุกร
ผู้เลี้ยงสุกร 1 คน ดูแลสุกรพันธุ์	ไม่เกิน	200	แม่
ผู้เลี้ยงสุกร 1 คน ดูแลสุกรรุ่น – ขุน	ไม่เกิน	2,000	ตัว

มกษ. 6403: รายการการจัดการฟาร์ม (2) บุคลากร

ข้อกำหนด 4.3 บุคลากรที่ดูแลสุกรต้องมีความรู้ และได้รับการฝึกอบรมในการเลี้ยงสุกร หรือปฏิบัติงานในฟาร์มได้

คำอธิบายข้อกำหนด 4.3

การพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการปฏิบัติงานฟาร์มอย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถจัดการสุขภาพสุกรและระบบการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปอย่างทั่วถึง เป็นประโยชน์ต่อการจัดการฟาร์ม บุคลากรต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรที่เหมาะสมกับหน้าที่และความรับผิดชอบของการปฏิบัติงานภายในฟาร์ม เช่น การจัดการฟาร์ม การจัดการด้านอาหาร และสุขภาพบาลฟาร์ม และทำการบันทึกข้อมูลการฝึกอบรมในประวัติบุคลากร

มกษ. 6403: รายการการจัดการฟาร์ม (2) บุคลากร

ข้อกำหนด 4.4 มีสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง และใบรับรองเป็นสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร

คำอธิบายข้อกำหนด 4.4

สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มเป็นผู้ที่มีความเข้าใจเรื่องการจัดการฟาร์มทั่วไป การจัดการด้านสุขภาพสุกร โรคระบาดที่สำคัญ และโรคอุบัติใหม่ การใช้ยาภายในฟาร์ม และความปลอดภัยของสุกรและผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการขอรับและออกใบรับรองสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มเลี้ยงสัตว์ พ.ศ. 2558 กำหนดให้ “สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มเลี้ยงสัตว์” หมายความว่าสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545 และมีใบรับรองสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร ซึ่งออกโดยกรมปศุสัตว์

มกษ. 6403: รายการการจัดการฟาร์ม (2) บุคลากร

ข้อกำหนด 4.5 ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มมีสุขลักษณะส่วนบุคคลที่ดี เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการปนเปื้อน

คำอธิบายข้อกำหนด 4.5

บุคลากรต้องได้รับการกำกับดูแลสุขลักษณะส่วนบุคคล เพื่อให้มีอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มและบุคลากรที่ทำงานในฟาร์มควรได้รับการตรวจสอบสุขภาพตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุกปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และเก็บบันทึกข้อมูลการตรวจสอบสุขภาพประจำปี ในกรณีที่สงสัยว่าป่วยเป็นพาหะนำโรคสู่สุกร ให้ตรวจเพิ่มเติมบางรายการตามความเสี่ยง เช่น โรคแชลโมเนลลา โรคบรูเซลลา วัณโรค หากแสดงอาการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ ท้องร่วง อาเจียน เจ็บคอ และมีไข้ ต้องแจ้งหัวหน้างานให้ทราบ เพื่อให้หยุดพักจนกระทั่งหายดีจึงให้กลับเข้าปฏิบัติงานภายในส่วนโรงเรือนเลี้ยงสุกรได้

มกษ. 6403: รายการการจัดการฟาร์ม (3) การทำความสะอาดและบำรุงรักษา

ข้อกำหนด 4.6 โรงเรือนและอุปกรณ์ สะอาด ถูกสุขลักษณะ บำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัยต่อสุกรและผู้ปฏิบัติงาน

คำอธิบายข้อกำหนด 4.6

สุขลักษณะของโรงเรือนและอุปกรณ์มีความสำคัญในการป้องกัน ควบคุม และกำจัดโรคภายในฟาร์ม ควรทำความสะอาดโรงเรือนและอุปกรณ์ด้วยวิธีที่เหมาะสม ตรวจสอบความสะอาด และตรวจสอบสภาพอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดีและพร้อมใช้งาน กรณีที่โรงเรือนและอุปกรณ์ชำรุดเสียหายต้องทำการซ่อมแซมอยู่เสมอ เพื่อให้ปลอดภัยต่อสุกรและผู้ปฏิบัติงาน

มกษ. 6403: รายการการจัดการฟาร์ม (3) การทำความสะอาดและบำรุงรักษา

ข้อกำหนด 4.7 นำมูลสุกรออก และทำความสะอาด ไม่ให้หมักหมมภายในและบริเวณรอบๆ โรงเรือน

คำอธิบายข้อกำหนด 4.7

รวบรวมมูลสุกรและนำออกจากคอกเลี้ยงทุกวัน ไม่ให้ปนเปื้อนไปยังระบบการเลี้ยงสุกร เช่น การทำบ่อเก็บมูล ทำความสะอาดอุปกรณ์หลังการปฏิบัติงาน และทำความสะอาดคอกเลี้ยงสัตว์

มกษ. 6403: รายการการจัดการฟาร์ม (3) การทำความสะอาดและบำรุงรักษา

ข้อกำหนด 4.8 ภายหลังจากย้ายสุกรออก ให้ทำความสะอาด ฆ่าเชื้อคอกและอุปกรณ์ และปิดฟัก ก่อนนำสุกรใหม่เข้าเลี้ยงตามเวลาที่กรมปศุสัตว์กำหนด

คำอธิบายข้อกำหนด 4.8

ภายหลังจากย้ายสุกรออกให้ฉีดล้างคอกเพื่อชะล้างมูลสัตว์และสิ่งสกปรกที่สะสมอยู่ตามซอกพื้น และกำจัด ด้วยวิธีที่เหมาะสม ไม่ให้เกิดเป็นแหล่งเพาะโรค เช่น การทำบ่อเกรอะหรือบ่อไบโอแก๊ส สำหรับสิ่งปุ๋ยของ สัตว์ป่วยหรือสัตว์ตายให้ทำลายทิ้ง

ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรงเรือนและอุปกรณ์ก่อนนำสุกรใหม่เข้ามาเลี้ยง กรณีที่เกิดโรคระบาดให้ปฏิบัติ ตามประกาศและระเบียบของกรมปศุสัตว์

เลือกใช้สารทำความสะอาดและน้ำยาฆ่าเชื้อที่อยู่ในรายชื่อสารเคมี/ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ใน ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากกรมปศุสัตว์ ตามดุลพินิจของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มและ ความมีคู่มือปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเตรียมน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือปฏิบัติตามคำแนะนำบนฉลาก

รายการที่ 5 สุขภาพสัตว์

มกษ. 6403: รายการสุขภาพสัตว์ (1) การป้องกันและควบคุมโรค

ข้อกำหนด 5.1 อยู่ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร

คำอธิบายข้อกำหนด 5.1

การควบคุมและป้องกันโรคอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร หรือผู้ที่ได้รับ มอบหมาย ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการสุขภาพสุกร การสร้างภูมิคุ้มกันโรค การบำบัด โรค ตลอดจนการเฝ้าระวังและตรวจติดตามโรคโดยเฉพาะกรณีของโรคระบาด มีการบันทึกข้อมูล เกี่ยวกับการควบคุมและป้องกันโรค เช่น โปรแกรมวัคซีนและการกำจัดพยาธิ การรักษาและวินิจฉัยโรค การดำเนินการด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ และการตรวจติดตามระดับภูมิคุ้มกันต่อโรคของสุกร เพื่อสามารถนำมาประกอบการจัดการสุขภาพสุกรในแต่ละฝูง และเป็นประโยชน์ต่อการควบคุมโรค

มกษ. 6403: รายการสุขภาพสัตว์ (1) การป้องกันและควบคุมโรค

ข้อกำหนด 5.2 มีการป้องกันและควบคุมโรคที่ติดมากับยานพาหนะ อุปกรณ์ และบุคคลก่อนเข้าออกฟาร์ม รวมถึงมีการจัดบันทึกการผ่านเข้า-ออกจากฟาร์มที่สามารถตรวจสอบได้

คำอธิบายข้อกำหนด 5.2

มีมาตรการป้องกันและทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าฟาร์ม สามารถป้องกันไม่ให้เชื้อโรคจากภายนอกฟาร์มที่อาจติดมากับคน สัตว์ และอุปกรณ์ต่างๆ เข้าสู่ภายในฟาร์มได้ มีมาตรการควบคุมก่อนเข้าและออกจากฟาร์ม มีประตูเข้าและออกสำหรับบุคคล และยานพาหนะ บันทึกการผ่านเข้าและออกจากฟาร์มของบุคคลและยานพาหนะ และมีวิธีการทำลายเชื้อโรคอย่างเหมาะสมโดยใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ต้องแสดงให้เห็นว่ามาตรการที่ใช้มีความเหมาะสมกับสภาพฟาร์ม ตัวอย่างเช่น

- (1) มีบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อ ที่ใช้วัสดุแข็งแรง บ่อต้องกว้างยาว ลึก และลาดชัน เพียงพอสำหรับยานพาหนะทุกชนิดที่แล่นผ่านได้ บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรคอาจสร้างแยก หรือเป็นส่วนประกอบในโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ใส่น้ำยาฆ่าเชื้อโรคในบ่อตามที่ระบุในเอกสารกำกับ และเปลี่ยนน้ำยาฆ่าเชื้ออย่างสม่ำเสมอ มีการป้องกันการเสื่อมประสิทธิภาพของน้ำยาฆ่าเชื้อจากแสงแดดและฝน เพื่อรักษาคุณสมบัติในการฆ่าเชื้อ ยานพาหนะที่จะเข้า-ออกต้องแล่นผ่านบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อทุกคัน
- (2) มีโรงพ่นหรืออุปกรณ์พ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ ยานพาหนะที่ผ่านเข้า-ออกฟาร์มต้องผ่านการพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ ซึ่งควรอยู่บริเวณหน้าประตูทางเข้าฟาร์ม อุปกรณ์ฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อสามารถพ่นเป็นละอองให้ครอบคลุมทั่วยานพาหนะที่แล่นผ่านภายในฟาร์มด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อที่มีความเข้มข้นเหมาะสม
- (3) มีบริเวณเปลี่ยนรองเท้า หมวกคลุมผม และเครื่องแต่งกายสำหรับใช้เฉพาะในฟาร์ม หรือมีห้องอาบน้ำเพื่อลดความเสี่ยงของการนำเชื้อโรคที่ติดมากับบุคคลที่เข้าฟาร์ม

อุปกรณ์ทุกอย่างอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน มีการรักษาความสะอาดตลอดเวลา เสื้อผ้าและรองเท้าที่ใช้ในฟาร์ม ต้องทำความสะอาดทุกครั้งหลังใช้งาน

มกษ. 6403: รายการสุขภาพสัตว์ (1) การป้องกันและควบคุมโรค

ข้อกำหนด 5.3 มีโปรแกรมการสร้างภูมิคุ้มกันโรค รวมถึงการกำจัดพยาธิภายในและภายนอกภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร

คำอธิบายข้อกำหนด 5.3

ฟาร์มควรส่งเสริมสุขภาพของสุกรให้มีภูมิคุ้มกันโรค โดยมีโปรแกรมวัคซีน เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย โรคอหิวาต์สุกร และโรคอื่นๆ รวมถึงมีโปรแกรมการควบคุมและกำจัดพยาธิภายในและภายนอกสุกร ตามการกำหนดของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร

มกษ. 6403: รายการสุขภาพสัตว์ (1) การป้องกันและควบคุมโรค

ข้อกำหนด 5.4 มีมาตรการป้องกันสัตว์พาหะ

คำอธิบายข้อกำหนด 5.4

การหมักหมมของมูลสัตว์และเศษอาหารเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์พาหะ เพิ่มความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายโรคภายในฟาร์มสุกร จึงต้องควบคุมแมลงและสัตว์พาหะ โดยรักษาความสะอาดรอบโรงเรือนในรัศมีอย่างน้อย 3 เมตร กำจัดมูลสัตว์และเศษอาหารไม่ให้สะสมในโรงเรือน เก็บอาหารสัตว์อย่างถูกสุขลักษณะ ทำการล้างทำความสะอาดอุปกรณ์และรางอาหารอย่างสม่ำเสมอ มีการกำจัดขยะและของเสียอย่างเป็นระบบไม่ให้แหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์พาหะ วิธีกำจัดสัตว์พาหะให้เป็นไปตามคำแนะนำของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร

มกษ. 6403: รายการสุขภาพสัตว์ (1) การป้องกันและควบคุมโรค

ข้อกำหนด 5.5 มีวิธีการจัดการทางสุขลักษณะที่ดีภายในโรงเรือน เพื่อไม่ให้แหล่งสะสมเชื้อโรค

คำอธิบายข้อกำหนด 5.5

มีอ่างน้ำยาฆ่าเชื้อสำหรับจุ่มรองเท้าบริเวณด้านหน้าโรงเรือน หรือมีการเปลี่ยนรองเท้า เพื่อลดการนำเชื้อโรคที่อาจปนเปื้อนมากับบุคคลผู้เข้า-ออกโรงเรือน กรณีที่มีมูลสัตว์เปื้อนรองเท้าให้ทำความสะอาดก่อนพ่นยาฆ่าเชื้อหรือจุ่มเท้า ควรเปลี่ยนน้ำยาฆ่าเชื้อตามคำแนะนำบนฉลาก ดูแลโรงเรือนให้แห้งและสะอาด กำจัดของเสียไม่ให้เกิดการหมักหมม ล้างทำความสะอาด และฆ่าเชื้ออุปกรณ์ทุกครั้งหลังการใช้งาน

มกษ. 6403: รายการสุขภาพสัตว์ (1) การป้องกันและควบคุมโรค

ข้อกำหนด 5.6 กรณีที่เกิดโรคระบาดหรือสงสัยว่าเกิดโรคระบาดต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์และคำแนะนำของกรมปศุสัตว์

คำอธิบายข้อกำหนด 5.6

หากพบสุกรในฟาร์มมีอัตราการป่วยหรือมีอัตราการตายผิดปกติให้ตรวจวินิจฉัยโรคภายใต้การกำกับดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม และทำลายซากสุกรตามวิธีการที่กรมปศุสัตว์กำหนด หากเกิดโรคระบาดหรือสงสัยว่าเกิดโรคระบาด ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมและคำแนะนำของกรมปศุสัตว์ การทำลายซากสุกรต้องมีพื้นที่โดยเฉพาะ ซึ่งสามารถป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อ

มกษ. 6403: รายการสุขภาพสัตว์ (2) การบำบัดโรค

ข้อกำหนด 5.7 อยู่ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร โดยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ และตาม มาตรฐานสินค้าเกษตร มกษ. 9032 เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมการใช้ยาสัตว์

คำอธิบายข้อกำหนด 5.7

การบำบัดโรคสัตว์ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม โดยต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดโรคสัตว์ และมาตรฐานสินค้าเกษตร มกษ. 9032 เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมการใช้ยาสัตว์ พร้อมบันทึกข้อมูลการวินิจฉัยและรักษาโรคเพื่อสามารถนำมาเป็นข้อมูลประกอบการตรวจสอบการใช้ยาสัตว์ในฟาร์ม นอกจากนี้ต้องควบคุมและจำกัดการใช้ยาเท่าที่จำเป็นเพื่อลดอันตรายจากยาสัตว์ตกค้างที่ส่งผลต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม และลดความเสี่ยงของการเกิดเชื้อดื้อยาต้านจุลชีพ

กรณีการใช้วัคซีน ยาต้านจุลชีพ และสารเคมีอื่นๆ ที่ก่อให้เกิดการตกค้างในผลิตภัณฑ์ ต้องมีใบสั่งยาจากสัตวแพทย์เท่านั้น สำหรับผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม ควรได้รับคำแนะนำที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรจากสัตวแพทย์ผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบ และปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัด ให้เก็บรักษาบันทึกข้อมูลการให้ยาอย่างน้อย 3 ปี

กรณีที่พบสุกรป่วย ให้แยกสุกรป่วยออกจากฝูงเพื่อทำการรักษา โดยแยกไว้ในพื้นที่เฉพาะเพื่อป้องกันการติดต่อของโรคสู่สุกรตัวอื่นในฝูง

มกษ. 6403: รายการสุขภาพสัตว์ (2) การบำบัดโรค

ข้อกำหนด 5.8 การใช้เข็มฉีดยาสุกร มีวิธีปฏิบัติงานเพื่อป้องกันไม่ให้เข็มฉีดยาค้างในตัวสัตว์ และมีมาตรการแก้ไขในกรณีดังกล่าว

คำอธิบายข้อกำหนด 5.8

การใช้เข็มฉีดยา ควรมีวิธีปฏิบัติงานในการควบคุมเข็มฉีดยาที่อาจค้างอยู่ในตัวสัตว์ เช่น ควบคุมการเบิกจ่ายเข็มฉีดยา ตรวจสอบจำนวนเข็มก่อนใช้และหลังใช้ให้สอดคล้องกัน มีการบ่งชี้สูตรที่มีเข็มฉีดยาค้าง และมีมาตรการในการแก้ไขที่เหมาะสม

รายการที่ 6 สวัสดิภาพสัตว์

มกษ. 6403: รายการสวัสดิภาพสัตว์

ข้อกำหนด 6.1 เลี้ยงหรือดูแลให้สุกรมีความเป็นอยู่ในสภาวะที่เหมาะสม มีสุขอนามัยที่ดี มีที่อยู่ อาหาร และน้ำอย่างเพียงพอ กรณีที่สุกรป่วย บาดเจ็บ หรือพิการ ให้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดความทุกข์ทรมาน

คำอธิบายข้อกำหนด 6.1

ผู้ประกอบการฟาร์มต้องมีการจัดการสวัสดิภาพสัตว์ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 คือ มีการเลี้ยงดูหรือดูแลให้สุกรมีความเป็นอยู่ในสภาวะที่เหมาะสม มีสุขอนามัยที่ดี มีที่อยู่ อาหาร และน้ำอย่างเพียงพอ และตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสุกร ณ สถานที่เลี้ยง พ.ศ. 2544

สุกรต้องได้รับสารอาหารครบถ้วนเหมาะสมกับอายุน้ำหนักและชนิดของสุกรในปริมาณเพียงพอ อย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรต้องมีคุณภาพตามที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

มีน้ำสะอาดกินเพียงพอทุกวัน ภาชนะที่ใช้ให้อาหารและน้ำต้องมีรูปทรงเหมาะสม จำนวนเพียงพอ และติดตั้งไว้ในตำแหน่งที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการปนเปื้อนและการแก่งแย่ง ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุกรได้

พื้นที่เลี้ยงต้องมีเพียงพอให้สุกรมีความเป็นอยู่อย่างสบาย มีอิสระในการเคลื่อนไหวและสามารถแสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติได้ มีแสงสว่างพอให้สุกรทุกตัวมองเห็นกันได้ หากแสงธรรมชาติไม่เพียงพอให้ใช้แสงสว่างจากไฟฟ้าช่วย

กรณีที่สุกร ป่วย บาดเจ็บ หรือพิการ ควรได้รับการรักษาอย่างรีบด่วน ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สุกรหายป่วยจากโรค ความเจ็บปวด และการบาดเจ็บ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรรักษา ให้ทำการุณยฆาตเพื่อไม่ให้เจ็บปวดและทรมานตามหลักสวัสดิภาพสัตว์

รายการที่ 7 สิ่งแวดล้อม

มกษ. 6403: รายการสิ่งแวดล้อม

ข้อกำหนด 7.1 ควรจัดเก็บขยะมูลฝอยในภาชนะซึ่งมีฝาปิดมิดชิด และนำไปกำจัดอย่างเหมาะสม และถูกสุขลักษณะ

คำอธิบายข้อกำหนด 7.1

ขยะมูลฝอยเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์พาหะ เพิ่มความเสี่ยงในการแพร่กระจายของโรค ทำให้เกิดการปนเปื้อนในระบบการผลิตสุกร และส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยอาหาร ฟาร์มควรรวบรวมขยะมูลฝอยไว้ในภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด และกำจัดโดยวิธีที่เหมาะสมตามชนิดของขยะมูลฝอย เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แยกขยะติดเชื้อและขยะอันตรายออกจากขยะทั่วไป และทำลายเพื่อไม่ให้เกิดการปนเปื้อนไปยังระบบการผลิตสุกร

มกษ. 6403: รายการสิ่งแวดล้อม

ข้อกำหนด 7.2 มีวิธีการจัดการขยะติดเชื้อและขยะอันตราย

คำอธิบายข้อกำหนด 7.2

ขยะติดเชื้อและขยะอันตราย เช่น วัสดุมีคม หรือวัสดุสัมผัสเลือด หรือสารน้ำจากร่างกายสัตว์ เช่น เข็มฉีดยา มีด ยาเสื่อมสภาพ และสารเคมีอันตราย ซึ่งเป็นอันตรายต่อสัตว์ ผู้ปฏิบัติงานภายในฟาร์ม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม จำเป็นต้องมีการจัดการที่ถูกต้องตามชนิดของขยะ เช่น การฆ่าเชื้อด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือผ่านความร้อน

มกษ. 6403: รายการสิ่งแวดล้อม

ข้อกำหนด 7.3 การกำจัดและทำลายซากสุกรให้อยู่ในดุลยพินิจของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร ด้วยวิธีที่เหมาะสม

คำอธิบายข้อกำหนด 7.3

รวบรวมและทำลายซากสุกร เพื่อลดการแพร่กระจายของเชื้อก่อโรค ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงพาหะ และไม่ให้เกิดปัญหามลพิษต่อแหล่งชุมชนและสิ่งแวดล้อม การจัดการซากสุกรให้อยู่ในดุลยพินิจ

ของสัตว์แพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม กรณีที่ใช้การฝัง ต้องมีพื้นที่เพียงพอ อยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึงและห่างจากแหล่งน้ำ ให้ฝังไว้ใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร โรยปูนขาวหรือราดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ แล้วกลบหลุมและคลุมดินให้แน่น เหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร เพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์ไปคุ้ยเขี่ย การเผาซากให้เผาในที่ที่เหมาะสมและเผาซากจนหมด การทิ้งซากในบ่อทิ้งซากของฟาร์มต้องมีสุขลักษณะ สำหรับวิธีอื่นๆ ควรดำเนินการตามแนวปฏิบัติของกรมปศุสัตว์

กรณีที่เกิดโรคตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดและการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ต้องปฏิบัติตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด พ.ศ. 2547 โดยอยู่ภายใต้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ เพื่อให้การทำลายซากสัตว์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลในการควบคุมโรคระบาด

มกษ. 6403: รายการสิ่งแวดล้อม

ข้อกำหนด 7.4 มีระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อปรับปรุงคุณภาพของน้ำทิ้ง โดยมาตรฐานน้ำทิ้งจากฟาร์มสุกรต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

คำอธิบายข้อกำหนด 7.4

ฟาร์มต้องมีการบำบัดน้ำเสียเพื่อปรับปรุงคุณภาพของน้ำทิ้งให้ได้ตามมาตรฐานประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร พ.ศ. 2548 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และ เรื่อง กำหนดให้การเลี้ยงสุกรเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555

มกษ. 6403: รายการสิ่งแวดล้อม

ข้อกำหนด 7.5 มีการจัดการมูลสุกร ไม่ให้เกิดกลิ่นรบกวน

คำอธิบายข้อกำหนด 7.5

เก็บกวาดมูลสุกร ไม่ให้หมกหมมภายในโรงเรือน ไม่ให้เกิดกลิ่นรบกวนผู้อยู่อาศัยข้างเคียง โดยอาจนำไปทำปุ๋ยหรือผลิตก๊าซชีวภาพ

รายการที่ 8 การบันทึกข้อมูล

มกษ. 6403: รายการการบันทึกข้อมูล

ข้อกำหนด 8.1 ให้บันทึกข้อมูลผลการปฏิบัติงานในขั้นตอนที่สำคัญในการจัดการฟาร์มที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและการควบคุมโรค เช่น การบริหารฟาร์ม การจัดการด้านการผลิต การควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรค รวมถึงบันทึกการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

คำอธิบายข้อกำหนด 8.1

เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานอาหารปลอดภัยในด้านการตามสอบ ของกระบวนการผลิต ฟาร์มสุกรจึงต้องมีการบันทึกข้อมูล เพื่อเป็นหลักฐานในการทำงานแต่ละขั้นตอน ว่าถูกต้องตามวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้หรือไม่ นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ในการใช้เป็นข้อมูล เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุที่มาของปัญหาหรือข้อผิดพลาดในกระบวนการผลิตได้

ผู้เลี้ยงสุกรต้องบันทึกข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน เพื่อนำมาทบทวนและวิเคราะห์ใช้ในการปรับปรุงระบบการเลี้ยงให้มีประสิทธิภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต และช่วยในการแก้ปัญหาการเลี้ยง เช่น ปัญหาการเกิดโรค และการวางแผนการผลิตสุกร นอกจากนี้ควรวิเคราะห์ข้อมูลและสรุป การเลี้ยงสุกรแต่ละรุ่น มีระบบบันทึกข้อมูลที่สืบค้นได้ โดยบันทึกข้อมูลดังนี้

- (1) ทะเบียนประวัติสุกร เช่น เพศ พันธุ์ วัน/เดือน/ปีเกิด หมายเลขประจำตัว น้ำหนักแรกเกิด น้ำหนักหย่านม หมายเลขประจำตัวพ่อ-แม่พันธุ์
- (2) กรณีของพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ ให้บันทึกข้อมูลด้านการผสมพันธุ์ เช่น อายุ น้ำหนักเมื่อเริ่มผสมพันธุ์ การตรวจสัด การผสม การเข้าคลอด การหย่านม
- (3) ข้อมูลการนำสุกรเข้าและออกจากฟาร์ม
- (4) ข้อมูลการเข้าและออกของยานพาหนะ และการเข้าเยี่ยมชม
- (5) ข้อมูลการตรวจสุขภาพสัตว์ การรักษาโรค และการดูแลสุขภาพสัตว์ เช่น ใบบัญชีสัตว์ ใบบัญชีผสมยาในอาหารสัตว์ ไบโอมบหมายการใช้ยา รายละเอียดการใช้ยา เวชภัณฑ์ วัคซีน การถ่ายพยาธิ และการใช้สารเคมีอื่น ๆ
- (6) ข้อมูลการจัดการด้านอาหารสัตว์ เช่น การตรวจรับอาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์ การผสมอาหาร และการให้อาหาร
- (7) ข้อมูลการตรวจสุขภาพและการฝึกอบรมของบุคลากรในฟาร์ม

มกษ. 6403: รายการการบันทึกข้อมูล

ข้อกำหนด 8.2 เก็บรักษานบันทึกไว้ให้ตรวจสอบอย่างน้อย 3 ปี

คำอธิบายข้อกำหนดที่ 8.2

เก็บบันทึกข้อมูลเพื่อการตรวจสอบไว้อย่างน้อย 3 ปี

ภาคผนวก 14 รายละเอียดแบบฟอร์มการขอรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ สำหรับ
ฟาร์มเลี้ยงสัตว์

หน่วยงาน	แบบฟอร์มการขอรับรอง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ สำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์	รหัส	แก้ไขครั้งที่	หน้า
สำนักพัฒนาระบบและรับรอง มาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์		FM-GAP-FAM-01	1	1 / 3
		วันที่มีผลบังคับใช้ 1 พฤษภาคม 2564		

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ
 ชื่อเจ้าของฟาร์ม/ผู้จัดการฟาร์ม (นาย/นาง/นางสาว).....
 อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....
 จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
 โทรศัพท์มือถือ.....อีเมล.....
 ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์” สำหรับผู้ประกอบการฟาร์ม.....จากกรมปศุสัตว์
 เมื่อวันที่.....ชื่อหน่วยงานกรมปศุสัตว์ที่จัดฝึกอบรม.....สถานที่จัด.....
 มีความประสงค์ ขอรับรองฟาร์มใหม่ (ในกรณีที่เคยได้รับการรับรองแต่ใบรับรองหมดอายุแล้ว ให้ระบุเลขทะเบียน กข)
 ขอต่ออายุฟาร์ม (ระบุเลขทะเบียน กข)
 เลขทะเบียน กข.....วันที่ได้รับการรับรอง.....วันที่ใบรับรองหมดอายุ.....

2. ข้อมูลของฟาร์ม

ชื่อฟาร์ม.....ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่..... ถนน.....ตำบล.....อำเภอ..... จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เบอร์โทร..... พิกัดของฟาร์ม (Lat-Long) N.....E..... พื้นที่ของฟาร์ม.....ไร่.....งาน.....ตารางวา แหล่งที่มาของสัตว์ ☐ ซื้อจากบริษัท/ฟาร์ม.....จังหวัด..... ☐ ซื้อจากตลาดนัด/ตลาดค้าสัตว์ จังหวัด..... ☐ ผลิตเอง ☐ อื่นๆ ระบุ..... รูปแบบของฟาร์ม ☐ ฟาร์มอิสระ ☐ ฟาร์มบริษัท ☐ ฟาร์มประกัน ชื่อบริษัท..... ที่ตั้งของฟาร์ม อยู่ห่างจากสิ่งต่อไปนี้ ถนนสายหลัก.....ก.ม. แหล่งชุมชน.....ก.ม. ตลาดนัดค้าสัตว์.....ก.ม. แหล่งน้ำสาธารณะ.....ก.ม. โรงฆ่าสัตว์.....ก.ม. อื่นๆ.....	ชนิดสัตว์ที่เลี้ยงในฟาร์ม ☐ เป็ดพันธุ์ ☐ ไก่พันธุ์ ☐ โคเนื้อ ☐ เป็ดเนื้อ ☐ ไก่เนื้อ ☐ แพะเนื้อ ☐ เป็ดไข่ ☐ ไก่ไข่ ☐ แกะเนื้อ ☐ นกกระทา ☐ ไก่ชน ☐ แพะนม ☐ สุกร ☐ ห่าน ☐ อื่นๆ..... ชนิดพันธุ์สัตว์ ระบบการทำทะเบียนประวัติสัตว์ ☐ มี ☐ ไม่มี การทำเครื่องหมายที่ตัวสัตว์ ☐ มี ☐ ไม่มี
--	---

กำลังการผลิต จำนวนสัตว์.....หน่วย.....(เช่น ตัว/รุ่น หรือ ตัว/ฟาร์ม) ไข่.....ฟอง/เดือน
 สำหรับสุกร/โคเนื้อ/แพะเนื้อ/แกะเนื้อ แบ่งเป็น พ่อพันธุ์.....ตัว แม่พันธุ์.....ตัว ขุน.....ตัว อื่นๆ.....ตัว
 สำหรับโคนม/แพะนม มีแม่รีนม.....ตัว มีปริมาณน้ำนม.....กิโลกรัมต่อฟาร์มต่อวัน

สถานที่ส่งจำหน่าย ชื่อโรงฆ่าสัตว์.....จังหวัด.....เลขรับรอง.....
 ชื่อฟาร์ม.....จังหวัด.....เลขรับรอง.....
 ชื่อศูนย์รวบรวมนมดิบ.....จังหวัด.....เลขรับรอง.....
 ชื่อศูนย์รวบรวมไข่.....จังหวัด.....เลขรับรอง.....
 **** (ถ้ามีมากกว่า 1 แห่ง ให้จัดทำเป็นเอกสารแนบ)

รั้ว ไม่มี มี ระบุลักษณะรั้ว.....
 จำนวนโรงเรือน.....หลัง ขนาดของโรงเรือนแต่ละหลัง (กว้างยาวสูง)เมตร
 จำนวนอาคารสำนักงาน.....หลัง บ้านพัก.....หลัง ตั้งอยู่นอกพื้นที่เลี้ยงสัตว์/นอกรั้วฟาร์ม ตั้งอยู่ภายในพื้นที่เลี้ยงสัตว์/ในรั้วฟาร์ม

ลักษณะของโรงเรือน ระบบโรงเรือน ☐ เปิด ☐ ปิด โรงเรือน ☐ บนพื้นดิน ☐ ยกพื้นคอก ☐ ลอยน้ำ ลักษณะพื้นโรงเรือน..... หลังคา.....	คอกกักสัตว์ก่อนนำเข้าฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ☐ ไม่มี ☐ มี ขนาด (กว้าง/ยาว/สูง)..... เมตร จำนวน.....หลัง คอกหรือบริเวณสำหรับกักสัตว์ที่ป่วยในระหว่างการกักหรือการเลี้ยง ☐ ไม่มี ☐ มี ขนาด (กว้าง/ยาว/สูง)..... เมตร จำนวน.....หลัง ที่ชั้นลงสัตว์ ☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุวัสดุที่ใช้)..... ของบั้งค้ำสัตว์ ☐ ไม่มี ☐ มี จำนวน..... ของ
--	---

แหล่งน้ำสำหรับใช้ในฟาร์มเลี้ยงสัตว์
 น้ำประปา น้ำบาดาล น้ำคลอง/แม่น้ำ
 น้ำบ่อ อื่นๆ.....

อาหารสัตว์ สำเร็จรูปของบริษัท.....
 ผสมเอง ระบุแหล่งวัตถุดิบ.....
 อื่นๆ (ระบุ).....

หน่วยงาน	แบบฟอร์มการขอรับรอง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ สำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์	รหัส	แก้ไขครั้งที่	หน้า
สำนักพัฒนาระบบและรับรอง มาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์		FM-GAP-FAM-01	1	2 / 3
		วันที่มีผลบังคับใช้	1 พฤษภาคม 2564	

3. ข้อมูลการป้องกันและควบคุมโรค

ชื่อสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม

ใบรับรองสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มชนิดสัตว์..... เลขที่..... วันที่ออกใบรับรอง..... วันหมดอายุ.....

ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งจากสัตวแพทย์สภาเลขที่..... วันที่ออกใบอนุญาต.....

วันหมดอายุ..... โทรศัพท์มือถือ..... อีเมล.....

สัตวบาลประจำฟาร์ม มีจำนวน.....คน มีรายชื่อดังนี้

ชื่อ-นามสกุล..... โทรศัพท์มือถือ..... อีเมล.....

คนงานภายในฟาร์ม มีจำนวน.....คน พักอาศัยที่ฟาร์มจัดให้ ไม่ได้พักอาศัยที่ฟาร์มของฟาร์ม / เข้าไป-เย็นกลับ

การทำวัคซีน (ระบุชื่อวัคซีนป้องกันโรค)

ระบบการฆ่าเชื้อโรคและควบคุมการเข้า - ออก

การบันทึกชื่อบุคคล ยานพาหนะ เข้า- ออก ไม่มี มี

บุคคล ไม่มี จุ่มรองเท้าในน้ำยาฆ่าเชื้อ เปลี่ยนรองเท้า ล้างมือด้วยสบู่

ท้องสเปรย์ฆ่าเชื้อโรค อาบน้ำ-เปลี่ยนเสื้อผ้า ก่อนเข้าฟาร์ม อื่นๆ.....

ยานพาหนะ ไม่มี เครื่องพ่นน้ำแรงดันสูง เครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคแรงดันสูง บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรคทางเข้า-ออก ฟาร์ม

UV ฆ่าเชื้อ โรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค อื่นๆ.....

วัสดุอุปกรณ์ ไม่มี UV ฆ่าเชื้อ อื่นๆ.....

สภาวะของโรคระบาดสัตว์ภายในฟาร์มและรัศมี 10 กิโลเมตรรอบฟาร์ม

ระยะ 6 เดือนที่แล้วพบโรค.....ระยะ 1 ปีที่แล้วพบโรค.....

ระยะ 3 ปีที่แล้วพบโรค.....ระยะ 5 ปีที่แล้วพบโรค.....

ระบบการกำจัดของเสีย มีบ่อพักน้ำเสีย

มีบ่อบำบัดน้ำเสียจำนวน.....บ่อ ขนาดกว้าง.....เมตร ยาว.....เมตร ลึก.....เมตร

มีระบบระบายของเสีย และสิ่งปฏิกูลจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

มีการกำจัดซากโดย เตาเผาซาก ผึ่งซาก ผึ่งกลบ การต้มซาก Rendering อื่นๆ

มีการจัดการของเสีย มูลสัตว์ หรือสิ่งปฏิกูล

มีการทำความสะอาดโรงเรือนสม่ำเสมอ.....วัน

4. หลักฐานประกอบการยื่นคำขอ

แสดงบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำขอ

เอกสารที่แสดงถึงการได้รับความยินยอมจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แผนผังแสดงที่ตั้งของโรงเรือนและสิ่งก่อสร้าง 1 ฉบับ

แผนที่ที่ตั้งฟาร์มเลี้ยงสัตว์ 1 ฉบับ

แผนผังโครงสร้างองค์กรและหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรภายในฟาร์ม (ถ้ามี)

รูปถ่ายแสดงสภาพภายในฟาร์มเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งสิ่งก่อสร้าง เช่น ประตู-รั้ว ระบบการฆ่าเชื้อบุคคล-ยานพาหนะ-วัสดุอุปกรณ์ สภาพทั่วไปของโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ สถานที่เก็บอุปกรณ์-อาหารสัตว์-สารเคมี-ยา-วัคซีน สถานที่ทำลายซาก-ขยะมูลฝอย เครื่องสำรองไฟฟ้า ระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น

ในกรณีขอต่ออายุการรับรองต้องแนบใบรับรองฉบับจริงที่หมดอายุ

หมายเหตุ ในกรณีที่หลักฐานไม่ครบถ้วน และ/หรือข้อมูลไม่เพียงพอ เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์จะแจ้งผู้ประกอบการให้ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง และยื่นใหม่อีกครั้ง เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์จะดำเนินการต่อไป ก็ต่อเมื่อเอกสารหลักฐานครบถ้วนและข้อมูลทั้งหมดถูกต้อง

หน่วยงาน	แบบฟอร์มการขอรับรอง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ สำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์	รหัส	แก้ไขครั้งที่	หน้า
สำนักพัฒนาระบบและรับรอง มาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์		FM-GAP-FAM-01	1	3 / 3
		วันที่มีผลบังคับใช้ 1 พฤษภาคม 2564		

5. ผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) รักษาไว้ซึ่งการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ ตลอดระยะเวลาที่ได้รับการรับรอง
- (2) อ้างถึงการรับรองเฉพาะในขอบข่ายที่ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์เท่านั้น
- (3) ต้องไม่นำใบรับรองไปใช้ในทางที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งอาจพิจารณาได้ว่าเป็นการทำให้เกิดความเข้าใจผิด
- (4) ยุติการใช้สิ่งพิมพ์ สื่อโฆษณาที่มีการอ้างถึงการได้รับการรับรองนั้นทั้งหมด เมื่อมีการพักใช้การรับรอง เพิกถอนการรับรอง หรือยกเลิกการรับรอง ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใด
- (5) ให้ความร่วมมือแก่ผู้ตรวจประเมิน และเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ ในการตรวจประเมินทุกครั้ง ยินยอมให้ผู้ตรวจประเมินและเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ เข้าตรวจสอบในพื้นที่สถานประกอบการทั้งหมดที่ถือครอง ทั้งพื้นที่ของตนเอง พื้นที่เช่า และพื้นที่ให้เช่า ตลอดจนสถานที่เก็บเครื่องมือ สถานที่เก็บปัจจัยการผลิต และยินยอมให้มีการสุ่มตัวอย่าง เช่น อาหารสัตว์ น้ำดื่ม น้ำ ไข่ฟัก สิ่งปรุงรอง เป็นต้น ไปตรวจวิเคราะห์แล้วแต่กรณี
- (6) จัดทำบันทึกตามที่กำหนดไว้ในคู่มือการปฏิบัติงาน และข้อกำหนดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ตรวจประเมินสามารถตรวจสอบความเป็นไปตามข้อกำหนด
- (7) ส่งมอบเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรองที่เป็นปัจจุบันให้แก่ผู้ตรวจประเมินและเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์เมื่อได้รับการร้องขอ
- (8) คณะผู้ตรวจประเมินจะตรวจติดตามในสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง โดยจะดำเนินการทุก 10 – 12 เดือน นับจากวันที่ออกใบรับรอง
- (9) หากประสงค์จะต่ออายุการรับรอง ให้ยื่นแบบฟอร์มการขอรับรองพร้อมหลักฐานต่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดล่วงหน้า ก่อนใบรับรองหมดอายุ 5 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน
- (10) หากประสงค์จะขอยกเลิกการรับรอง ให้ยื่นแบบฟอร์มการขอยกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมแนบใบรับรองคืนให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ภายใน 15 วัน นับจากวันที่แจ้งความประสงค์ขอยกเลิกการรับรอง
- (11) หากมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขระบบการผลิตในสาระสำคัญ เช่น เพิ่มหรือลดจำนวนโรงเรือน เพิ่มหรือลดพื้นที่เลี้ยงสัตว์ ปรับปรุงสถานประกอบการ เปลี่ยนสัตว์แม่พันธุ์ควบคุมฟาร์มเลี้ยงสัตว์ เปลี่ยนผู้จัดการสถานประกอบการ เป็นต้น ให้แจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบโดยทันที ซึ่งในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนี้ คณะกรรมการอาจพิจารณาคงไว้ซึ่งการรับรอง หรืออาจกำหนดให้มีการตรวจประเมินเพิ่มเติม
- (12) หากมีการโอนกิจการ ให้ผู้ประกอบการที่รับโอนกิจการแจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบเป็น ลายลักษณ์อักษร คณะผู้ตรวจประเมินจะดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ประกอบการที่รับโอนกิจการ และนัดหมายตรวจประเมินกรณีพิเศษ ณ สถานประกอบการ เพื่อเป็นการยืนยันยืนยันว่าจะรักษาไว้ซึ่งการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ตามที่ได้รับการรับรองไว้ และแจ้งให้สำนักงานปศุสัตว์เขตทราบ ในกรณีที่พบข้อบกพร่อง ให้ผู้ประกอบการที่รับโอนกิจการดำเนินการแก้ไขให้สอดคล้องกับข้อกำหนด
- (13) การย้ายสถานที่ตั้งสถานประกอบการ ให้แจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อยกเลิกการรับรอง
- (14) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อสถานประกอบการแต่ยังคงสถานที่ตั้งเดิม ให้แจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมหลักฐานการเปลี่ยนแปลง สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดจะเสนอสำนักงานปศุสัตว์เขตเพื่อออกใบรับรองฉบับใหม่ โดยมีอายุเท่ากับฉบับเดิมที่เหลืออยู่ ทั้งนี้ ต้องส่งคืนใบรับรองฉบับเดิม ภายใน 7 วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับใบรับรองฉบับใหม่ มายังสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
- (15) กรณีมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลในใบรับรอง ต้องส่งคืนใบรับรองฉบับเดิมมายังสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
- (16) กรณีใบรับรองหรือใบประกาศนียบัตรชำรุดหรือสูญหาย ให้นำใบรับรองหรือใบประกาศนียบัตรที่ชำรุด หรือเอกสารหลักฐานการแจ้งความเอกสารสูญหาย แล้วแต่กรณี มายังสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด และสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดส่งให้สำนักงานปศุสัตว์เขตพิจารณาออกใบแทน โดยใบแทนจะมีอายุเท่ากับใบรับรองฉบับเดิมที่เหลืออยู่ และเทียบเท่ากับประกาศนียบัตรฉบับเดิม

6. คำรับรองจากผู้ประกอบการ

ข้าพเจ้า (ชื่อเจ้าของฟาร์ม/ผู้จัดการฟาร์ม).....ขอรับรองว่า รายละเอียดข้างต้นเป็นจริงทุกประการ ยินยอมให้คณะผู้ตรวจประเมินและเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์เข้ามาในพื้นที่ฟาร์มทั้งหมดที่ถือครอง ทั้งพื้นที่ของตนเอง พื้นที่เช่า และพื้นที่ให้เช่า ตลอดจนสถานที่เก็บเครื่องมือ สถานที่เก็บปัจจัยการผลิตและการเลี้ยง ยินยอมให้มีการสุ่มตัวอย่าง เช่น อาหารสัตว์ น้ำดื่ม น้ำ ไข่ฟัก สิ่งปรุงรอง ไปตรวจวิเคราะห์ รวมทั้งสนับสนุนข้อมูลและเอกสารเพิ่มเติมตามที่คณะผู้ตรวจประเมินร้องขอ และอื่นๆ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ (GAP) ที่ได้กำหนดทุกประการ

สำหรับผู้ประกอบการ	ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ได้มายื่นด้วยตนเอง	สำหรับเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์
ลงชื่อ.....ผู้ประกอบการ (.....)	ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ (.....)	ลงชื่อ.....ผู้รับคำขอ (.....)
วันที่.....	วันที่.....	วันที่.....

ภาคผนวก 15 รายละเอียดหลักเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

รหัส F-PIG-AUD-01
แก้ไขครั้งที่ 0
วันที่ใช้ 1 เมษายน 2562
หน้า 1/6

หลักเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

ชื่อฟาร์ม.....

ชนิดการตรวจประเมิน รับรองใหม่ ต่ออายุ ตรวจติดตาม ตรวจกรณีพิเศษ

วันที่ตรวจประเมิน

คณะผู้ตรวจประเมิน 1..... 2..... 3.....

4..... 5.....

วันที่ตรวจติดตามผลการแก้ไข

คณะผู้ตรวจประเมิน 1..... 2..... 3.....

4..... 5.....

วันที่ตรวจติดตามผลการแก้ไข

คณะผู้ตรวจประเมิน 1..... 2..... 3.....

4..... 5.....

หัวข้อ	เกณฑ์ในการพิจารณา	ผลการตรวจ			หมายเหตุ
		ประเมิน	แก้ไข1	แก้ไข2	
1. องค์ประกอบฟาร์ม					
(1) สถานที่ตั้ง					
1.1 ต้องได้รับการยินยอมจากหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น	MAJOR				
1.2 ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมกับการเลี้ยงสุกร ไม่มีน้ำท่วมขัง และมีแหล่งน้ำสะอาดเพียงพอต่อการเลี้ยงสุกร	REC				
1.3(1) อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนจากอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ หากสงสัยว่ามีความเสี่ยง ควรสุ่มเก็บตัวอย่างดินและน้ำ เพื่อวิเคราะห์ และมีมาตรการป้องกันการปนเปื้อน	MINOR				
1.3(2) อยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์และตลาดค้าสัตว์ ไม่น้อยกว่า 5 กิโลเมตร หรือมีมาตรการในการป้องกันโรคก่อนเข้าฟาร์มที่เหมาะสม	REC				
(2) ผังและลักษณะฟาร์ม					
1.4(1) มีพื้นที่ขนาดเพียงพอเหมาะสมในการเลี้ยงสุกร มีการถ่ายเทอากาศที่ดี ไม่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสุกร	MINOR				
1.4(2) มีรั้วหรือแนวกันธรรมชาติที่สามารถควบคุมการเข้าออกของคนและสัตว์ต่างๆจากภายนอกได้	MAJOR				
1.5 แยกพื้นที่ปฏิบัติงานเป็นสัดส่วน มีเส้นทางสำหรับขนส่งสิ่งของอุปกรณ์อาหารสัตว์ และผลผลิตภายในฟาร์ม ที่มีความกว้างพอเหมาะสมสะอาด					
- อาคารสำนักงาน ที่จอดรถ และที่พักอาศัย	MAJOR				
- แหล่งน้ำใช้	MAJOR				
- พื้นที่เลี้ยงสัตว์	MAJOR				
- โรงเก็บอาหารสัตว์ โรงผสมอาหารสัตว์	MAJOR				
- พื้นที่เก็บอุปกรณ์ อุปกรณ์สำรองและสารเคมี	MINOR				
- พื้นที่กักกันสัตว์ (quarantine)	MINOR				
- พื้นที่สำหรับสุกรป่วย	MINOR				
- พื้นที่ทำลายซาก	MAJOR				
- พื้นที่รวบรวมขยะและสิ่งปฏิกูล	MINOR				
- พื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล	MAJOR				
- พื้นที่จำหน่ายสุกร	MINOR				

หลักเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

หัวข้อ	เกณฑ์ในการพิจารณา	ผลการตรวจ			หมายเหตุ
		ประเมิน	แก้ไข1	แก้ไข2	
(3) โรงเรือน					
1.6 มีโครงสร้างแข็งแรง ถูกสุขลักษณะ มีการระบายอากาศที่ดี ง่ายต่อการบำรุงรักษาและทำความสะอาด	MAJOR				
1.7 มีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงสุกร และมีสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนที่เหมาะสมกับสายพันธุ์ ขนาด และอายุของสุกร เป็นไปตามระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสุกร ณ สถานที่เลี้ยง พ.ศ. 2544 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม - สุกรพ่อพันธุ์ ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า 4.40 ตารางเมตรต่อตัว - สุกรแม่พันธุ์ ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.32 ตารางเมตรต่อตัว - คอกคลอด ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า 3.60 ตารางเมตรต่อตัว - ช่องคลอด ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.32 ตารางเมตรต่อตัว - กล่องกก ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า 0.40 ตารางเมตรต่อตัว - สุกรอนุบาล ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า 0.30 ตารางเมตรต่อตัว - สุกรรุ่น-ขุน ใช้พื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.00 ตารางเมตรต่อตัว	MAJOR				
1.8 กรณีโรงเรือนปิด มีมาตรการดำเนินการในกรณีไฟฟ้าในโรงเรือนดับหรือขัดข้องหรืออุปกรณ์อัตโนมัติไม่ทำงาน เช่น เครื่องกำเนิดไฟฟ้าสำรอง	MAJOR				
2. อาหารสำหรับสุกร					
2.1(1) มีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2558 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม หากใช้อาหารสำเร็จรูป ต้องใช้อาหารสัตว์สำเร็จรูปขึ้นทะเบียนกับกรมปศุสัตว์	MAJOR				
2.1(2) มีการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์ทางกายภาพเบื้องต้น และเก็บตัวอย่างเพื่อไว้ใช้วิเคราะห์กรณีมีปัญหา	MAJOR				
2.1(3) ห้ามใช้สารต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์	MAJOR				
2.2(1) การผสมยาลงในอาหารสัตว์ให้อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร โดยปฏิบัติตาม มกช.9032 เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมการใช้ยาสัตว์ และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	MAJOR				
2.2(2) มีการเก็บอาหารสัตว์ผสมยาแยกออกจากการเก็บอาหารทั่วไป และมีป้ายบ่งชี้	MAJOR				
2.3 เก็บรักษาอาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์ในสภาพที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนและการเสื่อมสภาพ อาหารสัตว์ที่บรรจุในถุงหรือกระสอบ ควรมีวัสดุรองด้านล่างไม่ให้สัมผัสพื้น	MAJOR				
2.4 จัดภาชนะและอุปกรณ์ให้อาหารเหมาะสมกับ อายุ จำนวน และขนาดของสุกร และจัดวางในตำแหน่งที่สุกรทุกตัวเข้าถึงอาหารได้	MINOR				
3. น้ำสำหรับสุกร					
3.1(1) แหล่งน้ำที่ใช้ในฟาร์มต้องอยู่ในบริเวณที่ป้องกันการปนเปื้อนจากสิ่งที่เป็นอันตราย น้ำที่ใช้ในฟาร์มต้องสะอาด ปลอดภัย มีคุณภาพตามมาตรฐาน น้ำบาดาลที่บริโภคได้ ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	MAJOR				
3.1(2) น้ำมีปริมาณเพียงพอนำมาใช้ในฟาร์มได้ตลอดเวลา	MINOR				

หลักเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติทางเภสัชกรรมที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

หัวข้อ	เกณฑ์ในการพิจารณา	ผลการตรวจ			หมายเหตุ
		ประเมิน	แก้ไข1	แก้ไข2	
3.1(3) มีการตรวจตัวอย่างคุณภาพน้ำ ในการตรวจประเมินครั้งแรก และอย่างน้อย 1 ครั้งต่อรอบการต่ออายุใบรับรองมาตรฐานฟาร์ม ทั้งนี้ ในช่วงที่มีสภาพแวดล้อมเสี่ยงหรือมีความสงสัยในคุณภาพน้ำ ควรมีการตรวจคุณภาพน้ำบางรายการตามความเสี่ยงของการปนเปื้อนอันตราย	MAJOR				
3.2 มีน้ำให้สุกรกินได้อย่างทั่วถึง ภาชนะหรืออุปกรณ์เพียงพอ และติดตั้งในตำแหน่งที่สุกรทุกตัวสามารถเข้าถึงได้	MINOR				
4. การจัดการฟาร์ม					
(1) คู่มือการจัดการฟาร์ม					
4.1 มีคู่มือการจัดการฟาร์มที่แสดงรายละเอียดการปฏิบัติงาน เช่น - การจัดการฟาร์ม วิธีทำความสะอาดโรงเรือนและอุปกรณ์ - ระบบการเลี้ยง - อาหารและน้ำสำหรับสุกร - สุขภาพสัตว์ วิธีป้องกันและควบคุมโรค เช่น การกักสัตว์ก่อนเข้าฟาร์ม - การจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ - สิ่งแวดล้อม วิธีกำจัดซากและสิ่งปฏิกูล - ระบบการบันทึกข้อมูล - การจัดการสัตว์พาหะ	MINOR				
(2) บุคลากร					
4.2 มีจำนวนบุคลากรเหมาะสมกับจำนวนสุกรที่เลี้ยง จัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	MINOR				
4.3 บุคลากรที่ดูแลสุกรต้องมีความรู้ และได้รับการฝึกอบรมในการเลี้ยงสุกรหรือปฏิบัติงานในฟาร์มได้	MINOR				
4.4 มีสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง และใบรับรองเป็นสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร	MAJOR				
4.5(1) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มมีสุขลักษณะส่วนบุคคลที่ดี เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการปนเปื้อน	MAJOR				
4.5(2) ได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปีอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง โดยใช้แบบฟอร์มใบรับรองแพทย์ที่ได้รับรองจากมติคณะกรรมการแพทยสภา	MAJOR				
4.5(3) บุคลากรที่ป่วยด้วยโรคระบบทางเดินอาหารหรือทางเดินหายใจ ห้ามเข้าปฏิบัติงานภายในส่วนโรงเรือนสุกร	MAJOR				
(3) การทำความสะอาดและบำรุงรักษา					
4.6 โรงเรือนและอุปกรณ์ สะอาด ถูกสุขลักษณะ บำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัยต่อสุกรและผู้ปฏิบัติงาน	MINOR				
4.7 นำมูลสุกรออกทุกวัน และทำความสะอาด ไม่ให้หมักหมมภายในและบริเวณรอบๆโรงเรือน	MINOR				
4.8(1) ภายหลังจากย้ายสุกรออก ให้ทำความสะอาด ฆ่าเชื้อคอกและอุปกรณ์ และปิดพักก่อนนำสุกรใหม่เข้าเลี้ยงตามเวลาที่กรมปศุสัตว์กำหนด กรณีเกิดโรคระบาดให้ปฏิบัติตามประกาศและระเบียบกรมปศุสัตว์	MAJOR				

หลักเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติตามการเกษตรที่สำคัญสำหรับฟาร์มสุกร

หัวข้อ	เกณฑ์ในการพิจารณา	ผลการตรวจ			หมายเหตุ
		ประเมิน	แก้ไข1	แก้ไข2	
4.8(2) สารทำความสะอาดและน้ำยาฆ่าเชื้ออยู่ในรายชื่อสารเคมี/ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากกรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานราชการอื่น	MINOR				
5. สุขภาพสัตว์					
(1) การป้องกันและควบคุมโรค					
5.1 อยู่ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร	MAJOR				
5.2(1) มีการป้องกันและควบคุมโรคที่ติดมากับยานพาหนะ อุปกรณ์ และบุคคลก่อนเข้าออกฟาร์ม - มีบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือโรงพ่น หรืออุปกรณ์พ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ สำหรับยานพาหนะที่ผ่านเข้า-ออกฟาร์ม - บุคคลที่จะเข้าเขตพื้นที่เลี้ยงสุกร ให้เปลี่ยนชุดและรองเท้าที่ฟาร์ม จัดเตรียมไว้ให้ และผ่านกระบวนการฆ่าเชื้อ - มีวิธีการฆ่าเชื้อวัสดุ อุปกรณ์เข้า-ออกฟาร์ม - มีเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ และอุปกรณ์ ที่เคลื่อนย้ายได้สะดวกภายในฟาร์ม	MAJOR				
5.2(2) มีการจับบันทึกการผ่านเข้า-ออกจากฟาร์มที่สามารถตรวจสอบได้	MAJOR				
5.3(1) มีโปรแกรมการสร้างภูมิคุ้มกันโรค เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร	MAJOR				
5.3(2) มีโปรแกรมการกำจัดพยาธิภายในและภายนอก ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร	MAJOR				
5.4 มีมาตรการป้องกันสัตว์พาหะ เช่น รักษาความสะอาดรอบโรงเรือนรัศมีอย่างน้อย 3 เมตร	MAJOR				
5.5 มีวิธีการจัดการทางสุขลักษณะที่ตีภายในโรงเรือน เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรค เช่น - มีอ่างน้ำยาฆ่าเชื้อสำหรับจุ่มรองเท้าบริเวณด้านหน้าโรงเรือน หรือเปลี่ยนรองเท้า ก่อนเข้าโรงเรือน - ล้างทำความสะอาด และฆ่าเชื้ออุปกรณ์ทุกครั้งหลังการใช้งาน	MAJOR				
5.6(1) กรณีที่เกิดโรคระบาดหรือสงสัยว่าเกิดโรคระบาดต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และคำแนะนำของกรมปศุสัตว์	MAJOR				
5.6(2) การทำลายซากสุกรต้องมีพื้นที่โดยเฉพาะ ตามวิธีการที่กรมปศุสัตว์กำหนด	MAJOR				
(2) การบำบัดโรค					
5.7(1) อยู่ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกร โดยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดโรคสัตว์ และตามมาตรฐานสินค้าเกษตร มกช. 9032 เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมการใช้ยาสัตว์	MAJOR				
5.7(2) การใช้วัคซีน ยาต้านจุลชีพ และสารเคมีอื่นๆที่อาจตกค้างในผลิตภัณฑ์ต้องมีใบสั่งยาจากสัตวแพทย์เท่านั้น	MAJOR				

หลักเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

หัวข้อ	เกณฑ์ในการพิจารณา	ผลการตรวจ			หมายเหตุ
		ประเมิน	แก้ไข1	แก้ไข2	
5.8 การใช้เข็มฉีดยาในสุกร มีวิธีปฏิบัติงานเพื่อป้องกันไม่ให้เข็มฉีดยาค้างในตัวสัตว์ และมีมาตรการแก้ไขในกรณีดังกล่าว	MAJOR				
6. สวัสดิภาพสัตว์					
6.1(1) เลี้ยงหรือดูแลให้สุกรมีความเป็นอยู่ในสภาวะที่เหมาะสม มีสุขอนามัยที่ดี มีที่อยู่ อาหาร และน้ำอย่างเพียงพอ เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 และระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสุกร ณ สถานที่เลี้ยง พ.ศ. 2544	MAJOR				
6.1(2) กรณีที่สุกรป่วย บาดเจ็บ หรือพิการ ให้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดความทุกข์ทรมาน หากพิจารณาเห็นว่าไม่สมควรรักษา ให้ทำการุณยฆาต	MAJOR				
7. สิ่งแวดล้อม					
7.1 ควรจัดเก็บขยะมูลฝอยในภาชนะซึ่งมีฝาปิดมิดชิด แยกขยะติดเชื้อและขยะอันตรายออกจากขยะทั่วไป และนำไปกำจัดอย่างเหมาะสมและถูกสุขลักษณะ	MINOR				
7.2 มีวิธีการจัดการขยะติดเชื้อและขยะอันตรายที่ปฏิบัติตามชนิดของขยะ เช่น การฆ่าเชื้อด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อหรือผ่านความร้อน	MAJOR				
7.3(1) การกำจัดและทำลายซากสุกรให้อยู่ในดุลยพินิจของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกรด้วยวิธีที่เหมาะสม - การฝัง อยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึงและห่างจากแหล่งน้ำ โดยฝังได้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร โรยปูนขาวหรือราดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ กลบหลุมและคลุมดินให้แน่น เหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร - การเผา เเผาในที่ที่เหมาะสมและเผาซากจนหมด	MAJOR				
7.4 มีระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำทิ้ง โดยมาตรฐานน้ำทิ้งจากฟาร์มสุกรต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร พ.ศ. 2548 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และเรื่อง กำหนดให้การเลี้ยงสุกรเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	MAJOR				
7.5 มีการจัดการมูลสุกร ไม่ให้เกิดกลิ่นรบกวน เช่น ทำปุ๋ยหรือผลิตก๊าซชีวภาพ	MAJOR				
8. การบันทึกข้อมูล					
8.1 ให้อ่านบันทึกข้อมูลผลการปฏิบัติงานในขั้นตอนที่ขั้นตอนที่สำคัญในการจัดการฟาร์ม ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและการควบคุมโรค ทั้งนี้ครอบคลุม - ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารฟาร์ม เช่น การจัดแบ่งโครงสร้าง ข้อมูลด้านสุขภาพ การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ - ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการด้านการผลิต เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับตัวสัตว์ อาหารและน้ำสำหรับสัตว์ การจัดการฟาร์ม สุขภาพสัตว์ การป้องกันและควบคุมโรค การกำจัดของเสีย	REC				
	MAJOR				

รหัส F-PIG-AUD-01
 แก์โซครั้งที่ 0
 วันที่ใช้ 17 เมษายน 2562
 หน้า 6/6

หลักเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสุกร

หัวข้อ	เกณฑ์ในการพิจารณา	ผลการตรวจ			หมายเหตุ
		ประเมิน	แก์โซ1	แก์โซ2	
8.2 ให้เก็บรักษาบันทึกข้อมูลเป็นเวลาอย่างน้อย 3 ปี	MINOR				

หมายเหตุ:

ข้อบกพร่องรุนแรง (Major Nonconformity) หมายถึง สิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของหลักเกณฑ์การตรวจประเมินฟาร์มสุกร และส่งผลร้ายแรงต่อระบบการผลิต

ข้อบกพร่องไม่รุนแรง (Minor Nonconformity) หมายถึง สิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของหลักเกณฑ์การตรวจประเมินฟาร์มสุกรในบางส่วน และไม่มีผลร้ายแรงต่อระบบการผลิต

ข้อสังเกต (Recommenation) หมายถึง สิ่งที่ไม่ถือเป็นข้อบกพร่อง แต่หากปล่อยไว้หรือละเลยอาจนำไปสู่ข้อบกพร่องได้

ภาคผนวก 16 แบบคำขอรับการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ (แบบ ต.ร. 1)

ที่
เลขรับที่
วันที่

แบบ ต.ร. ๑

แบบคำขอรับการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์

เขียนที่

วันที่

เรื่อง ขอรับการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์

เรียน คณะกรรมการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์และที่พักรักษาสัตว์

ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอรับการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ประเภท ^(๑)

เพื่อการ ^(๒)

ในการนี้ จึงมีความประสงค์ให้คณะกรรมการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์และที่พักรักษาสัตว์ ตามระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์และที่พักรักษาสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม เข้าดำเนินการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ของข้าพเจ้า พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานประกอบคำร้อง ดังนี้ ^(๓)

- () สำเนาบัตรประชาชน หรือสำเนาพาสปอร์ต
- () สำเนาทะเบียนบ้าน
- () หนังสือมอบอำนาจ (กรณีได้รับมอบอำนาจให้เป็นผู้ดำเนินการ)
- () สำเนาหนังสือจดทะเบียนนิติบุคคล (กรณีเป็นนิติบุคคล)
- () หลักฐานแสดงการมีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายในการใช้ที่ดินอันเป็นที่ตั้งสถานกักกันสัตว์
- () แผนที่เส้นทางไปสถานกักกันสัตว์โดยสังเขป
- () แผนผังที่ตั้งของอาคารต่างๆในบริเวณสถานกักกันสัตว์
- () ภาพถ่ายสภาพภายนอกและภายในอาคารสิ่งก่อสร้างต่างๆในบริเวณสถานกักกันสัตว์

กรณีที่ขอต่ออายุการรับรองสถานกักกันสัตว์ได้แนบเอกสารเพิ่มเติม ดังนี้

- () สำเนาหนังสือรับรองสถานกักกันสัตว์ฉบับเดิมที่จะหมดอายุรับรอง
- () สำเนาหนังสือแจ้งผลการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ (แบบ ต.ร.๓) ของการตรวจรับรองครั้งก่อน

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลตามที่ปรากฏในเอกสารคำขอลบนี้พร้อมทั้งเอกสารประกอบคำขอ เป็นความจริงทุกประการ จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ต่อไป

ลายมือชื่อ

(.....

ผู้ขอรับการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์

หมายเหตุ ^(๑) ให้ระบุชนิดสัตว์ที่จะนำเข้ากักกันสังเกตอาการในสถานกักกันสัตว์

^(๒) ให้ระบุวัตถุประสงค์ของการกักกันสัตว์ ได้แก่

- เพื่อการนำเข้าในราชอาณาจักร
- เพื่อการนำเข้าในราชอาณาจักรจากประเทศเพื่อนบ้าน
- เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร
- ก่อนการเคลื่อนย้ายเข้าในหรือผ่านเขตปลอดโรคระบาด

^(๓) ให้ทำเครื่องหมาย (/) หน้ารายการของเอกสารหลักฐานที่แนบประกอบคำขอ

ข้อมูลของสถานกักกันสัตว์ที่ขอรับการตรวจรับรอง (ผู้ยื่นคำขอรับรองว่าข้อความครบถ้วนและถูกต้องตามความเป็นจริง)

๑. ประเภทการรับรอง () ขอรับรองการตรวจรับรองใหม่ () ขอต่ออายุการรับรอง
๒. ชื่อเจ้าของสถานกักกันสัตว์ (นาย/นาง/นางสาว/บริษัท/ห้างร้านฯ)
ที่อยู่เลขที่ ตรอก/ซอย ถนน
หมู่ที่ หมู่บ้าน ตำบล/แขวง
อำเภอ/เขต จังหวัด รหัสไปรษณีย์
โทรศัพท์ โทรสาร e-mail address :
๓. ชื่อสถานกักกันสัตว์
ตั้งอยู่เลขที่ ตรอก/ซอย ถนน
หมู่ที่ หมู่บ้าน ตำบล/แขวง
อำเภอ/เขต จังหวัด รหัสไปรษณีย์
๔. แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะนำเข้ากัก (ระบุได้มากกว่า ๑ ข้อ)
() นำเข้าในราชอาณาจักรจากแหล่งผลิตต่างประเทศ
() นำมาจากตลาดนัดค้าสัตว์ภายในประเทศ
() นำมาจากฟาร์มหรือแหล่งเลี้ยงสัตว์ภายในประเทศ
() ผลิตเอง
() อื่นๆ (ระบุที่มาของสัตว์)
๕. ชนิดสัตว์ที่จะนำเข้ากัก ชื่อพันธุ์
๖. ขนาดของพื้นที่สถานกักกันสัตว์ซึ่งมีรั้วล้อมรอบ จำนวน ไร่ งาน ตารางวา
๗. บุคลากรดูแลสัตว์
() มีสัตวแพทย์ปฏิบัติงานประจำในสถานกักกันสัตว์ ชื่อ โทรศัพท์
() มีสัตวแพทย์ที่ปรึกษา ชื่อ โทรศัพท์
() มีสัตวบาลปฏิบัติงานประจำภายในสถานกักกันสัตว์ จำนวน คน
() มีคนงานดูแลสัตว์จำนวน คน (มีที่พักในสถานกักกันสัตว์ คน มีที่พักนอกสถานกักกันสัตว์ คน)
๘. อุปกรณ์ที่มีภายในสถานกักกันสัตว์ (ให้ทำเครื่องหมาย (✓) หน้าหัวข้ออุปกรณ์ที่มีอยู่จริงเท่านั้น)
() รั้วล้อมรอบพื้นที่สถานกักกันสัตว์ ที่สามารถป้องกันสัตว์ เช่น สุนัข ไม้ให้ผ่านเข้ามาภายใน
() รั้วชั้นที่สองซึ่งใช้แบ่งแยกสำนักงานหรือที่อยู่อาศัยของผู้ปฏิบัติงาน ออกจากพื้นที่สำหรับการกักกันสัตว์
() โรงพ่นยาฆ่าเชื้อโรคสำหรับยานพาหนะที่แล่นผ่านเข้า-ออกสถานกักกันสัตว์
() บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรคสำหรับยานพาหนะที่แล่นผ่านเข้า-ออกสถานกักกันสัตว์
() เครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคสำหรับยานพาหนะที่แล่นผ่านเข้า-ออกสถานกักกันสัตว์
() ทางเดินผ่านน้ำยาฆ่าเชื้อโรคสำหรับบุคคลที่ผ่านเข้า-ออกสถานกักกันสัตว์

- () ห้องอาบน้ำยาฆ่าเชื้อโรคสำหรับบุคคลที่ผ่านเข้า-ออก คอกหรือโรงเรือนที่ใช้กักสัตว์
- () อาคารสำนักงาน
- () บ้านพักคนงานที่ดูแลสัตว์ในระหว่างการกักกัน
- () สถานที่และอุปกรณ์สำหรับใช้ในการนำสัตว์ขึ้น-ลงจากยานพาหนะ (ในลักษณะที่ปลอดภัยต่อสัตว์)
- () ของบังคับสัตว์หรืออุปกรณ์สำหรับบังคับสัตว์เพื่อตรวจอาการ หรือปฏิบัติการใดๆกับตัวสัตว์
- () คอกหรือโรงเรือนที่ใช้กักสัตว์ ซึ่งไม่เป็นการทรมานสัตว์ สะดวกในการเลี้ยงดูและตรวจรักษาอาการสัตว์
- () คอกหรือโรงเรือนที่ใช้สำหรับแยกกักสัตว์ที่แสดงอาการป่วย
- () สถานที่หรือโรงเรือนสำหรับเก็บรักษาอาหารสัตว์
- () แหล่งน้ำใช้สำหรับสถานกักกันสัตว์ ได้แก่ () ระบบบ่อบาดาล () บ่อเก็บน้ำผิวดิน () แม่น้ำ ลำธาร () ประปา
- () สถานที่ทำลายซากสัตว์ โดยการ () เผา () ฝัง
- () สถานที่ อุปกรณ์ สำหรับการบำบัดหรือกักเก็บน้ำเสียจากกิจกรรมการกักกันสัตว์
- () สถานที่ทำลายมูลสัตว์ สิ่งปฏุง ขยะจากกิจกรรมการกักกันสัตว์ โดยการ () เผา () ฝัง

๙. มาตรการในการควบคุมป้องกันโรคระบาดของสถานกักกันสัตว์

- () มีมาตรการห้ามผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาภายในสถานกักกันสัตว์อย่างเข้มงวด
- () มีการจัดบันทึกรายละเอียดยานพาหนะ บุคคล ก่อนเข้าภายในสถานกักกันสัตว์ทุกครั้ง
- () มีระบบการกักสัตว์ในระบบเข้าและออกหมดภายในคราวเดียว (All-in, All-out)
- () มีระบบการทำความสะอาดโรงเรือนหรือคอกกักสัตว์อย่างสม่ำเสมอ ทุกๆ วัน
- () มีการทำความสะอาดและพักโรงเรือนหรือคอกกักสัตว์ ก่อนนำสัตว์ชุดใหม่เข้ากัก เป็นเวลา วัน
- () กรณีพบว่าสัตว์ที่กักมีอาการป่วย หรือตายโดยไม่ทราบสาเหตุ ท่านมีมาตรการดำเนินการอย่างไร
ระบุ

๑๐. ระบุโปรแกรมวัคซีนที่ให้กับสัตว์ในระหว่างการกัก

.....
.....

(ส่วนนี้สำหรับเจ้าหน้าที่)

บันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอรับการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์

- (๑) ได้รับคำขอรับการตรวจรับรองฉบับนี้พร้อมเอกสารประกอบคำขอ เมื่อวันที่
- (๒) ได้ตรวจสอบเอกสารคำขอพร้อมเอกสารประกอบคำขอแล้วพบว่า
() ครบถ้วนถูกต้อง () ไม่ครบถ้วน และผู้ยื่นคำขอดำเนินการส่งเอกสารให้ครบถ้วนแล้วเมื่อวันที่
- (๓) ได้เดินทางไปตรวจสอบสถานกักกันสัตว์ โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์พื้นฐานเบื้องต้นที่กรมปศุสัตว์กำหนดแล้ว เห็นว่า
() ครบถ้วนถูกต้อง () ไม่ครบถ้วน และผู้ยื่นคำขอได้ดำเนินการปรับปรุงจนครบถ้วนแล้วเมื่อวันที่
- (๔) ความเห็นอื่นๆ

ลงชื่อ
(.....)
ตำแหน่ง
เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอ

ภาคผนวก 17 แบบให้คะแนนตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ เพื่อการนำออกนอกราชอาณาจักร (แบบ ต.ร. 2/1)

แบบ ต.ร. ๒/๑

แบบให้คะแนนตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

ชื่อสถานกักกันสัตว์.....	ชนิดสัตว์ที่กัก.....	กักได้ครั้งละไม่เกิน.....ตัว
วัตถุประสงค์การกักกันสัตว์ เพื่อการนำออกนอกราชอาณาจักร วันที่ตรวจรับรอง.....		

ส่วนที่ ๒ เกณฑ์พื้นฐาน

หัวข้อพิจารณา	ใช่	ไม่ใช่
๑. สถานกักกันสัตว์ตั้งอยู่ห่างจากตลาดนัดค้าสัตว์และโรงฆ่าสัตว์ประเภทหรือชนิดเดียวกับสัตว์ที่จะนำเข้ากัก ไม่น้อยกว่า ๓ กิโลเมตร		
๒. มีรั้วรอบบริเวณสถานกักกันสัตว์ที่สามารถป้องกันสุนัขไม่ให้เข้ามาภายในบริเวณได้		
๓. มีระบบป้องกันกำจัดเชื้อโรคและควบคุมบุคคล ยานพาหนะที่เข้า-ออกสถานกักกันสัตว์อย่างเข้มงวด		
๔. มีการบำบัดหรือกำจัดของเสียที่เกิดจากกิจกรรมการกักกันสัตว์อย่างเหมาะสม ไม่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม		

ส่วนที่ ๓ เกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

หัวข้อพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	หมายเหตุ
๑. สถานกักกันสัตว์อยู่ห่างจากแหล่งชุมชนและแหล่งเลี้ยงสัตว์ประเภทหรือชนิดเดียวกับ สัตว์ที่จะนำเข้ากัก อย่างน้อย ๓ กิโลเมตร	๕		
๒. มีรั้วชั้นที่สองแบ่งพื้นที่อยู่อาศัยของคนออกจากพื้นที่กักกันสัตว์	๑๐		
๓. บริเวณประตูทางเข้า-ออก มีการพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคบุคคลและยานพาหนะ	๑๕		
๔. มีวิธีและอุปกรณ์บังคับสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง สำหรับปฏิบัติการใดๆกับตัวสัตว์	๕		
๕. มีห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายและมีชุดแต่งกายเฉพาะสำหรับผู้ปฏิบัติงาน	๗		
๖. มีที่เก็บอาหารสัตว์ที่เหมาะสมป้องกันสัตว์พวก นก หนู และป้องกันฝนสาด	๕		
๗. หน้าทางเข้าออกกักมีอ่างน้ำยาฆ่าเชื้อโรคสำหรับจุ่มเท้าและอ่างล้างมือ	๗		
๘. มีสถานที่และวิธีกำจัดซากสัตว์ และของเสียจากการกักกันสัตว์ที่เหมาะสม	๑๐		
๙. มีแหล่งน้ำสะอาดสำหรับเลี้ยงสัตว์ และใช้ภายในสถานกักกันสัตว์เพียงพอ	๕		
๑๐. สภาพคอกกักสัตว์มีความเหมาะสมกับการกักสัตว์แต่ละชนิด ไม่ทรมาณสัตว์	๑๐		
๑๑. มีเอกสารบันทึกอาการสัตว์ระหว่างการกักให้ตรวจสอบได้	๗		
๑๒. มีสัตวแพทย์ดูแลอาการสัตว์และควบคุมการใช้เวชภัณฑ์	๗		
๑๓. มีผู้ดูแลสัตว์ระหว่างการกักโดยเฉพาะ และพักอาศัยภายในสถานกักกันสัตว์	๗		
รวม	๑๐๐		

ข้อเสนอแนะของกรรมการ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

กรรมการ

ภาคผนวก 18 หนังสือรับรองสถานกักกันสัตว์ (แบบ ต.ร. 4)

แบบ ต.ร. ๔

เลขที่

กรมปศุสัตว์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ให้หนังสือฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

.....(ระบุชื่อของสถานกักกันสัตว์).....
ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ ตำบล
อำเภอ จังหวัด
เป็นสถานกักกันสัตว์ที่มีความเหมาะสมสำหรับ(ระบุชนิดของสัตว์ที่จะเข้ากัก).....
เพื่อการ.....(ระบุวัตถุประสงค์ของกรกัก).....
กำหนดให้ใช้สำหรับการกักกันสัตว์ได้รวมทั้งสิ้นไม่เกิน.....(ระบุจำนวนสัตว์).....
โดยมี.....(ระบุชื่อผู้รับผิดชอบสถานกักกันสัตว์).....เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ
ออกให้ ณ วันที่.....(ระบุวันที่ให้ตรงกับวันที่คณะกรรมการเข้าตรวจรับรอง).....
หมดอายุวันที่.....(ระบุวันหมดอายุในปีถัดไปให้ชนกับวันที่ออกหนังสือรับรอง).....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์

นายทะเบียน

หมายเหตุ

๑. หนังสือรับรองสถานกักกันสัตว์ฉบับนี้ออกตามระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ และที่พักซากสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม
๒. ในระหว่างอายุการรับรองสัตว์แพทย์ของกรมปศุสัตว์สามารถเข้าตรวจสอบการดำเนินการของสถานกักกันสัตว์ ได้โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า
๓. นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนหนังสือรับรองฉบับนี้ได้ หากปรากฏว่าผู้ได้รับหนังสือรับรองฉบับนี้ ไม่รักษามาตรฐานการปฏิบัติงานของสถานกักกันสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กรมปศุสัตว์กำหนด